

S/5.1-39

~~K. 1.56~~

Vol. I

599A

శ్రీ

మూల సీరాచార లాంఛనములు

1
9/5. 1-39

బాలకాండము

19-20

— — —

శ్రీ గణేశాయ నమః శ్రీ గురుభ్యో నమః.

శ్రీ గురు.. వర్ణానా మర్థ సంఘానాం, రసానాం భండసామపి
మంగళానాం చ తర్జా రౌ, వందేవాణో వినాయకౌ.

గీ. మంగళము కు నర్థవారములకు రస
ములకు నన్ని భండములకు మంగ
ళౌ ఘములకు తర్జ, తైనవాణో గణేశ
శ్వరులకే నానత్తు, వందనములు.

శ్లో. ~~మందే బోధ మయం నిత్యం~~ భవానీ శంకరౌ వందే శ్రద్ధా విభాస
రూపిణౌ, యా భాష్యం విశాన పశ్యంతే సిద్ధాన్తైర్బోధ సమ్మిశ్రతౌ.

తం. తరమా శ్రద్ధా విశాస
సరూపులను గొలుతు వైలజా శేవులను య
ద్విరహమున సిద్ధులును సాం
తరస్థు నే శ్వరుని జూడ దత్తులు గారౌ.

శ్లో. వందే బోధ మయం నిత్యం గురుం శంకర రూపిణాం
య మామ్ర తో చా వత్సరాపి చంద్రస్సర్వౌ త్ర వంద్యతే.

తం. వినుతించు బోధ మయుని
త్తుని శంకర రూపు మధురూత్తమునే డే

వృన్ది సేవ చేత నంధ్రు డు

ఉను తత్త్రుం డయ్యు వద్ద తన్ నకె నెదనన్ "

శ్లో. సీతారామను నాగ్నిమో ష్మణా రణ్ణా విహారిణౌ
మందే విశుద్ధ విజ్ఞానా కవశ్చ రకవశ్చ-కౌ "

కం. జూనకరామ సద్గుణస్థాన భూతు
లను మహాపుణ్ణా వసూరులను విశుద్ధ పూర్ణ
విజ్ఞాన సత్యకా భూ ములను
కవశ్చ రకవశ్చ రులవే ద్గ్రానె స్సినాలుతు "

శ్లో. ఉద్భవస్థితిసంహరిత కారణోద్భవ హరిణౌ
పరత్వైవ సగ్రం సీతాం నతూ హం రా మప్రల్లభాం "

కం. జననస్థితిలయకారిణి
సననమునిజ శత్రుహరిణి షే యో
విసయోపేతని సితని
విసుతింతునుసేను రామవిభునిల్లా లిన్ "

శ్లో. యన్తాయాం వశ వర్తి విశ్వ మఖిలం
ప్రపర్మిదే వస్సురాంః
యజ్ఞానాయు మృచ్ఛ వ భాతి సకలం
రజ్జో యథాహం శ్రమః
యత్పాద స్థవ యేక వ వవాళవాం
భూషై తే నాం వతాం

వందే హంతమశేష కారణ వరం

రామాంశ్చమిరాంశం హరిం

సీ॥ ఎ వ్వుని మాంయ లోనే నెనసి జగం ఋలు

బ్రహ్మదిసురలును బాంయ లో

ఎవని జ్ఞానం ఋన నిల రజ్ఞు వునన హం

బ్రహ్మ భంగి సర్వ ముద్ధ మగు నారో

ఎ వ్వుని పదపద్మమిం భవం భగో నిధి

గదురు వారలకు సెక్లై టగు నా వో

ఎ వ్వుని సన్దామ మెల్ల వారల సర్వ

పాపతమశ్శ్చ లూ భాస్కరంబరీ

అట్టి దేవుకారణం తొలప సవలకారణం ని

సర్వ సము త్పరాం త్పరు నిసం

బోధ మయు నిసవల ప్నా జ్ఞాని గాలుతురాం

మా జ్ఞాన శు హారి నహ నిగంఘ ॥

జ్ఞానీ, నానాపు క్షానిగమాంగమ సమ్మతం

యచాలమాంయ లోనిగతేతం క్షాదస్త్రయోపి

క్షాంత సస్యాయ తులసీ రథునాధనాథం

భావోని బంధమతేమంజుల మంజులమాత నరేమి॥

ప్ర॥ అయితే మై పురాణా నిగమాంగమ సమ్మత మైన యట్టిరి

మాంయశా మందునస్త్రములయందు తేలంబు గు డానినాత్మశి

భాగ్యయతిగోరి రామచరితాంశ ని ప్రబంధమునై జ భాష చే
త్రయు| తినానానత్తై తులసీ వర దాససమాంహృ యుండిలన్॥

సారథా॥ కరిముఖుడనునేదేవు

స్మిరణానజలకార్తములగుచు

సొరుయెవని పృపనుమూకుండు

భువివాహాలుండైయలరు

జవముగల్గింపంగుండు

నవనధ్రుము తెక్కగదనరు..

సా॥ ఎవనిదయాద్రష్ట మెన్న తదితితతి మలంబులుగడుగు
నవనిలాశ్చలధామం డువనజదళనయనుండునగు
క్షీరవారినిగాయి శిష్ట జనావనుడుసతతము, నారాయణ
దేవుండు నామదీనిచ్చి యిడుచేముదము॥

సా॥ కుండిందుసమాంగుండు, గురుకృపాయతనుడునుగారి,
సుందరిపత్నిస్మరారి, సుజనసాలనయశాధారి,
దీనుడనగునాపైనిదిత్త, మైనభోమజేయు,
దీనరక్షకుండంబు, బూని బూగడుసశివజనత,
ఎవనివాక్యములుమోహి, సరిసతమస్సవిశ్రక్తిరణము
వ్, భువిదలతునునకారుణ్య వార్ధియగునాగురు
పదముల్॥

చా॥ బసరుతునురుపదవనజపరాగం, బుసతు వందనంబులనగు

రాగం , ఋషతు నైది నిధి యున రుచి గంధయు
ననయు సు కృతే మయ మ యుపరిపంధియు
భవరోగ సుధా వ వల్ల భూర్జం, బ విరళ శివదేహ యంతివర్ణం
బ వశ్య మం జుల మతిమంగళమున్,
బ్రువిమల మోదో ధృవకారణమున్,
సకల జన మసూ ముకుర మలనిరా, సకమారజి |
ముతీలకముగని డిరా, ప్రకట సుఖమువారికి నొసగునదా
ని కి సరిగ వేణాకటితల్పం,
వరగురుపదన ఇ పరమణో కాంతుల్
స్మరించువారికి స్వాంతభ్రాంతుల్,
తెరలిచుయు దిత్తదృష్టియొసంగున్,
కరమురాన దుఃఖ తమ మణింసున్ ||
అన యు ను రుపదనభాంతతేజం
బనంతమది యె వ్వు డుమదినిశే జన్,
గను సువాదె భాస్రవంతుండెందున్,
యుగ జ్ఞాన మాతని కింతొందున్,
తనగురుపదన ఇ రవి రుచి గనినన్,
జివముడును భవనిశాత్తదలదనన్,
తేవిలిరామచరిత రత్నమెందె,
నితే దనగుగను నిదిగతిగందెన్

౧౨. హాం॥ ఎ టుల జన్మ ని ని జన్మ వశా వశా సాంజనమును దాల్చి
అటవులగిరుల తమిని నిధుల సంతటగ నుసూ చాశీల్చి

౧౩. హాపాయి॥ గురుపదరజమును పరమాంజనమున
ధరించుటను విశదమను నయనమున
బెరసి భవహారంబున రామచరితమున
రత్న వినుతి జేతు రహాన్సతేతము॥

౧౪. అందుకు దుర్భావం జిసంశయముల్,
మందమహేశచరణవందనముల్,
ముందుజేసిపిదపం దను నులున్
సందర్శించెద సజ్జనభతులన్॥

౧౫. ఎసజనుల మహాచరితముకొ
ర్వాసమొయదిశతని విశదమెకొ
భాసురసుణామయ ఫలములతొండన్
వాసికెక్కిన వృట్టులసెఱుండన్॥

౧౬. ఏసుజనులు నిజవాంఛన వాంతుర
దోసమన్యజము దూరతనంతుకొ
ఏసుజనులయశమింజగమెల్లన్
వాసినెన్నుకొవాంభలుజెల్లన్॥

౧౭. మంగళమార్దవమహామౌఘేతులన్,
రంగళుగానుజనబయంబునిలన్,

జింసమప్రియ గంగాననదను

సంగతి నెచ్చటసకలశుభములను॥

౧౪.

రామభక్తిరూపామరనడియున్

త్వేమతప్త్యయుక్తి సరస్వతీయన్

వేమరుదనరెడువిదితర్కతదన

మేమహారియమునమెలనునెడటగన॥

౧౫.

వినువారికి శుభము సెసగు హరిహర

ఘనతద బ్రేక్షిచేకళినియతిగదనరు

జనుస్పదర్కవిశిష్ట సమజూడన్

ఘనమత్మయవటమనగానూడన్॥

౧౬.

దనరుసుజనతేర్థరాజిమిందున్

దినదినమాదరముగ నేమింబన

జనులకుడుప్రక్షిశములిరుమింబన

గనసులభంబు సకలమునెందున్

దినదినమాదరముగ నేమింబన

జనులకుడుప్రక్షిశములిరుమింబన॥

౧౭.

తికదనియ్యమపామంతేశయమునన్

ప్రవర్తితమింతర్థరాజిముగనన్

సకలఫలంబులొసంగునిదియెకా

కితములేదుచీనికి నెగయిరుకారి॥

౧౨. హా॥ ఇంద్రై నజ్జిత ధాత్రవణజలంబండు జనులు తమముల్లి
యుండెలయుచు ననురాగము తొండ మొదములుకల్లి॥

౧౩. హా॥ దలరుచు నక్షణ తనువు తొర్లొద్దకా మమోన్నముల
కాయురు యిట్టిపి సాధూజ్వుల ప్రయాగ సురన్న॥

౧౪. హాసాయి॥ రవంకాకపికదురంబు దికమున
మహానప్పుడెకను మజ్జినఫలమున
విహితమిది దిగి విశిషు వివేకులే
మహర్షిర్భర్త మానుడు లోకుల॥

౧౫. పవంవిధమగునగుజనమహిమ
భావంపననుప్రంబు దిక తమము
కావునమునుస్వముబంబుజెం
తావార్త నారదాదులు సూరిన్

౧౬. దేవిపిరిదియుగాకల భూచరముల్
జలచరము నిశ్చన భజేర్తముల్
దలపిచేతనంబులదేలే నముల్
ప్రొంబుపగుగతమతి భూతులగిలముల్॥

౧౭. నేకాంబున నేయత్తముదే
నేకరహితై న సేనాతమదే
నాకొలదు వెల్లునార్తసంగతిన్
గాంక వేకాకటకలదె యింద్రియన్॥

- ౧౭. లోకవేదముల లోకసప్తంగలే
గాతవివేకముగనగనస్యగలే
లోకేతిపగ లేదావరణిగనగ
త్రుతరముసుజనగి వయేగనగ్ ||
- ౧౮. త్రిరామునిదయవేకొలుకున్నగి
సారమాసుజనసంగంబెన్నగి
గుంరదుసుజనులకుంట్రిమిమంగల
కారణమత్యధికముగావుననిల
—౧౯. సుజనులని ద్విజుసుమములుగాగనగి
ఇజించువారు సఫలుడగుతొందగ్
కుజనుడైన సద్గతి శులవలనగ్
సుజనుడగుదుమిందునదియెట్లనగ్ ||
౨౦. ఇసుపరుసువేదినిగుడంగనే
తనకమైనలొంగుననెన్నంగన
మనిపాలమువిషమునిలుపురీతి నే
యగుదుకుజనులబడి నెరపురీతిన్ ||
౨౧. హరిహరవిదిముఖులతికవులైనగ్,
పరమవిదత్తభారతీయైనగ్
వరసాధుజనులగరిమవలంబగ్
వరమునాదునందరమెనుతిండుగ్ ||

32. హా॥ శాంత విద్రుయునకు మహా పరి వ్రాసినాగా శక్తంబై ।

నామౌలధులు సుజనమహిమ నెన్నఁజేడు రదియల్పంబై

33. హా॥ శుభదసుగంధసుమంబువలె జోగీ డింబ కరయునగులు

నమౌంతౌవమాత్మైవామౌలకార్థ జనులకేర్పిల్పంబు

34. హా॥ మ్రొక్కెద నో సజ్జనులారా మోదసరల బల్తంబు

లక్కజిముగాగలకోకంబులలర జేతుగుహింబంబు

35. చాపాయి॥ నీలస్నేహంబులర లోబందుదు

బాలు విషయము కృపంగనిపించుచు

లాలతరామదరణావమల ములన

ద బెడు ప్రేమమతి నొసంగుడిలన॥

36.

సంభావన తొలగన్

త్వేదను బలులకువైనన్

ధరనె వరుకారణము లేకనైనన్

వరల వత్సలనుకురా యుజువైనన్॥

37

నతి దోషములుగన సహ సెల్లెల్లల్

గల పరూప కృతీహంతకు తత్సల్

బెలుచ తేజమున జ్వల త్కృతానుల్

బలత దోషమునకాలసమానుల్

—38

ధర దుర్గుణౌ ఘోషధనధనదానుల్

పరగ సుప్తి కుంభావర్ణతాంబుల్

జూరయనెవరియ భక్త్యదయ మజిలమున్
 డెరయ ధూమకేతువువతె దురుమున్॥

౩౯. బెరులకు పద్మవమోగగ బూసని
 పరిత్వజింతురొశరశ మైనన్
 పరాపకారప్రవృత్తివలనన్
 గతిమదార జిడుదు రొమంచుకొనన్॥

౪౦. డూ॥ శేషసమసములకారజలులకునే జేతువందగము మిం
 రోషమునపియునుల్లపర డూషము జూగడుదురెంబ॥

౪౧. చౌపాయి॥ మరలి పుట్టు నృపసమానులకు నల్ల
 కరముజేతు వేయి కర్ణముల కృత్రి
 పర డూషముయిన బరని శంకాతిన్
 నరవిగొలయ నంప్రసములన్

౪౨. సురల భిష్టుంతు డె యధరతితముల్
 గురువాన్వత్రిములు సదా ప్రియముల్
 పర దోషంబులపారముగ ననన్
 బరసుదు రో వేయినయనములనేనన్॥

౪౩. డూ॥ తిరిమితులదా సేనులమలాకర్ణియ ల్ యోను
 పరిభవంతు రని ప్రాప్తైద దుష్టురుషులను ప్రేమతోన్

౪౪. చౌపాయి॥ నెను వారిదెను నెగడిన భృష్ట
 బూసని నెను కర్ణులయన్

గానకర్తులు పేర్లై మతి తొడన్
పై నెనయ, రిది యేపాడిన జూడన్

౪౫. కంకంబను రాంసంబున బెంబన
లొక వదలి జనులొక తమిళుంబన
సాంవల్లమున సు జనులకు జనులన
నే కులతును సమశోకన్ ॥

౪౬. అందు కెందుకయంతరముండున
ప్రందునకు జనుడు కలిగిత జెందున
పాండుస్నేహంబు సుసంజనుడు
నందు విరహమున నతే దుఃఖమునడు ॥
౪౭. జయమున బుట్టియు బలజిబ్బావం
బులు బన్నగుణాబులైన జోకన్
వెలయన నమృతము రలకు సమానత
దలపను జనులు బలజనులమాను ॥

౪౮. అంబుది జన్యముల మృతము సురయున్
పంబన భిన్నగుణంబుల నెనయున్
దొంబుకులను జ్ఞులులుం పుట్టెలన్
స్వంబును కృతీని యశంబు భూతములన్

౪౯. గొప్పయెదలికన్ జ్ఞున మునలకెనగా
గన సుధా సుధా తరగంజలుగా

ఘన ఘన గరలాంసల కలిమలనదులకు

నైనయగుదురు దుర్జనులఖిలమునకు ॥

౪౦. దోహతి ॥ శుభాదోషంబులెరుకయైన గొననెవరి కిప్రీయమె

గుణమైనను, దుర్గుణమైనను గొనియెదరదిమదిసూది ॥

౪౧. సుజనుడుగుణములనెక్రపించు

కుజనుడు దోహషమెగాంచు

నిజముననురతెందరు సుదన్

విషమును మృత్యువైయెంచు

౪౨. చా ॥ బులురు దుర్గుణాగ్రాహకులగుదురు

వెలయునుగుణము విబుధులునాంతురు,

నతినుభయవర్జనమపారంబా

కలితంబాకెర్జవగాహనమంచె ॥

౪౩. గాననేనుగుణాగణవర్జనలన్

ఋణితిసంక్రహములత్రైగములన్

గానిగుణాగుణావలనజ్ఞానం

ఋణదరమునాదోషధరలొనన్ ॥

౪౪. తిజుడుసమంజస్సమంజసమున్

శృజియినెను సర్వజనులమున్

స్వజములుక్రతులువిభజించునెందున్

త్రిజగమునదసర్వజమునిమిదున్ ॥

౪౩. సుకృపాపములు సుఖ దుఃఖములున్
 సుకర జనులు దుష్టులు దిననిశులున్
 ప్రకట మను సుజాత తమజాతులనన్
 వికట కై త్రులు విశిజ వతియుగనన్ ॥

౪౬. దూ॥ త్రితీ సుచ్చిత నీచత సుధసంజౌవము విషమ రణంబు
 లతిమా యా త్రులు జౌవేశులలత్తమునులన్ స్కంబు॥

౪౭. మరిసృపుడు దరి ప్రదుకాశోమగధలును కర్మనాశ
 మరున్నదియు మరువుగ్న రక్షణ సురక్షోష్ణులు మదమాశ॥

౪౮. నరకస్థర్థములను రంగ, విరాగము లిరితి
 సరినిగమాగమ మ్రము గుణాదోష విభాగము గుళాతి

౪౯. జడవేతన సద్గుణాగణ, దూష మయముగ విశ్లేంబు
 కడుసృజౌవ విధియిటు హంసగతిని సాధునివశంబు ॥

౬౦. నికారణరము విడుగుణ, నికరదుష్టము ప్రహింతు
 ప్రకట వివేకంబుట్టి యెవ్వానికి నెవ్వుడు జినియ ॥

౬౧. జాపాయి॥ అంతనుండి వాడజల దూషముల
 సౌంత బెంపుకొను సుగుణములు
 వింతగుకాలపు విపరీతముగా
 నెంతరన్నిటికి నిలనిక్కముగా ॥

౬౨. ఘనుడును ప్రకృతి వికారముచేతన్
 తనసాధుత్వవదలమరచుగాతన్

దన రెడు తల్లె ధుని యతే మేలుగ
గానిన విష్ణు భక్తునవతే ముదముగ ॥

౬౩. దొంగము దుఃఖము తెలుని బికిరిన్
పోషించునది య పూర్వస్థూతిన్
దూషితు డగు దుష్టుడు నును జనసం
శ్లేషణచేసంసిగ్గినను వెసన్ ॥

౬౪. గనగమరియును ముగిస భావుడొ
మను జుడునశించకన భుంనుండొ
ఘన వేడులు బలులును వందకులె
జనులారేవారె పూర్ణ జ్యోతగంధ్యులె ॥

౬౫. మనకది ప్రకటనమున చెడనగుకొ
లనేమిరావణరాంహలవలెకొ
ఘనులుకువేషంబున పూర్ణ జ్యోతలన్
మనుదురెనును హనుమ జ్ఞాంబువులన్ ॥

౬౬. గననదసత్సంగతీ శుభమశుభము
నుసెసగునని బల్కును శ్రీహరికము
గనునొనుడు పరానమువారి యువుతొ
నైనయుడిగినంబున కేననుతొ

౬౭. అనిలువడిచి జెలమున బడిపంచం
బునగలసనుయేమనదనునికన్

ఘన న క సాంధ్యం ఘన స ఘన గా
 వన న ప క ర ను లోను తీర్చు ఘన ॥

౬౮ అరయన త ప్రృత్తి య ప క ర ముగా
 ప ర ము ని స్తీరి యుచు నుగా ।

సరి ఘామ ముక్తు సంగతి వలన
 కరి యనుచు జే ఘన నయ కలన ॥

౬౯. అధామ మె మని యను నట జే యు గు
 గాథల పురాణ కథలను వ్రాయు గు
 బోధ సంధ్య మరి యా ఘామ మనిల
 సాంధ్య సంగతి ని జలదంబును నిల ॥

౭౦. దోం జల భిక్ష గనిల ప్రహ పటము ల సద సత్సంగతి గాంధీ
 దలరు సువస్తు, కు వస్తు, వృత్తా ధ క మే తే రు గు రె ॥

౭ సమ సితా సిత గామ పక్ష ములను విధిగా విందె
 త్న ము విశ స పుష్టి త్న ముల స ద స ద్త్య శ మును నాంధ్ర ॥

౭౨. జగముల జగదేవత గురూ ప స కలము హరి మయ మాట
 మొసిన ద్తము నకు సకరము ల మోర్చె దను పూట పూ రె ॥

౭౩. సుర సర సాగ బ క ప్రాత సుర కిన్నర గంధర్వ వరులాం
 మ్రొక్కె ద మోగు కు కు గాన నుడు జయ బర్వ ॥

౭౪. మేది ముద్ది జాంధ జిన్హ ద జి జా ము జాంధా,
 భేద రమర పీత లక్ష్మణ కిన్హ మోగుల పూత పేత ॥

౧౬. చావాయి॥ జిహ్వ జిలస్థలసంచరణ

బునదనరెడు జొవులారకరుణం

ననుమొల్పుడు మిముజనకుడుపితృరాం

మనుజస్వరూపులనియెడుమతిరాం॥

౧౭

వరములుమోడ్రైదకపడిముతేకన్

వరమున్ననుస్నేహారసమునోకన్

పరికింపుడునావరయుగమతిలా

పరగకున్నవిశ్వాసమనుటలా॥

౧౮

నరతముమిమ్మునునేబాల్పింతున్

గరిమరామగుణావధగామింతున్

దరమజేయుమందబుద్ధివాడున్

గురువరమురామగుణావధజూడన్॥

౧౯

ముందునడువనానెందుకయైకన్

సందర్శపులత్తమును

మందుడునామతిత్తప్రమాదం

నెందుమనూరధమొనినృపతిగదా॥

౨౦.

...

మతినిబమునబమురుబమహానాయముగా

త్వీతతద్రమైకకృతమతిగొంగగా

ధృతివేకుగదయమృతమునునేరన్

ప్రతిపజేయకెప్పునిదిదెరన్॥

౧౧. జొస జ్జిసులారాంభహంబున
జొస మెనుడు నానె ర్మ వనంబున
వారిగజాలుడనసు నే పరాధన
జొసర వినుడిది బుత మునకు జన ॥

౧౨. బాలురు పతికిన పలుకుల నెల్ల న
తొలివికర వాచం త్రులు జెల్లన
మెలలి పరిపల్లె ముఖే మురిల న
బాలకులు కుటిలప ధ్ధమలారుల న ॥

౧౩. పరదూషణులెలహు భూషణుల
ధరదిగెడు ముచ్చరలు ము విగన
పరమనందరాస్పరమను గనన
సరినాకవతే సరిణిరియై నన ॥

౧౪. పరధనములకెవరు మోదంతురు
పురుషులు వారలెప్పు జ్యేతనాంతురు
ధరనిర్మలతొ సరస సమనరు
లరస తారే యమృతరస మొసగుదురు ॥

౧౫. సతలసజ్జనులు సువృత్ సముక్రమ
వివలురుకంకెందు ము సునాశ్రావ
సతలతలంపూర్ణమవిధువిధునానెద
ప్రకర మోదమున కరగిరుమిందన ॥

౧౬. దూ॥ లలి గా భాగ్యము స్వల్ప మజ్జలాన్య యధికమటై న

తలపనొక్క విశాఖ సముదాం తలవడి యెనువిసనాన॥

౧౭. చెలువు గను జియింతురు సుజనుల తలుపురువార సమజేతు

రిల లోపహాసము సాం కేష్టయనానె జూతు॥

౧౮. చా॥ కౌతములు కలకంఠ రవములన్

చాకాతనిననుచె డునెట్టులిలన్

వికసిటులె బువవతతులు గాతక

లోకంబుల నన లోప మనునె యింక॥

౧౯. మలినులు భుజితుల మలమగు సుజనుల

పలుతును హాసాంస్పర జేతురిల

నవి కేడిత్వ రసితులు గాకున్

నలపరామ భక్తుల కేడి యెన్నన్ ॥

౨౦. మురమిడునను మనుమరి నెలయుచున్

మదియ భాషా మార్గము గొనుచున్

వదలజేయ నాచాంబులే న్

నిదికొందరు నని నదుష్టమనునె॥

౨౧. ధరణోసుర తేజోత్కృష్టతీర్థ

పరిసరింపక స్వయమనునరతీర్థ

విరసముగా నుడువ వశవృరు

హరిహర స్థవలగురు తెడనివరు॥

౯౨. వారల కేర యువర వేదప్రతి స
 గురుదురామునిగుణవిభక్తి లోక
 డెరిగ వేద్యుని భూషణంబుగ
 సరియగువానిలు సుజనులువగ ॥

౯౩. సరణి విని యెదరు సరసభ, సరణిత స
 పరశ్రీకావేయగుగా వినుచో స
 గరిమనేను కవిగాను పయరత స
 మెరయనేర స దురుపేద వరత స ॥

౯౪. వెరకి పయర్దశ విద్యుదైక్య
 తదితరంబు తైత్వగుకళ తైత్వ
 తేదు హంభంబులు గుణముల
 మొదలగు వాక్యంబుల లక్షణముల ॥

౯౫. మోగన వేదిని సత్త్వంబును కౌకల్య ప్రముఖ దు/౬
 దగరవ్రాసి బలెకర నై నత సగాగ్రంథంబెందు ॥

౯౬. గుణావేశనంబున ననుమెలుగుణమొక టుంపకాంగ
 గుణావ్రాహ్మణులు గుణులు విస గోరుదు రేదముదమాంగ ॥

౯౭. చౌ॥ అదియేదగ గాదగు గ్రంథమునన్
 విదితంబు రయు విభునాత్మ సగన్
 సరమలమును మోత్త దమ్ముకారము
 విదితపురాణౌవిభవ సారము

౯౮.

మంగళసదన మమంగళవరము

పుంగ వాశ్యపు డు నిజాంగనయునుమున్

సొంగమున నేడి జేపించుచుం డున్

సంగతి దాననె సకలంబుం డున్ ॥

౯౯.

అతివిద్రవృత్తి యొనగునన్

త్తిరి రామనామము తేగలకయ న్నన్

అతధయను నలంకృతనలంకృత యొనగుదా

సతి విష్ణుస్త్రయను సరణొన్ గాన ॥

౧౦౦.

సకలగుణావతకులకాత యొనన్

ప్రకటి రామనామకాత యొనన్

సుకరులు బుధులుత్సృకతకాతనుచున్

ప్రకటినము జేతల రమణులరగనుచున్ ॥

౧౦౧.

గానరామచరితానుగం జై

మణిశివమగునన్ త్రొట్టెడుంజై

బూనియశంబును బుద్ధి దృఢంజై

స్వాగతము విశ్వాస యులంజై ॥

౧౦౨.

దనరెడయు కెందరిను జనులతొ

నెనయు దివలన నెత్తి నెజ్జెమనతొ

గనధూమము కలుగుద మైనన్

యనా గరుసుసంగతిధర మేనన్ ॥

౧౦౩. సురభిమతమగు మద్భురపతకృణియును
 వరముగావయునన్మృత కథలును
 బూరసిమంగళమృగలనెరుయచున్నట్లు
 భరణి | బరసు విద్య త్తరీక్షకమై

౧౦౪. కాలుదు || ఘనగుర్మమంబును కవితయును
 కాలానుననుపావనజలమనస
 ననరారు రఘునాథ కథలు
 కాసకృతమిదియందున్న
 ఘనతరయు కవమలపంరణి,
 రామయణానితిన
 జిననస్మరుక్తి, యెసుజనహృద్రంజకము
 పావనముజగతిన్ ||

౧౦౫. హౌహరి || హర కేహస్థానతమల్లునతిగాభనమై మ్రిఁచి
 స్మరించువారికి మోక్షమొడబడనునెయవలెనె

౧౦౬ రామయణసంగతిచేత మామకన్యణితంబెన్న
 భూమిజనులకందతిక్రియంపై మెలగునదిట్లన్న ||

౧౦౭. మలయనగమునందలివలనమహితగుంభులగువారు
 భూసుక్రియముతొందకవిధువంగలవారలగువారు

౧౦౮. శ్యామసురభివిగదాలగుణములమునుగ్రాతెడురతి
 రామయణభూంకితమగునాగ్రంథము భూమియప్రితి

౧౦౯. మ యులు మకా క్రితాదులు తరిమం శముల చనులందు

శ యుల ముందు యు ట్టును య వి శాి భను గనగావేవండు॥

౧౧౦. చౌపాయు॥ త్రివిశ్వపుల కేరీటా శ్రుములందున్

యమవతి జనుల యవయవముల తొండున్

దవతి శాి జితిగదా యొక హాి టన్

భవయొక యొటను శాి యు తే టన్॥

౧౧౧. త్రిటు తె సుత వత్సావ శయం యున్

స్థు టముగ మతియొక హాి గుడుండున్

ప టు భక్తి, క బ్ధ శ్రు నం దై నన్

చటలత వచ్చును శారద నానన్॥

౧౧౨. రామచంద్రసరసా శ్రుముగన్

భూమిశ్రు వెల్ల భాి వుట వలనన్

వేమరుక విశ్రాంతి బృందంబున్

శ్రీమదముల య భేద కరంబున్॥

౧౧౩. విగహాసనములతీ మోదముగన్

గానముజే యరు క డువంపొసగన్

జా. శ్రవరాత్రి వ శ్రుత వ శేనన్

బూని హరి గుణము తొగ డినవారిన్॥

౧౧౪. విగహాత్రిమము గాంబయనయ భనులు మదిలొన

విగ విశుతి వేయక డియొక ల కల గ్ర రహితమునాన

౧౫. హృదయవార్ధిమలే శుక్రినిశా
 రణాంస్థాతిశునిశార
 సదమలయ రసముసురియ
 కవిచాసస్సౌక్రికముతార ॥

౧౬. రహియుక్తి, వేదసంబుల
 త్తెరాముగుణంబులతోడ
 సహితములుజేయరాల్గునది
 సజ్జనులరముగనూడ ॥

౧౭. ననతరవాప్యతలికాలజనతతో
 ఘనహంస వేషులును కావత్వతల
 బసనీట్టికపటతనులు కలిబలంబున
 పేదమార్గమువెడలియునిష్క ॥

౧౮. కృతరమార్గమునానిననుచుండును
 తిరామజక్రచేకురెనగుదు
 వారాంగనలకువారెకింతరు
 లారయదనకామాశలబంతు ॥

౧౯. వారలకుమొదటివారడనగునె
 నారాయణత్వడసురునాల్పనె
 గానివేదురుకాత్వమునెలుపన్
 పారమతేనతిబహుజముతలపన్ ॥

౧౦౦.

నానకుండు మేనేను వచుతున్
దాన యుధుల కంతయుం నెరిగింతున్
మానితులయిన సుమతీ విడిచిను డి
నేను వచించుచున్నె | కొనుడి ॥

౧౦౧.

నాకథవిని దోషాకలితమునా
జేతునకు డిందు పై కడువడినా
యేకుజనులు శంకిండు నావారె
నాకం టి జ డవి వే కులుగారె ॥

౧౦౨.

నేకవినిగాను నెచుడుగా
భావరణి దెల్పుటిది నక్కముగా
నాకులదిగరయునా ధునునెయుల్
చేతునివనుతులుదేతు భృడంబుల్ ॥

౧౦౩.

గ్రామమున సుదతి త్రొంటెక్కడ
సారవోగ మస్క న్నతియెక డ
మెరుపు దూర్పు సమిండున కెన్నన్
వేరెయూలంబారసిగొన్నన్ ॥

౧౦౪.

రామప్రభావరంగియచా
రంబనితత్కృత్యైయ
మామకటత్రంబతి భితి
మన్నమయెనిదాయ ॥

౨౫. శారదయును శే ఘం యును

శ్వాదుండు విదిసిగమంబు

లారయ లే కెప్పుని సేతెయని

బాం X డు నం నిల్వంబు ॥

౬. చం॥ తిట్టివిగు ప్రభావావలయండున్
బట్టి కొంత తెప్పనివాడెందున్
బుట్టి బో డెందు బాత వేదంబున్
Xట్టి హేతు మాత్ర తిది ధృవంబున్ ॥

౭. భగవ ప్రభావా భజన రూప మై
తగు విభక్తి బహు విధంబులదిర మై
మొగి సుక్కడ నో పకోపనామకు
డ సులెడు బుం డిల్ల నంద ముగకు ॥

౮. పరంధామ తొం హరియె నానన్
శరీరమును నొను చ త్రము వానన్
హరియు మ్రాపకుండు జలాత్మకుడై
ధరహిత భక్త హిత ముగకు జనుడై ॥

౯. సతల మిట్లు దొర సలుపుచునుండున్
ప్రకటి వృత్తి వాడు ప్రణతహితుండున్
స్వ కియ జనములు శౌహార్ద్ర గతిన్
ఎకస్థింప జేయు తెమమతయుతిన్ ॥

౧౩౦. అ కరుణానిది యాత్రితులయెడన్
దాహెంపించు డుతెన్నునే బాంధవ డన్
చే కొని దీనులపై కరుణించున్
శ్రీ కరుండు ర యుసింహుండంచు ॥

౧౩౧. సుజనులంబి యున్ సొరది సుతీంచుచు
ని జవాణి పద్మలసింగావించుచు
త్రైజగములందు స వహింతు రిదే
స్వజమయివల మసమమనతఁగదె ॥

౧౩౨. గంధరామ పద కంజములశ్రీరం
బూని మొక్కుచు తేదుతే గ్రధనలరన్
నే రఁతును మునివరులకెల్లన్
బూని సుతీంద్ర పొంతలవల్లన్ ॥

౧౩౩. పాం॥ జనియెదగది గావున సొంతు
సకలముసుగమంబొను
వినుమోయన్మయదెల్లన్
ఎవరింతునుధరలొను ॥

౧౩౪. అది ముక్తరమగునది నిన్మృతం
డరల్లెత్తుపై నలిమి స్వతంత్రముగ
చామయై న నవ్వల
జనునె రంబి ॥

౧౩౫. చొ॥ అనియిట్లు బలంబాత్మనుగనులనే
 జన జేతును రాంపుచ్చ పరిణేమిట్ట
 దన రెడు హరి పరిణేమిమారల
 మునుగాంచింబొక మున్నెప్పువారల

౧౩౬
 యనవ్వు సముగ్ధ మునివరులాం
 ఎనుతే జేయదయననుగనిమారం
 ధనికుడనామో స్త్రీనుగాంచింబుడు
 మొనసి సాంకృతిక మోక్షుత సంభాడు॥

౧౩౭.
 కలికాలంబునగలకవివరులన్
 లలితామగుణావళి వర్ణకులన్
 తలవెద మ్రొక్కెద తన పాలాక్షేతనవి
 తల విజృంభించి ధన్యవరులజువి॥

౧౩౮.
 ఇచ్చడున్నట్లుక వాశ్మర తమలన్
 విపులగుణులను భవద్వత్కృతులన్
 కపటి మెడలి లాసగనతి జేతున్
 కృపవారిడ సంతానము బోతున్॥

౧౩౯.
 ఎవనకతముదిమిడ దోసుబునుల
 కవలవానిశ్రమ వృద్ధమిల
 నవనితొ మృతేసు విమల తరమా
 ర్థవముల తొండుండవలయునుబుమా

౧౪౦. శ్రీ కైర్తి భూత కౌటి వరసముల్
 లోకేంద్ర సముద్ధ లోక సుఖదముల్
 వాతసంసవ తే వెలయంసదగున్
 గానున్నవె గతిమంబువసున్ ॥

౧౪౧. రామయశంశి భారామముగానినే
 గామియ్యయుసుందరమసువాంశి నే
 ప్రేమన్ రామచరిత్రముసూర్పన్
 మామతత్రైమ్యముమాంతికి శేర్పన్ ॥

౧౪౨. సుఖసులుదానినే జూతురుతేదలి
 నిజమేమోయని త్రైమ్యతొండూ
 నజహత్సందేహంబుచుండున్
 సుఖసులారయిత జూతునునిండున్ ॥

౧౪౩. మొక్కప నేతను మేలేనగుడున్
 గాంతరా తంత్రుకంబలంబుండున్
 చైత్రకటిపటసుం త్రానిత్తితొత్తే
 భావైకృతీరచనముల ట్లు రిమేత ॥

౧౪౪. యగననచును భవదంతరమందున్
 మొదలు ననుక్రహముజేయుడుండున్
 తనుయశంబుసుందరమసువారత్త్రము
 గనియునుసరింతురుగానిత్రైమ్యము ॥

౧౪౫. సరళ కావ్య సత్కరులను
 సజ్జనులు బాగుడును
 రదుతైలనై నైవరునై సమమలే
 సకలదరా గుణముముందు॥

౧౪౬. హే॥ అటులు నాది సత్తా వితయుగా
 కంతరమమలమునాగు
 పటువుగాదుబుద్ధి యెంత
 అపతిచరిత్రమతిపోరదు॥

౧౪౭. హే॥ ఎరిగి నట్లు వేసెద దయచే
 నెన్నదగనుకవులారా
 గురురామచరితమానస
 సంపర స్మరాంశములారా

౧౪౮. హే॥ మలనము బాలితవచనముప్రే
 మవినితాత్పర్యంబు
 జెలగి ప్రసన్నుతైరి కృతినీ ఘయుండ్రి
 సద్దలంబు ॥

౧౪౯. హే॥ ఇరయులేమై మృదులంబు
 గాదాంపణయుత్తమై సహ
 వరముగ రామచరిత్ర
 ఎరబంబుమునికి మ్రొక్కెదను॥

౧౫౦॥ భవసౌగరం యతః ప, పడవుతై నవే కములను
 సువిమల హరి సుఖం నాత్మజ్ఞతములకు సువిమలమే
 కను.

౧౫౧. మో॥ సుజన సుధా సురభివందర

కుజన సురా విషయా క్తి

స్వజన్మే భవసౌగర మే డ

య్యజునిగాలుతుననురక్తి॥

౧౫౨. మో॥ యస్య సర్వస్య తోగం నానదులన్

మసౌహరవతితే మంజులగతులన్

విసుతీంతునాకటి విసననన్ద్రమము

త్రినవాత్త్రములపాంవనముల క్తి, ప్రకముల్॥

౧౫౩.

గనసుగ దూపులు జననా జనకులు

సనయపార్వత్యోగంకరులనయులు

య్యసుగ దానరత్నకులుర యాత్మ్యుల్

ననునానా తే గానుచుమహాత్మ్యుల్॥

౧౫౪.

వరలుస్సేత్త్రస్సేవ భావములన్

గురుశేత్త్రస్సేత్త్రోర భావములన్

పరమనంపతో భావములన్

ధరత్రుతే పదార్థంబునుననన్॥

౧౫౫.

ఎతరుపాంధుల కి తేరంబునుచున్

జాతమయినయొక ప్రతిగోనుచున్

వేతులస్థి దాసాంతే హితమతేన్

జ్యోతురుసాకయప్రార్థమగుదన్ ॥

౧౫౬॥

సంకె

(మతేనాదితరసుమతేనామింజన్ ॥

౧౫౭॥ శూరునిభరతునిబోధనచుసతేని

తోరంజులు శత్రుఘ్నులదముగని

గోతి మొక్కెదనుబీరవరుండొ

మారుతదేవునిమహాత్మసుతుండొ॥

౧౫౮॥ హనుమంతంజ కెనభవందనముల్

దనరజేతునెవ్వ సద్గుణముల్

ఘనుడురాంబువుడువినుతేంబెత్తన్

మొనయతననికెమ్మొక్కెదనెన్ ॥

౧౫౯॥ సారథి॥ ఎవ్వనిహృదయముగండు

నివ్వనితెడుజ్ఞానమునను

దశ్వసాకరాముండు

తడయునుయంతరికమ్మొక్కెదను

౧౬౦॥ హరి॥ హరిభల్లుకనిశారవంబులకదిశ్చత్రైన్ సుప్రవ

వరజాంబువద్విభాషణలకెరగెనరువనుకీవ॥

౧౬౧॥ అంశగముజ్జ్వలరసుతకులకున్

సంకతమ్మొక్కెదసరిసఫలతకున్

పొంగి మె వరర యుంపుంగ వృపాదము

లంగి డు భక్తి వెలంగెద రశశము॥

౧౭౬ ఇగ మృగ సుర వర సర సురు డో

రగము ఇచ్చి రెవరై న

దగ మ్రొక్కె దవారల పాదాం

బురుహము లకు మది లోన॥

౧౮౦. చౌ॥ కార్త మొకటి వేక నిత్యమాన

నాం ప్రవేశన కందు లొకటిగా

తైర్తమాన నారద ప్రముఖమునుల్

సూర్యమాణాసుతని నిష్ఠగనుల్॥

౧౮౧. రామః పుత్రులు మారునాగ తిగ నలేరా

విసులేం తును నా విధ మిదిగను డి

ననునే సరళో ముపెరగ జూడెన్॥

౧౮౨. జనకసుత లోకే జననయె తురుకా

వననియ రా యువ ప్రయతరుకా

బ్జిభేద్వికాఞ్జానకే॥

క ౧౧ ౧౪౬.

గిరితాండ నహరుండం కలిగితే

సరసిలో కరత్రాల్లంబునుమలే

భరితరగా బరమంబ్రముల సుసగెన్

సరుడుదానమన్ననలనువడ సెన్॥

౩౭. అట్టి విఘ్న డుగన్మ వత్సల తన్
 దట్టి బామ్రమనాన సముజ్వలతన్
 బట్టి డేవ శౌభనములకన్
 మెట్టుచు శివులయమేయను వత్సన్ ॥

౩౮. త్రామనైకంపారస్థితినజైలగనా
 రామనంత్రమునకు యింతెదనా
 మామక ఫణితీయు మారమణు దయన్
 హూతుకౌంటుల్లి శివాప్తున వెలయన్

౩౯. ఎవరు దీనినతి హిత వత్తిసూర్దన్
 యువినినిజరుతే మంగళు దీనతొందన్
 బ్రవిమమగు రఘుపతి పదభక్తిన్
 దళిత వారు తగననురక్తిన్ ॥

౪౦. హేమ॥ గుణయుగాంక కతిమలమును
 గదియకమాగళ ఘోరగా
 పుదులగుదురు నిజమిదయే
 బడయరుతేభయనాంక ॥

౪౧. యుననారోశంకరులదయ
 కతిగెగ్గెని నేతేయ
 దననిశాఖాంబ్రంధము పూం
 రుంబసున యములుబాయ ॥

౧౦. వందన మయోధ్య కుసు సరయు
 వాహిని పురియుండు
 నందని లకు డు సరసార బృందమునకు
 సతీముండు॥

౧౧. స్థితానిందకులను కలుష
 దుంతలుగావిండు
 వేదదితరుల సతిపెళ్ళెన్
 విభుడు శోకముల డండు॥

౧౨. వారిగాతరకు కౌసల్య
 నారియని డుపానాశ
 కారాధిగణు క్షేర క్షేయలరె
 నెట్లను ద్రికాంశ

౧౩. చాపాయి॥ ఎందురావమెండుం శురయు
 నాంరు విశ్వ సుఖ వేయసగుచున్నతము
 డంది జలులను తొమరసములన్
 మందింబెహి మశరపామస్ఫురణములన్॥

౧౪. చాపాయి॥ సమస్య రాజ్య సమేతు డునుచున్
 కమనయ్య సుగుణగణానియనుచున్
 వివలతైరి నానం విభు నశరధునిన్
 చునుచు వినుతెంతు నవనిన్॥

౬౬. బో దశరథ భవతు జ్యేష్ఠ తనయుని
 పాండ్య వకుని జత్తునిననుగని
 హృదయమునయ యును ముప్పిరిగొననా
 సాంకరముననన్నరయనదనునా ॥

౬౭. న సద్వ జనమం చే నలువమహా
 మానితు డయ్యె సుమహిలానహహా
 శ్రీనిధుల సుచుక్త జెలిగిరిగానన్
 మానునగం తిరి సునుతాస్త్రమున్ ॥

౬౮. సైరతాం॥ రామవియోగముచేత
 శ్రీమని జంబవంతునాననను
 తరమే నెడవినిరాకులు
 దలచెయ్యె క్కెరనుమనమునను ॥

౬౯. చాపాయి॥ రామజక్రవైరాగ్యభోగముల
 లోమునిఁ తదా లోకముననల
 లామందె నెవకామహితాత్మున్
 బ్రాహ్మణులదెడ జనకుమహాత్మున్ ॥

౭౦. చాపాయి॥ ముందున భరతునకుదగ్గర
 మందేతరనియంబునవిభుపద
 మందుకుననుననలమందుననభ్రాంసం
 చూందునలే నెవనిత్రుప్పునెసంగన్ ॥

౧౭౨. ఈ లక్ష్మణుని పదాంబుజములకున్
 కేలుమోడు భక్తి సమ్రములకున్
 తల రాచుభక్తి భజనం కం
 చే లక్ష్మణుని యశ విలసనకుండున్

౧౭౩ త్నేత్ర యోవని కేయి శరములతోన్
 కృత య యోగ సుషణి పతి య డితం
 డుతుల ఇలాశరం బణాచజ | నింబెన్
 మతి నాదిత రసు మతిగాలుంబెన్ ॥

౧౭౪ శూరుని భరమని జో డసుసతిని
 తొరంజలుక త్రుళ్లు పదముగని
 నీరి మ్రొక్కెదను వర వరుండు
 మారు తేదీ వుని మహితను తుం కె ॥

౧౭౫ వాసుమంతుని కెగ్గె వందనముల్
 దగర జేతునె వుని సద్గుణముల్
 యసుడు రా యువు డువిను తింబె తనన్
 మొనయ తనకే మ్రొక్కెద నెసనన్ ॥

౧౭౬ సురరా ॥ ఎవ్వని హృదయమునందు
 నివ్విట తెగు జ్ఞానంబునను
 దప్పుగాంకరా ముండు
 తడయుగంయ తనకి మ్రొక్కెదను ॥

66 హాతి భల్లంక నిశానరులాతదిభ్యు సుగ్రీవ
వరజాంబవద్విభాషణులకె రసికసురువసులేవ॥

67 - త్రింగదముజ్జల్లల్లేడు కౌశికములాన
సంగతి మ్రొక్కెద సరిపడలెను
ప్రొంగి యెవర ర యుష్మాంగభాగము
రంగడు భక్తి శైలంగెఁజూచరసికము॥

68. మోపారియి జగమృగసురవరనర... డో
రగముజ్జలరెవరైన
దగ మ్రొక్కెద పాపాంశం
బురుహములకుమదిలాశీన॥

69 చా॥ కార్త్యమొకటి తేకని త్వమునా
నార్త్య మై నగనకారులొకటి ౭౮
తైర్త్యమున నారదప్రముఖమును
శూర్త్య మునా సుతపోనిష్ఠగను
రామగీర్త్యము మారునొకటి గనతేరా
అనుతింతునునా అధమిదిగను
ననునెరణిని మనిపెదరాజుడు॥

70 జనకసుత లోక జననియుమరుకా
వననియు రా యువత్రయకరుకా
జ్జనజేక్షణ తాజానకితుష్టి

- నను యోల్పుత కరుగలు దృష్టిన్
౧౮౪. ఎకవి కటాక్షేత్తనా రములన్
నాదు మనసుచలన్ మెడలు సెగన్
మేదిని బిడ్డేనాదేవి పదం
చేదిత్తన తమి బెనన్ మ్రొక్కెనన్॥
౧౮౫. గనిమం రా యువు పరయుగమున్
విజుతి జేమన్ విజుడు లోకమున్
మనిబ యోల్పువతొమ రసాత్మండ్రి
యును శరణు పడులను నానుగండ్రి ॥
౧౮౬. వంగర్థంబులవలె జలవచనాతి భిన్నత్వంబు
నాగను పట్టుచు నాకతత్వంబై గలిసినమిధునంబు॥
౧౮౭. సతారా ముల పదముల నాచేతం పద్యమునందు
ప్రతిగని డి మ్రొక్కెననెవరు ప్రయ లోచనంబులయందు
౧౮౮. మ్రొక్కెనరయు రాముని నామ ముగతు నది వచ్చెహాతి
చక్కణ్ణియును హిమ కర భాను బంబగును రితి॥
౧౮౯. చరిపాంబు॥ అదియు నాకవిది హరి హర మయమున్
సదమలవేద చ్ఛేదనంబు సమమున్
సదస భువా ముగ సమమ దిగానన్
వదలక నామంబ్రంబు నెల లోకన్॥
౧౯౦. శివు డుజ పంబున జేయుచు దానిన్

భువికాశిజనములకుండ్లం నిక, తల్లలకుండుమం (కమ్మ)
సెడగుండ్లున, దివలమనువుపదేశమెంనర్లున ||

౯౧. పనిరుపమమనువెరగుచు గణపతి
దాను జిపింపుచు తేన్మహిమస్థితి
నేనాదినిష్కాజి మున్నెయెందున
మాననో యమమహిమనుగె : ముందున ||

౯౨. వరలనాదికవివాల్మీకికదా
ఎరుగునామం ప్రసరిమమ్మనగ ర
చరమనిష్కాదిత్వం : ముగ
సెరిజిపింబెకానియయ్యెనగుగం ||

౯౩. సహస్రనామక సమమిదియనుచునీ
మహాకేశవుడనమః, దినానుచ
స్వహాపాపార్థ తీయహరహమును ది
విహిత నిష్కాజిపింపునగునగం ||

౯౪. సదాశివుండనియెనుమునిసంసారం రణకరణంబు
సదమలమగురామనామార్చనంబుడనువాక్రంబు ||

౯౫. తంపాయురామనామసత్ప్రభావమిన్నన్
వామకవుడె వరు కెట్లన్నన్
సామయతండు విష్ణుబుక్కుతమఃగా
నాముమెనిగొల్పె నామహిమనెగాం ||

౧౯౬. హేమ॥ రాముడే వర్షస్తువు రామ నామమోమాసయసంబు
ఇహామితలసి దాసుడే శాలినామకమకు సత్యంబు ॥

౧౯౭. మసోహారము లోవర్ణములు మధురములు జనులకెల్ల
గనజేయును పక్ష్యపులగుచుకామితహ లురంజిల్లు ॥

౧౯౮. స్మరించువారికి సకల దుఃఖముల్
వరములుని హంపర భాగ్యప్రదముల్
సరవిరామ లక్ష్మణాయత్రింకు
కరములగును భక్తప్రతతి కరయ ॥

౨౦౦. వినశుట్ట స్మరించ నసుందరముల్
తనవిని నందిరాన వర్ణనముల్
గనబ్రహ్మజీవులనహంతులముల్
జనపాలకులనజనన్తి తంబుల్ ॥

౨౦౧. మును ప్రభావప్రబునసరసారి
యనాసమానంబులొత్తొంగుమురి
మునయున తిప్రప్రదములు సుఖతలన్
జనునాదాప్రదములు జూలన్ ॥

౨౦౨. త్వమవహంపన శ్లేషకమరసమముల్
సుమసోమసోంబ్జసుకర బృంహముల్
అమలజగమసోవిహారణాతులన్
రమణకృష్ణ బలరాముల యెతులన్ ॥

—౧౦౩. మో॥ తులసి నానుండను వర్ణస్తోమంబున గెండు

వెలయనేక మకుటై కభక్ర, లలితంబుక యుండు

—౧౦౪. మణితుల్కంబులురా యువనామ వర్ణములు యిదిగొక

సమములయ్యె నామముసామా ర్థంబు నరయంగులొక ॥

—౧౦౫. పరస్పర ప్రీత్యను గామిపరసును రామసేవ్యుని

వరమాజ్యార్థంబులురాని గాయంగునకర లేమి ॥

—౧౦౬. తినినామా ర్థంబులుసమ్మగొన లోచననాతింబి

మనోభూతి నిశ్చయించి మహాభయమునా నెంచి ॥

—౧౦౭. తిరిగిరాని యెవాడనునె వడల్పాని తక్కువలొచ్చిండు

విప్ర, లనుకొని భేదము వినిన విజ్ఞుడుడు యుధాధామెండు ॥

—౧౦౮. పరిధృష్టమాన జగమును రూపము సామాన్యనా

కరమువసు, రూపమునెలియ బరగది నిజరానంబు ॥

—౧౦౯. నామముస్మరించు రూపము గన్నరాతనిధర లోన

నేమియున్నట్లు విశిష్టముతొర నెనయకు పురయమునా (న

—౧౧౦. చెరిపెంబు॥ నారూపకలి నలివలయింపన్

రానినాథ పర్యాలోచింపన్

లోచననియ్యరుచిహ్నము లిడున్

గాననదియెముజ్జయ్యగును గడున్ ॥

—౧౧౧. తినుకుకాసములమధ్యకు నానా యముసాంక్షిభూతంబు

లేకును భయ మొందమునచయరుం పుట్టి భాషికి సమంబు ॥

- ౧౧. పతి కేసుతులస్థానాం డి క్షు లా యో కహం సామ
 లలతరత్నదప జీవార్చింబలమనె డుక్తార్చమ॥
- ౧౨ స్థాపింబుముదాననన బహిరంతఃప్రకాశమావెంత |
 బాలింబనీ కె క ప్రేతావప్రకాశ ముం దె క వంత॥
- ౧౩ చాపింబు॥ యోగులైన నిముదజ్జల గామం
 జేసతేనారస నేదిత్రియస్థమన్
 చాగరూతులై స్థంబుతి జేయుచు
 కేసుతరమాన్ విరక్తి డొందుచు ॥
- ౧౪
 త్రిసుపమాన ప్రవర్తనంద స్థానం
 బనుజ్జ వింతురనియన గ న స్థలభం
 బనామయమరూప గామకంబున్
 ఘన తత్యజ్జాన కాంక్షకంబున్
- ౧౫. సాంధ్యులుదాని బింబింబ వడిన్
 జోగ్గ బింబులవన రుగా బిడిన్
 పాల్గొని తన సుప్రతమియనుచున్
 సాంధ్యులుదాని జా తరిగనుచున్
- ౧౬. ఆరు వైనచా కా నంబున్
 స్థూతి నాంతురు భువి తత్త్రేక్రూత్
 వత్త్రంతురు నలువరుసల భక్త్రూత్

౧౫. వారలరు కు సదురాధులు పూర్వార్థ
 జేరే పేల్లనలవారలకన్వారిత
 వారిలో జ్ఞానవంతుండనిశుం
 ద్దే . . . జలిత్రా యుడగురామునకున్ ॥

౧౬. నాలుగుయుగములనాగునగునైన
 దేలనామ మహిమేలా తతులన్
 మేలడున నెకతికాలమునగున్
 జాలతేన్రతేన్రమంబులెందున్ ॥

౧౭. మేల కామములెల్లను వదలుచుగరామశ్చతుర్ముఖువగున్
 నామామృతేనదమంకునవిరాగభై తస్మైలయేర్ ॥

౧౮. చాపెయి . . . త్రిగుణమున గుణంబునె యురుచున్
 త్రిగుప్రహ్లాదునకు తలపనవగమున్
 మొసినా యుగ శంకుకం టెననికం
 యుగశేనామంబునగురాంతునికన్ ॥

౧౯. పినామ జపము చేసిజలంబున
 మానులాత్మసారమర్థవగంబున్
 బుంక్షుగురు దాని పాలుపనుపై యుత్
 మానసమునననమరగరాంధుల్ ॥

౨౦. గనుమెకకారు వర్షాక్రియన్
 జను గుణ నిర్మలవేకమయన్

బసు ప్రహ్లాదు గ మృత్యువశానిది
మనామముననుగమంబగుతమిరం ॥

౨౨౩. తిమ్మనామము ప్రబలం
బామయి ముంతు నదిగను దెదలన్
సోమివచ్చెనకుడో సచ్చిక్షునుడో
రాముండవకార మసోన్మితాడో ॥

౨౨౪. విసప్రకాశులదీనా గానుమన్
మానసిమంజునమయ్యులరగుమన్
గానననుకురింజ్యమహిమసెరుగత
బానిసోత్తపాపల స్మరణముదెలియత ॥

౨౨౫. నినునిగన సరూపితమగు నానిన్
గననామ దర్శయన నగుదానిన్
గనుముమణిమల్యమునుమణివలనన్
దనరగ దెలియం దగు నట్టులేనిన్ ॥

౨౨౬. హం॥ దనరనిర్లుణగే పొసనమువం, ననుయోగతియుజ్జ్వలు
నసంతమానామహిమరా, మునితస్మగునల్పంబు ॥

౨౨౭. హం॥ తిరింఘ్నదాశ్రితరత్నకణమున్
గోరిమనుష్కతనుష్కత భేదమున్
కరితమిమోరితఘ్నసాధులేతేన్
ధారుణీ యోగెను లేమితోనుమతేన్ ॥

౨౨౮. గాంధీసః త్రైతామనామ సుతీన్
 యోగసంహితా గళంబునుసగతీన్
 ద్వితీసురియశ్చైవంధోతసతి
 చేనః తిగారిరత్నంపెను మునుభృతీ ॥

౨౨౯. హేమ॥ త్రైతామంధేరులగీతసః రత్నంపెను తన్మూలంబు
 భార్యగీతలజన హేమంధేరులను తత్పదేయంబు ॥

౨౩౦. హేమ॥ త్రైతామంధేరులగీతసః రత్నంపెను తన్మూలంబు
 భార్యగీతలజన హేమంధేరులను తత్పదేయంబు ॥

౨౩౧. త్రైతామంధేరులగీతసః రత్నంపెను తన్మూలంబు
 భార్యగీతలజన హేమంధేరులను తత్పదేయంబు ॥

౨౩౨. సబలుడుసురామచంద్రుడుగారింపెన్
 శబరిన్ జవరుసంరత్నంపెన్
 శ్రీబలశ్రీతిసంభాత్యము
 గామం, యుబుగి, జలులదామోలయన్ ॥

౨౩౩. త్రైతామంధేరులగీతసః రత్నంపెను తన్మూలంబు
 భార్యగీతలజన హేమంధేరులను తత్పదేయంబు ॥

వారు సామంతము పతల వీనులన్

కీరురు వేదము దెలియంగనిలన్ ॥

౧౩౪. రాముఁ డుత్పి క్రూరాంశులబలము

తొమ్మిదయును నేతవు జేసె కరము

సామంతము భవవనదిహారంబున్

గానజేర్చు సుఖగతగర్వనిన్ ॥

౧౩౫. గాననోసుజన సమమోమదిలో

దానవులనెల్ల తనవిభ్రండునలో

బాసులుగ జేసి జానక తొండన్

తానుండెన యోధ్యను తమిసూడున్ ॥

౧౩౬. రాజులలో బ్రాహ్మణుం డువరుం

డొజిపురములన యోధ్య యెదనరన్

త్రాజులనననుచు సిద్ధ సురతతుల్

తే ముగావిసుతెందురు సుదుతుల్ ॥

౧౩౭. స్థివతులు సామంతావనవలనన్

వేదే మోమువి డేగుసుఖమునన్

దేవదుర్లభంచావైరాగ్యము

తొందెలయునుకాంతురు మోక్షపదము ॥

౧౩౮. హేమం సామమును తియవారలుతన్నామతేజమునజేసి

శ్రేయము గాంతురు స్వప్నమునైగామహింకష్టముబారిసి ॥

౨౩౯. ఈ పుష్కలము కన్న నులే నైనను మురువు వరదయి
నామవరితేశత కౌం టుల లో నామమె నొనరింపి ॥

౨౪౦. సహజమంసలం దైనట్టి శంఖం డును యీ నామ
మహానమని జనులకు సగుమహిమ లుచేసి నున్నామ ॥

౨౪౧. చాచాయి ॥ జిగి శున సనకా మ్రుగులేర యోనుల
లేగ నామను తే నెదరి విరానుల
తెగని మోక్ష సిద్ధి ననిగా నున
నగణితంబు నామగరిమ లొలుక ॥

౨౪౨. నారదముని యీ నామజపమునన్
భూరి ప్రాణీక పూజుల రైనన్
శాంతి శివునకు సత్ప్రియు డయ్యెన్ ॥
హరి నామమిటుల తే నయమ యొక్కన్ ॥

౨౪౩. ఏ నామజపమున బెనయును మునుదా
హరి నెడ తెచ్చుచు గుడ సుగదా
బూని భవుడు మున్నె నామజపము
చే నొందెను సుఖిర వై న పరము ॥

౨౪౪. పవనము లేచె వననామమ
తెలిసి సుతంబులు తే సువిభుడై మము
భువిలో నాంబె మహాభక్తులు డసుచున్
భవము వరతె విధి పరమున కెసుచున్ ॥

—౧౫౧. అజూ మూ డే గణి కాగ భ వాద: తో
 సుజి పిత్రహారి నామ విగత జ్ఞేకు తో
 కు జన. సురచారి ప్రిజంతు పథమున
 త్రోజంతుగతి మో రత్నము సేంతె యున్ ||

—౧౫౨. వసుంతు నామ ప్రశంస నెల్లన్
 ప్రకుర మసువాత్మ్య పంకము సెల్లన్
 విరు కి త్తే మేల విభుడై న సునా
 మరమ త్తృతి నస మధుండన నా ||

—౧౫౩. హోహా|| కవియుగమున రామనామమె కల్పితగుప్తకల్పా
 నా, నలయము దని మహిమచేతే తులసి కాసుడు జా ౧౦ ||

—౧౫౪. చా|| నాలుసుయుగములకే లోకమునన్
 విలుగనా జపించు లె వలనన్
 తా విమిజసులుత మళాకేములన్
 కూరితమోక్షము మెర కుండు లన్ ||

—౧౫౫. వేదశాస్త్రస ద్వి తతే మతమిశే
 మోదమిడు నామున ప్రేమన శే
 యూరియుగ మునందగు భక్తానమునా
 నాకటి యుగమున యూ గంబు సునా ||

—౧౫౬. ద్వాపరమున ప్రభు పద ప్నాజుతే సున్
 పాపభక్తలితులపా ధ్మోదియ సున్

రూపింపనందులనొన మొనము

లాప త్రరంగహితే చెడునైనము॥

౧౫౦. నానగమమొకలమకలమునందున్
బొనననామనన యున్నొనమునెందున్
తొనజీలామతములే డునుండున్
దానికొకటియున్ తొనలేమందున్ ॥

౧౫౧. నొనరలొకప్పుటేలే నొనరున్
బ్రదుతునాడుతలవలె నొనరున్
సరమలమనానమరకలలొనన్
తురర వివేకసుకరములుగానన్ ॥

౧౫౨. యొనరామనామమునే నొన ననునా
వినుమువలెతమలమునకు నెలవునా
పునకాలనేమికెనగనననున్
మొనయగనామము చొనుమంతెందున్ ॥

౧౫౩. హా॥ కననామమను పునిం చొందు, కలిహారయ్య
చదియించు, యనయొకతజనుండను తిమ్మరెను
మొనయనుమించు ॥

౧౫౪. హాపొయి॥ భావనైననభావనైనన్, సావధానుడైన
సలసుడైనన్, దేవునామమునుతినిన మొందున్ ॥

—౫౬. వెలసి నామము సుతంజులు ఇత్రేన్
 కలఁజొయ్యెక్కయం దత్క ధ ఇత్రేన్
 తెలసి జేయ నా విభుడే నన్నున్
 మెలఁపుచు కరుణన్ మెలుగ నెన్నున్॥

—౫౭. కృప యొన నెవని కృప నాగించున్
 విపత్తులు డెలెడు వేరత్తెంచున్
 సుపరముండు రాముడు వేరత్తెంచున్
 సుపరముండు రాముడు పడుడుగానన్॥
 వపలుడె నెనసాడు డునైనన్॥

—౫౮. నిజ రతి కయరా నినిన సుచింత్రాచున్
 బ్రజాపాలన ప్రవణతె జూచున్
 భోజన మలక్రతి శ్రీయముగంచున్
 విజయ నిప్రభురతి జెలగు నెందున్॥

—౫౯. ధనికుండ్లై నను దరిన్లుడైనన్
 జనకదస్సుడైన పౌరుడైనన్
 గనక్రతి విడు డైన న్నముండుడైనన్
 మనశ్శుద్ధ డైన మలిసు డైనన్॥

—౬౦. సుతంజుయొన మతి కువ వియునై నన్, సకలము నరు
 తెన నారు డైనన్, క్రతృతెనృపు తెనన్ బుధి
 రతిన్, సుకరతె జేయరు స్తుతి నటు నాతిన్॥

౧౬౧. సరపాలకభవురుసేలుడవీ
శృరాంశభవుడువు సదసభ్యు
వరసాధుడ విద్యరసవసుమన్
సుతరింకం నాయది విసుమన్ ॥

౧౬౨. మహిజను స మృత్యునింతురుగరి
మహితభవితేభక్తి సతిహితభునా
బహుకారం మనుష్యా కృతజనుడున్
స్వహితం నానాకారగునను నన్ను డున్ ॥

౧౬౩. డెం॥ స్యా మయైగ త్రారాఘవ డు సకలజనాంతర్ద్రామి
శ్రీమజ్జూ॥ డ కు॥ ప స త్రిమ భక్త వత్స సుగామి ॥

౧౬౪. ఓ ధర్మ విభున సేవంకన నాయట్టి మూడు డేదై న
గట్టి మాండ్ త డై నిజమొసలి పెరిసి తినటువై న ॥

౧౬౫. శేషకు డు శతుండ్రి న రఘు శ్రీ ఘం డు సకలంకుగాన్
బ్రాహ్మణ్యంబున ద్రితీ తరుడన్ రత్నీయసుధర లోన ॥

౧౬౬. తులసీ దంసు డు శివకుడు

దలపరాముడు విభుండు

దలరసి ధర్మ మాండ్ వినిన

లాకితులు నగనం నసుకుండు ॥

౧౬౭. విష్ణునావలన నభిధృష్టతనం పన్నమాయ సమస్తంబు మనసన్
విష్ణుతుండు స్యా యు నాభావన నెన్నినా యభ్యుమునెరుగనివిధము.

౧౬౪. తనరుగానమధ్య క్షి తొరొంముననుతొంతుల ముష్కంబొరా
 ఘనుడు విఘ్న డుల్లల జనుల హృదయమున్ తనుదెలసి ముదం
 బెనయున నశమున్ ॥

౧౬౫. తన ఇతరులు చేసిన యపరాధము
 గనియుతిఘ్న డుమది ననను పండినము
 మునుచి పొంపంబునదా వాలిన్
 దునుమాండ్రెనె వ్రాధుడు వతె సులన్ ॥

౧౬౬. తననంతరమున తనననుతుండె
 వదలతచేయ రొవొననన తగదె
 మదిరావణుడొ యుద్రినానింబెన్
 పిదపతిఘ్న డుడెగంబింబెన్ ॥

౧౬౭. విసస్మత్తుమందై తనను వారలవై నకి
 నుతమదినుం న డు విఘ్న డెల
 సొనులుడను తరితేన్ద్రా నింబెన్
 మానవపతిసజ్జలసేనుం పొంబెన్ ॥

౧౬౮. డూ॥ శ్మతేగాత తరు మూలమునం
 దివిఘ్న డుండెవేల్
 ప్రాంతలు తరుశాశలవై మగద
 యా హేళి తులుకాల ॥

౧౬౯. ఆర్ష్య వైశవానరులను తొనాత్మ్యములుగాజేసె

నిట్టిజాల వత్తు ఇరుడిత తే రెండుసంకయమునా ?

౧౪. పాపుతైనపుణ్యులైన అనన్య బుద్ధి పెడినల

మొపటికేనిజంబు రగదనా కింతలు ముగ్ధులె

౧౫. ఇటులునా య యుంబును యల్లసురలగల బుద్ధి

స్థూలమనురాంమ యగుంబునకే పొంగడెదబానిసబానిస

౧౬. తానె .. గురుతయారజ్ఞు వల్క్యుడుమునక్రొత్తన్

ఇరవార్జునున బల్కనరొత్తన్

సరవిన్యా అసంపాదమున

సతిసూర్చితకత్తెభరణవెదన

౧౭. అనుడుస బనులారనాతిసూరన్

మునుగంబుడుతనమున్లెన తొందన్

తనునందెదనినయిదెదిదమన్

౧౮. సునయతకొకఇనుమండికినక్కడన్

౧౯. నెలవెహారుడుతనవలననాకథన్

వలెగొనెయూజ్జ్వలక్రొత్తసుధన్

రలకయిదె ఇరవార్జునకంతన్

తెలియగనుపగెగొనెనువంతన్

౨౦. ఆవృత్తవరులకొక్కతెలమన్, భావంపియూతభావ

జ్ఞతమన్, మోవయనుబ్బానమెవత్తెనామె

నావెలయగలిగె భక్తతెదరమె

౧౬౯. హరి శక్తులు వారందగ శశమున్
కరతలముల కగతిగ నశలమున్
బరిసింపె పుష్పం ధూలుమేమ
తెరకున జెప్పన దెలియ నవగమ ౦॥
౧౭౦. ధూ॥ విగళి నజకురూక్తి గతిగరసి
తెలసి నదిశ్రుంత
బూని భాంధ వేరదంత నాంబుధి నీలదూసంత॥
౧౭౧. అత్తమున హంస్రేరణాన
జెలగి జేయ నాద్రుంధము త్రమ కథయెగాన
సెనర్చి తిని టులు సంద॥
౧౭౨. చాపాయి, రామ కథ తేమో వ్రామల నడంబున్
రామ కథ కలిమలంబుల వ్రామన్
రామ కథ శకుల తెలకు ద్రొంగున్
రామ కథ సుజన రంజనమిందున్॥
౧౭౩. అది వివేక శిఖ కరణియు నింతన్
సరమలకామ వ్రదనిశ్శంకన్
ముదమిడూస ~~జానా~~ నాంబుధి కేరమయగున్
విదిత శవప్రతిద శివ కెనగున్॥
౧౭౪. రామ కథ యెబంతో మణి కెనగ
భూమి శక్తి జన పోషణ మనగ ౦

గ్రామమభిలమం గళవయములకున్
తామచ్చకాతే ధర్మాదులకున్॥

౧౮౩. సులంఘజన్మానమయ విలంఘములకున్
సురతైదున్ద్రం ద్రుభవరూగములకున్
దురిత రూగములకు రుశమనకరము
పరమున కిహమున కరయపాలకము॥

౧౮౪ హేం॥ అలంఘ స్థైర్యములకు సాంక్రత్యదృశ్యనానా
హరియగు రామకథ యెదోనినభినుతిచేయున్ద్రుం॥

౧౮౫. తమోహృతి కిరినకర కిరణా సదుంఘసేవకళాం
కమోఘ జలదము సుజనమసూతమలిని కిశంశుమం॥

౧౮౬. కుచనకుతేర్క కులితవికవీరంశపాషండ,
విపతితవనకిరవచిల్లవిదిగరయిత వెం.ద॥

౧౮౭. సకలజన సుజరమగు రామ చరిత్రశశకిరణంబు
సుకల సుజనకుముదర కైరారక్షక మమునకతిహితంబు॥

౧౮౮ హాసం॥ ఘనముగదనరాంజన యీకథలన్
విసనీమనియడిగెనాశవమొదలన్
విసంభవం డేమనిబుత్తెనాకా
నినిభిలముసే నానంతంబుగద॥

౧౮౯. క్రిగఘమోచంతమత్రుతేహార్యం
బనియర్జుతమునీనానపడుబర్హం

బసుమబ్బాసు తొలొడ లిదివిస మొదమున్
 గొయరుగు గొన గొన రద్దుతమున్ ॥

౨౯౩. రామావతార రామకథలు
 సీమతేరలతెజెప్పి నాదులకున్
 రాములకథకల్పభేదములచే
 నామొవర్తితమగుముతలొక ॥

౨౯౪. గానసంభయముగన తగదు జుడ
 లోనుకెలసి కథ లోల లతవిసుడ
 మానుతెవరురా మనమగునాముల
 కానం త్రమండ్రో యామహత్తులిల ॥

౨౯౫. శ్రవణతంబునసంతమని యురసివార తేరని
 మానయ రద్దుతము గాంతరుగా నారదిసంభయముమా

౨౯౬. అనియి యలసంభయంబుల నెల్లన్
 దునిమిపాడములు తొండ నెడుల్లన్
 ఘనగురు పరబ దాసు తలరానిది
 ప్రసన్న తులతరఫల మెరచేరి

౨౯౭. వేతుసుకృతినివేయు మనుండన్
 నతులు బత్రెడు నిజలముదండన్
 ప్రతిక్రొవ్వివరింపముఖులకు
 వేతుసువర్ణన గ రామకథకు ॥

౧౬౮. హే॥ పదారుచందలపై నీ ముచ్చది యొకొళ్ళిమంగు
సరమల్లైత్రో నవమి కుజవాసరము | న సులస్వమందు॥

౧౬౯. చాపాయి. హరిపదము లసిరమలరజేయుచు
పరమరామకేభ ప్రసన్నతేడరయుచు
గరిమన యోధైశ్చ శ్రవరమందున్
పరమరామజన్మదివసమందున్॥

౧౭౦. సకలతేర్థములు సకలమరులున్
సకలమునశుభం॥ సకలజనములున్
సకలాగేత్సవంకతేలనుండన్
సుకలగాన సంతోషమునునిండన్॥

౧౭౧. కైందరు సరయూధిరములాగే
గృంతులిడి జెలగుచుండ
కైందరు బాగ్గములు రాముని
హృన్మందిరములగనుచుండ॥

౧౭౨. చా॥ గరిగ గొరిగ గ్రావి సపాపములన్
దునుము భోజనము లనిచి వములన్
విసుతి గొను శరయువునకొకతొరం
మునరియ

రన్

౧౭౩. సకల చికిత్ససంస్కరణయంత్రే
సకలజంతుముక్తి కిముంలబ్ధి

౩౯ తలమంసలతో త్వవవాసం జై
 తలంతమ యోధ్యయనగ డంజై ॥

౩౦౧. దనరుపురవరంబనఘమ టంకున్
 ననకృతిక విఘ్ననతియనునానన్
 మనియాపురిరాంచుకేధారపాలరం
 భనియతి జేసిం బ్రముమారన్ ॥

౩౦౨ ఈమహాపరితయెన్నితనదనున్
 కంఠవికారమకంఠులనాచున్
 రాంచుపరితమానన్ మనిరనికి
 నామమితి నెంతయుదగుమూనికి

౩౦౩. వినినతర్జుములువిశ్రాంతిగంధున్
 మనసు గానినవిషయ నివృత్తిగనున్
 దనరగ పరిత్రసరసిబడువారడనంత
 సుఖియగునననాన్ మనివార ॥

౩౦౪. మానినరయ సంగా వనమనుచున్
 దినినాశిశన భీమేననుచున్
 యూనియెననెశంశు డురాంచుపరిత
 మాననమనునామ మితిమిరతే ॥

౩౦౫. యిదోప్రితయదుఃఖములతున్
 మనకతి దా రిత్తై న్నములకున్

వి దాంతంబుని విరూపయూ దా

సెకరీ నిశి వృం డిడు తొనియె కదా ॥

106.

అటు జననంకన మయంబున నుమతొ

స్ఫుటమగు జె పైనఘర్వ కరుణతొ

నటుగా నమాన సాంభ్రామ్యములేమో

పటువంత్రమని బల్కెనటుమో ॥

107.

అశోకతమే నేనరభిరయెద

బ్రామర్శమున నుభంబులునియెద

జూంసాదరత సుజనులువిను డ

శ్రాంబుపట్టి నిజ ఋద్ధిని నను డ ॥

108.

అరామచరిత్రమానస మెట్లయ్యె నెట్లు ప్రచులె

నానందమురూఢిం తునుమాహరు లకు నమస్కరియె

109.

శంబుని కయనమల తొనమలెతొ, నాశయము

ర్చయలే మోదముతొ , అశునిదయ తులన

దాసకవి న, కౌశలమున నతభ జేతు భువిన్ ॥

110.

సుమతె శూన్యపౌర యమేష్ఠలముగా

సుమసోగలే గలసు జనాంబురముల్

విమలరామచరిత్రము, నమలదేవముభామతెవనినా

సుమసోగలే గలసు జనాంబురముల్

విమలరామచరిత్రములను జలముల్ ॥

300. సురియగ నటసా శరముసు వేరమున్
 పరమున్ మంగళ వరము మధురమున్
 సంతకాతికి సగుణాస్యమున్
 పరమస్వత్వతన్ మరగును | గతివ:న్ ||

301. శ్రీమదశక్తిరస పృథువర్షనముల్
 శ్రీమదుడురతొసితలత్యముల్
 గామెలగు జన్మము, యుగ జనతలము
 లామోదము గొన నదిక తమహితము ||

302. తొరొమ జత్త, జీవనమగుచున్
 భీరభీమహస్త్రాంతమగుచున్
 మాంత్రివణమార్గంబుండొనై
 సొరవగానసము వేరి దృఢంబై ||

303. అట సుఖదంబై యతి శీతలదై
 స్ఫుట రుచితరమై సుంకరతేరమై
 ఋతు ప్రకృతిపాల్ననిన జలంబై
 పటవై యుండెను జత్తహితంబై . ||

304. మో॥ పరములును రుసుందరములును శత్రువులునాల్లు
 గాంబ, ఎర్రంబుబడియె యుట్టిములు ఎమలసరసి కేటలెండు ||

305. మో॥ తిలసత్త, కంఠ డములు సేసి పానంబులు వాటి
 జ్ఞాని బాండుగనుగానన్ ||

వెలయు నిర్దుణియు విగలేఁబాధమై

యలరవిభ్రమహివె యగు నాజలమై ॥

౧౭ సితాకామశ్రేష్ఠతర యశము
తోతులయగు నుండు లవిశదత్వము
స్థైర్యపాపమానవచులు దసరన్
స్థాంత్రాపయిం ప్రారములలరన్ ॥

౧౮ సుగుహిత్రాక్తిగతిశుక్తులై వెలగన్
విమలశరీరతామ్రముదములు దసన్
చమత్కృతీగళందములు తేజితనలముల్
సమసూహలల్ బుచ్చుములక్కజముల్ ॥

౧౯ మోహయి ॥ త్రిమరగనాపద్మములన రత్నముఖావ
మువ్రండ్లంబు,
లమితపరాగమరందామోద ర

భుజ్జగన్ నానెనిజంబు ॥

౨౦. పరమసుతృప్తములుబం భరమాంలన్
వరవిరాగములుమరాలవలనన్
గురుతరకవితొ గుణములు విరాగము
లరయగర్భత్వమున ర్థకామము

౨౧. మూర్త్యుజ్ఞానంబును విజ్ఞానం
బుద్ధీణ రసములన్నిటి తోగన్

రక్షేయములుతతో రక్షా విరముల్
వత్సేపనావివిధ జలవరముల్ ॥

౩౨౨. సుతృటి సాధునామ కుసుకానానము
కలంతజిహంగమ రూపము
కుటిల జనన శలంతిర వనముల్
ప్రకృష్టశ్రద్ధ తెవసంతసుకాముల్ ॥

౩౨౩. క్షేమాదయాది ప్రమముల యందున్
విమల భక్తి, లతే వేక్షణ మొందున్
యమని యమాదులు సుమన మముతై దనున్
ప్రేమా జ్ఞానముత్రమ ఫలమెయసున్ ॥

౩౨౪. హరి నామంచె యా ఫలరసముం
చరసి వేదముల ననబడి గరిమన్
కరము ప్రసంగాగత కథ తెల్లన్
వరశుకపికముల వ తెవిలసిల్లన్ ॥

౩౨౫. మో॥ విశువారల పులతల బృంధంబనంత పృథ్వీభ్రాన
మనసు కవింగముం యునిత్యానందలేనా లోన ॥

౩౨౬. సుమ సోమా వికుండవ్యసన పసాంక్రంబుల తొండ
ఋషి స్నేహ భాష్య సలల సే కంబూనర్చిత మినుండ ॥

౩౨౭. చోపాయి ॥ ఎవతచరిత మునెరుక మానానన్
నవనత రక్షా ప్రాచయల సుమదాన్

దవిలిపతింతుకొ తొరకొలనన్
 నవనతిరత్నా ప్రవణులగురుదొ
 రువసింతురు వారువిరతులుగదా॥

325. | అరసి విను వారుపురుషులగురుతో లోకేష తులూ

హరికరుణా సింధు కేళిపుల వని లో
 దురితహేతువిషంబ రతేజసంబుల్
 కర మెన్న గృధ్రకాకతులంబుల్

326.

గానవార లోకా సారంబును
 గానరారు భేద మ్రముఖంబును
 నానారక విషయా నూనకేధలు
 దీనతేతుని దెలసిని రాశుల్॥

327.

గనకాకా నకాశులుదీనుత్
 యనమగునీ కెలనును గనసూనుల్
 జనులురాంచుచుక్రూర యతేకన్
 మొనయతేరః కరినుదిది యుగాకన్॥

328.

కుమార్త గాములు కుజననంబులున్

329.

క ప్రమత్తులు బహుభాషకులున్
 త్నమారహిత తచ్చటలవార్యముల్
 సమారభుగ్ధా ప్రములుతు సమముల్॥

330.

వారల స్వహత్వత్యారంభంబుల్

ఘోరతర శ్రైలకుం ఓ నిభంబు ల్
 భూరి మోహంబు వికారముతెల్లన్
 సారం శ్రవణ నియతిన్ జెల్లన్ ॥

333. దో॥ గట్టి కుతర్గంబులె నదులై గభరమునబ్రవహించు
 యిట్టి భవ మహారణ్యముతో నెనసినవారు దలంప ॥

334. శ్రుద్ధయు సత్సంగతీయును తరిముని కరుణాముతేని
 బద్ధులు యామానసముగన బాల్పడెట్టుమోసేని ॥

335. 3౩౦॥ హరివృపారహితలతే కష్టమునన్
 వరమగుమానస సరసి కే జనినన్
 గురు వరని రావరణము వలనన్
 దరిజేయని జిరొ ధ్ధా స్త్రమునన్ ॥

336. అంకముల్ల వేకం జలపానం
 గందము తెలియక నత్తభిమానం
 క్రొందులగును దూరముగా జనుచున్
 నందగ జెప్పె కలందరి గనుచున్ ॥

337. ॥ ఇట్టి విఘ్నముల నెనయ డువాడేవని
 విఘ్ననిదయమూను , నట్టి విఘ్నం డీసరని
 బడి యఖిల తొపములు ద్రోచు ॥

338. చౌ పాఠం॥ ఎవరి మానస మెక గొనుచుండురా
 ఎవరు హరిపదము నెపు డెల్చింతురా

ఇనువివారె మహర్షి పురుషుల తో ౦ డున్
తవిలివహింతురు తమిగమినుండన్ ||

౩౩౯. మసోనయన దర్శనయ్యమిదనన్
ఘనమనునెతే తొనారమునన్
మునుగు, చేత లిబుడ్డి విమలమౌ
దనరుమతే, మున లేనియడ్డిక మౌ ||

౩౪౦. దాననుక్రమ (ద్రవము) జనించున్
మానితమదిరామ యశశిలమున్
బూనినాయుసరయూ సామకమున్

౩౪౧. మహిలలో సానదిమంగళకలమున్
బహులలోకవేదవిహితారమున్
మహానయమంజులహరియుతమున్
మహాజ్ఞసోత్తరమాంసహారమున్ ||

౩౪౨. ముక్తముముక్త విషయశ్చేదములమున్పురుషోత
తెందు. పక్షినుందురు పూరిత్యకతే సరిత్రమల
యందు ||

౩౪౩. అట్టి మోరిటే సజ్జనసజ్జయె దగ్గ సకలశుభవాటి
పట్టుముక్తికే సయోధ్యయనంబురగుపురంబులమేటి ||

౩౪౪. | ధరనిట్టికమునరామయశోసరయూసది ప్రవహించు
వరరామభక్త్రయనుగంగమెరసిగలయుజెనుకెందో ||

౩౪౫. రామలక్ష్మణుల యుద్ధయశశామ శాశానదమేని
రామభక్తిగంగానదిలో రమ్యవగలయును ద్వాని॥

౩౪౬॥ చౌపాయా॥ ఈ నది క్రియంచే నిష్కంకమృతాను
రామరూపాబ్ధిని గతిమన్
మానసమూలమూననుభక్తిగంగ
లోనాద్దనములు బడిగలయున॥

౩౪౭॥ వరనినినమావెల్పినమనమునలం
దెసొగలేమాయును ననియిలన్
మానవములు కవితానయవర్ణన
లానదితో దూర్యానంబులకెన్॥

౩౪౮॥ వరశివా శివోక్త్యా పరిదివముల్
సరవితరామ జస్యోత్సవముల్
తరంగమాలలు తద్గతే ప్రముల్
గురుతరజలవరతులసంకయముల్
సరవితరామ జస్యోత్సవముల్
తరంగమాలలు తద్గతే ప్రముల్॥

౩౪౯. హే॥ భావతలయిన రామలక్ష్మణ
భరతవిశ్వానులరూప,

జ్ఞాప్యతే బులుబవర్ణవేమలంబులనుజూప

౩౫౦. స్మృతస్మృపాంగనాపరిజన భవత్ప్రభావములు వర్ణింప

విచ్చలమ దు కేరంబులు వారి విహంగము కౌను కలంపం॥

౩౪౮. పరమజనన శాస్త్రయం వరకతమురు నదీవ్యాప్త
వరకాం తిగురుతే, తత్తినై నప్రశ్నలురు నది లో నన్,
బర సే డు కౌ త లు నానన్ ॥

౩౪౯. తిరు వివేక పూర్వోత్తర వాక్యేన
లర యతు శల కా శాంత్రికాలుల నయము
నరులు నాని యాడు పరస్ప హేతుల
సరణులు లేత్తే, దీ పతి తృప్తి తు లి లి॥

౩౫౦. త్రిసు జన హిత రామ నృప విలాహము
జనులందరు గను గొను శుభాంశ ము
తనవి హితధన్ విని తను వెల్లన్
మొనసి నచ్చలకలు గొను వారెల్లన్ ॥

౩౫౧. రసరు వార లో యున నది లో నన్
మనము జలగ నా మ జ్ఞాన మూర్తన్
యనుడు విశుడు పురమున నివసించుట
గను వారికి నది కౌ తు కవి చ్ఛు టి ॥

౩౫౨. హే॥ త్రినయ మయిన తామరంద్ర పట్టంబునక
సమయంబు, జనసంఘంబున యొక్క
మెకా యున తర పర్యవసానంబు॥

౩౫౩. వైకేయి కుచ్చలే యుద్ధి గను గొన్న శైవాంబు

అనే కేంప భరుతునిండుండు అనే కులం పతులంబు ॥

౩౫౮. వరరామచంద్ర కే దినది వలనరు పట్టమెన్న

బరసునారుతువులందును నాచరితనదియు కడుచున్న ॥

౩౫౯. హేం॥ త్రిందులవేంమంతరు, సుమాహారు లవివాహం

శుభంబు, సుందర శశి రుద్రువు విభుని సువర

జ స్మృత్యమంబు ॥

౩౬౦. హేం॥ సతలరు వర వసంత ముడంచరి

ప్రకటి రామచంద్ర వివాహంబో

వితటి ద్రిష్టము విభం వనగమనం

బతుటి లాంతపంబును మార్గమానన ॥

౩౬౧. ఘనతర పాల్ వృత్తాలంబెన్నెన్
నకు జయున్ శ్చ త్తొంతముగన్నెన్
వినుతేశ రత్నతువు విభుండు రాజ్యము

గొనిపాలింప గగను జనుల సుఖము ॥

౩౬౨. సతారమణిపాంతి ప్రత్యము

ప్రతియువరిత సరి ద్వైశద్వము

భ్యైతిగల భరతము సలముదా

నాంతేశ క సుసేతల తనదా ॥

౩౬౩. హేం॥ సలువురన్నకములక సౌభ్యముగల సౌభ్యతలది

లలత సుఖాంబులె పరితన దిజులమా ధుర్జము బోది ॥

347. చాపాయి॥ సాంధ్రైన్ద్రంబానది స యుతే
 మేదినినిది ఎన మెల డు నలయుతే
 సాంధ్రతేననిసకల దెండ్లముల్
 వేకుూల్చి యొసగ వివిధపు ణ్ణముల్॥

348. దెండ్ల॥ బ్రట్టిరామసుతుకాజలము లాశేనేస్తానా
 గాంవింశ, సట్టిపట్టి తేని మ్రొక్కెనరమంతేమమిం॥

349. శ్రీరామవదంబెదలాశేన స్థిరమునాగధరియిం
 యారామవం ప్రుదయవడల్లి యారంజమునావిం॥

350. ముందుభరద్యూజుండెడ మునియంజ్ఞ వల్లకాం
 సందేహము విడువకు కథాసరణి రుంజెక సెం॥

351. చాపాయి॥ గురురామతప్తకూవిరుడవ్వనా
 భరద్యూజముని ప్రయాగలాశేనా
 దరముననుండెడు తగనం దునకున్
 వరమాంబుమకరవాసరములకున్॥

352. సురలుమునులుమతి నదు తేలేదే
 సరవిచ్చ మాసమున బ్రాంధేన్
 తరినితున్నానమాధవదేవలనే
 హరితత్య కథంబాన్ద్రసంబులవే॥

353. దెండ్ల॥ పొల్లపుచ్చుచునులజనిన బాపుమందుకే తేదే
 తద్దయునిటులాంకవర్షమున తగనూడెరియచ్చేదే॥

320. అందు భర ద్విజా శ్రమము జెంది యాంజ్ఞ వల్క్యుడొ
సం దమునా ప్తజతుడై తానచర్చివశంబు యుండ

321. కా॥ అది భ రద్యాలు డెరివని తోడన్
పటగతి న నెమ్మరువాత్తము గూడన్
స్థులముగ సోమము నిఘ్నంకవ జాతర
పులమున వేదంబుల తత్త్వ మమర

322. గూ॥ జెల్లిగు మహాత్మ్యుడన్ సదా సాశేయంబు
దూలించ , వలయనింత జాయెడ దారవలకు సంగ
యముగ రం చ॥

323. గురుని యెడ తనదు సంగయము గొంతక నడుగకయు
క్ష, పరమతి వేకము నిర్మలమై భాసిలదెట్లు లెనెన్న॥

324. కా॥ పా॥ అనివిబాంఠంబు యస్మిన్మాహంబును
ప్రతటింబెదవినిసంకేహం

మును బాంఘగదె మునివర రాముని
యన సామమహిమ గనగనంలేమని॥

325. వేదగార్త్య పరివారిలేమనుచున్
సారర జెప్పి సాంబుడు గనుచున్
తారగజ పింబి తస్మహిమకృతిన్
మేని కాగి మృత జెంచు తలేన్॥

326. పరమపరమగూన బాల్యుడవేయును

హరుడు సద్దయొకరుడై యెప్పుడును
స్థిరమొకటిమొకటి అరమున దో
పరికింప నేమిపద్ధతి కలదో

306. ఎనుమరియు సయోధ్యును ట్టి జనవలసు భార్య
గంగ, గంగ వనలలో నాంతి | నిలంపి గొట్టి నసురలసు చే గ||

325. తురామున వధ యెల్ల లోకముల

నారూఢం బై యతి శయిల్లె నల
నారామచంద్రు డీ రా యువుడున్
వే రో లే కుక విశుడొ యెప్పుడున్ ||

308 జిముని వరనాత మహా శ్రమం

చే మిల్ చోవును యామెయి నరిమన్

శ్రమ తొలగించి చింత వంపుడు

స్వామి నాకు సంగయమును క్రొంపుడు ||

309. అనియి టులు భరద్వాజు డే నవి యాజ్ఞా

వల్క్లముని, గని యిట్లు బత్తెను ముఖమందున్

బరున గవును బూరిన్.

310. ఎనుము భరద్వాజు మన రాముని మాంపరిత్తము

నొప్పునన నె తె నై ననుభక్తి వివశుడవై యడిగేవు ||

311. విసరామచంద్రుని గూఢా నూనగుణానాథ లోన

శిశిరిని వివశులను వనయుక్తి విసరమున్ ||

357. చౌ పొయి॥ తుగలేసంశయమెదగొనిరిజయ
 నాగభూషుగనినాటియడుగులయ
 బాగనియొకతదబల్తెనుశీవుడే
 నాగతిదెప్పెదనదివినుమిప్పుడే॥

358. నావిషాదమునునాసంశయమున్
 బాచివునాతేల్చేదబుట్టినివిదమున్
 భావించిముందుబల్తెదవినుమి
 నావడినినదితొలవనుగనుమి॥

359. ఒకపరిత్రేతొయుగమునననుమతొ
 సుతకుడైననతలేశ్వరుడునుశంభుడుదయతో
 సుకరుడైనఘటజునిగనబయెన్
 ప్రకటమునితృతసపర్వలుగానియెన్॥

360. అచ్చుడగస్త్రమునియాగశీవుమెల్లలన్
 విచ్చలరామతదవినిపెన్తలన్
 ప్రపల్లితొండనుజుచ్చుడదివినియెన్
 సుచ్చుచ్చతదతతిసుజమునుగొనియెన్॥

361. మో॥ మునివకుడైనయగస్త్రుడుగం,
 భునివలననుహరిభక్తి
 వినియెనటులుగిచ్చుడంతెన్
 విషములుండెననురక్తి॥

౩౮౯ బా పొయి || మునివరుని విద్యోని తమ తొండన్
 జనుచుం డెహారుడై తనసతి తొండన్
 ఎనుమిటు జనుచుం డే నవ్వే లన్
 వానులగురలమోలవనునరలొలన్ ||

౩౯౦ ఘనుడగు హరిరామనామయు తున్న
 దనుజులగునుమగ దశరథ సుతుడై
 జనియిరావన్ జూనకి తొండన్
 జనియె జనకునాజ్ఞయు సమకూడన్ ||

౩౯౧. వనిసుండన్ రావణుడొ సేతన్
 గొనిజ నెమారచుని కృతి వేతన్
 దనుజుని మారచుని జంపియిల్ గన్
 జనునెంబ పర్వత రమనహల్ గన్ ||

౩౯౨. తనసతి గానకననుజున తొండన్
 మనుజునిగతి నుమ్మరితమునూడన్
 ఎని శ్రుతింబె డువారిని రామాన్
 గని యెహారుతు జనుచును వనధారమున్ ||

౩౯౩. గనినంటె నె శంభునకు వృథాయమం
 దనున మయ్యెను హర్షము నతిమన్
 తనువున పులకల తేలిసిందొరెన్
 కనులచా ప్పములు కడలనుమారెన్ ||

౩౯౪. హే॥ మారుడది సమయముకందనుచు గాత్ర్యక్రి
తలీనమాని, మరచుత్త్యసచ్చితానందస్వరూపయనినుతీయసి॥

౩౯౫. జనుచున్నరామసొన్నిధ్యంబె
మనమాన కనుచున్న గాత్రకాంబె
కనులబా ప్పములు తనువునపులకల్
మనచ నతలు హే॥ మున ననుమొలకల్॥

౩౯౬. దనరసలే శివుని తద్దశననియెన్
మనమున సంగయము నిటుల్ గొనియెన్
వారిచరాత్పరునాను తేజే సెన్
మానసప్రళీమహితంబయెన్॥
మానరానిద్రేమమన్నుడయెన్॥

౩౯౭. హే॥ బ్రహ్మము జ్యోతియు విరజమువ్యాపక
మనమ కలంకయు, బ్రహ్మ వేదంబను నదియె
బడెన్ గూర్చుండుంబు॥

౩౯౮. సర్వజ్ఞుండగుచిహ్నుండై సకలసురహితార్థంబు
నిర్వహింప నరతనుడై బూసెసేనాయవతారంబు॥

౪౦౦. హౌపాయా॥ అటుత్తైరమానావతారండున్
అటుజ్జ్వాననిధిరమాత్మ్యుండన్
కుటలాత్మకుడుమునుండుండీటులె
మిటుకేదిరుగుకొక మెలవ్వై బులె॥

శం. హరి నా డేనని తులనగా దగునా
హరువాత్మంబులు వ్యర్థములగునా
స రవిని ట్టు సుశయహృతమ తీర్తు
యురి యా డొట్ట లో నుని సుభృతిల్లెయి //

శం. భవాని యేమియు బల్కె యొసగ్గ
శివుడంతర్వామి అభిమతగానగ్గ
శవతనెని ట్టు సతీస్త్రీ స్వభావమున
తలవిన సుశయము అడ మనమున //

శం. గననివని కదన గర్జుడు జెప్పెగ్గ
అనుమదుత్త యెవని భక్తి జెప్పెగ్గ
మునుతెవనె వముత్తని గంతుకా
దనరనె డె నానై వముకరితర రొ //

శం. భాండు || మునివర్తలును యోగులును సిద్ధులును
మోదమున నెచ్చనినుతీగ్గ,
ఘనులె కా నే వివాత్మములను శ్రుతు
కేవలగతీగ్గ, అనుతీయ నెచ్చనియశము
నాతడు అశ్వయయు డుని గంతుయు
డనె యుండు పరమున్ద్రేగ గాముండవ
తరింపెనె యెంతె యుగ్గ //

శం. సురరా || అనిజెప్పిన సతితాత్మ, గా శంకరవల

కుం డీ నను పునరిపునర మే యోత్తు లను
దెల్పి మతియు నిట్లు లను ॥

౪౦౬ ॥ హం పాయాం ॥ జీవితీ నామ దినుస్సంశయము
బాంసినదికొను భామయలజనుము
నాసంశయం బు నెలి దూలి త్రియన్
వారిసగ పరత్వ వలకే ఘోయన్ ॥

౪౦౭. నావచ్చుదాంతే నా వట్ముదరిన్
నే వహింతు నా నావేదితేరిన్
నావిలకిత్సో నిరసనమునకున్
గాలింపుము త్రియత్వము తెలియుటకున్
౪౦౮. అనిన శీవునా జ్ఞానాని సతి జనియెన్
యను డురాము డుండి నవనిసనియెన్
చునవని సీల శీవుడను మెనె సతికెన్
జనుటే మే గాదనిలేర్పరికెన్ ॥

౪౦౯. అంతే నాం దిమరిశీవుడని దానికే
వంతే యలనిత వలనన్నింటికీ
కింపు జగతుడే నాయునుచు వలెము
యెంత హరిగు లోచన చేసెనట్లజపము ॥

౪౧౦ హేం ॥ అదిసతిసేతొదూరముతోనా పుచ్చువచ్చుదారి
స్థులముగ జరియరుండ గత స్థూపప్రతిభలజే ॥

౪౦౦. చాపాయా॥ గణియం దులత్త్వంబుడు చకిత్తుడై
 మనస్సు రవిభుమహిమా స్పృశుడై
 తనువంపనితెయు రాకునికెన్
 గనురునుండే | నత్కపల్లవనికెన్॥

౪౦౧. స్వామి రాముడది సతీతపల్లవముం
 తామది తగునియమముగా
 వేమొడ్చి సతాశురై తనురున్
 వ్రేచుతొండ నెల్లనెల్ల గనురున్॥

౪౦౨. దూ॥ దేవి యేకాకిని వెళవవనిది నెరవేరి
 వేమంపుమన్నవాత్తము వినియుత్తరంబులేమి॥

౪౦౩. చా॥ సతీతొంసం తొంబముమదిగానురున్
 పతికడకు బసెడుమతి తొంబనురున్
 తతళి కౌకలం తలత్తయనురున్
 కృతపడి యిట్లనె జేన్మలే గానురున్॥

౪౦౪. శంక రోక్తి లో సంతయంపడితిన్
 శంక తేకన్ శంకమున పతిన్
 సంతయముతొంజినగుగాండున్
 జింతకే శిమని న్ననేమండున్॥

౪౦౫. అనిదుంజెంపును నా యమజనగన్
 గనతరాముడది కడు వెంబెనగన్

తేనె ప్రాశావ మంతసు ముంబింబెన్

జనుమనుసలే యజ్ఞా డనుగంబెన్॥

౪౧౨. మునుసేన రాములలత్రేకానిన్.

గనిరాగ్నియునక్కడ నవిభునిన్

జనతసుతాను ససయాస్త్రినిగా

గనియె బ్రత్రేమత్త జమునుగొనన్ ॥

౪౧౩. దేవాహ్ని॥ ఎచ్చటిదీక్షుంబున పతేకినకు దీపదీరాముండు

ఎచ్చలవిడిచి భృమోనునెనె వితుడై గనపడుచుండు॥

౪౧౪. బాపాయనా॥ శివవిష్ణువిరింబుప్రభృతులవలన

వివిధగతులరఘు విభాసే వింకుడి

గవగనియంతయు మతిజూపెన్

తేవినిససంగయముచిడ చోరెన్ ॥

౪౧౫॥ మరలిజూపగుసురలుగమునులున్

హరిహారాదులిందిరాదిసములున్

పరమాత్మురాముబహువేదముల్

గతిమోసివింపగనియెనయ్యులన్ ॥

౪౧౬. దేవా॥ ఎందరాఠాఠువులెందెందునెన్నబడి రాయం

దందు, నిందిరాదులుగుహరిముఖులనెనెయుండిరేమందు,

౪౧౭. ఏయేవేదములుగల ప్రహళానాదిసురాళి

యాయావేషాను గూప శత్రుగుగలేసుంగతినుండెనుశిశు ॥

శుక. ౩౦॥ సతలవరాతర జంతువులం డ్దున్
 ప్రకటమా, సనపడి విజడెందున్
 తకుప్రతులు సాకాశమునదనకన్
 వికస్యరాశ్యతే విజడేయలరన్॥

శుక. ౩౧॥ అందరిరాములననువకులనన్నియొంటు లనానా
 సెందుబూనినను రూపమా వేమయ నొక్కటేమిం బ్బె॥

శుక. ౩౨॥ సతియదిగని జయసం శ్రమంగునుచున్
 క్షృతి దప్పిన కంపి మతియగుచున్
 ఎతవేనిమితి వత్తనాయగుచున్
 ప్రతిచూడతౌంత వడికల్గనుచున్॥

శుక. ౩౩॥ తనులుకె రుయే వియు సకల నానకత్తకుమారి
 ఎనటి రామునకు జోసి తనవిలు దున్నరతికేజేరి॥

శుక. ౩౪॥ దిన్నసతి గని దురా సెగి నిట్లని వలయింబె
 వెన్నుడై నరమునిగావే అనినరసి తనిహసించె॥

శుక. ౩౫॥ ఎనిసతియు రామ విజయమహిమనుచు
 గనియును భయము వశమున కాంచెగదా
 వనితల కక్షత మవశ్యమునానన
 లేనుమనెని టు తొసటి యొనన్

శుక. ౩౬॥ దేవకేవలూతెరకున నేనా

మృక్తిలేనిమిరేనా

భావసంశయము భావే యడ తనసతేతి
 రవిధికే లుపరీక్షాక్షుతే మతి॥

౪౩౦. అనిబల్లుమండ సభశృండంతలనో
 తనుకర్కసముదే గనె సర్వములనో
 గిరామమాయకు సతులొన బెన్క
 తనసతేత్రప్రిమమును మదిశూరైన్॥

౪౩౧. నీతొకే ధంబుననుసతి పాలేకమును నంబి
 నవరుణి తొండ్రొలిగొన నెడగనున పాలేటింబె॥

౪౩౨. ప్రేమభరితయసుగా వరుణ వసవకు దెలియనివడు
 వునగాను చున్, యనుడగరామునిను తిలయపుడు
 మగమునతొని ప్లగుకొని యెగిన్చుడు॥

౪౩౩. సతి తొండ నాగు సమాగమంబు
 జితపడక నిర్ధరత నేమియనక
 సతి కందుడు సజనమకు జనగా
 వీత తొ ప్రకాణి విసి పే నిటలుగా॥

౪౩౪. నేవయిట్టి పగ మెవారై నన్
 నపుదక్క సెరు లొ విధిబూనన్
 భావంప తేమ భవరామునియ డ
 నావె జ్జుడన్ నిర్ణయ మెయ్యెడ॥

౪౩౫. గానగా జ్జుత్తి యనమున రగరున్

మా నిసంతే తేయు నానుతి నానరున్
 మాన నాయుడవన కనభో ల్క
 విశులగొనెన విశులవ

౪౩౬ అనిన మాత్రోసతి వి హ్య
 తనపతి కేట్లనె తద్దం గనుచున్
 ఘనదయార కరావల్యాంకరా
 సనయ తరా సర్వజ్ఞ హారం ||

౪౩౭ హేమ సూనాథ పకాయేమి విచియడయవిహార
 ఘనము సప్తసంధులు దనజనమందారులుగార ||

౪౩౮ హేమ ఇటు వెన్నిచాగో దీక్షన బ్రాగు డుత్తరము
 మానెన తీసతి తనమది లోపల నిట్లనుకునుచు తాత
 యానె ||

౪౪౦ సర్వజ్ఞుని సమండు మదావరితకపటిమునెరిగె
 సర్వేశునియడ వృత్తిమయ సల్పితన కడు శృంగె ||

౪౪౧ సురతం పరస్పరము నావటా పయోము బ్రమం
 యులకు నను, నురుతరమను సుప్రతీ సరళి యి
 ల్లు లగుచును జలగు ||

౪౪౨ సే || కపటాత్మకమగు నాచుగతి నెత్తనుకున్గము
 జెడును, విచగియ బై స్నేహ విధిని వెరుచు
 కపటి మెప్పు డును ||

౪౪౩. ౩౦॥ గానసతీయపు య కౌంతయదుమదిలీ
తానుజేయుదుతిత మెరిగెననిలీ
గ్లరిని నాంబె నదితరతం యుడటన్
లూకీ నెరిగి రయూళుచ్చాదయుడగుటన్॥

౪౪౪. . . మనస్సు దుఃఖములను మహితపుకథలన్
తగుబల్కులు నంగనమ డిబాదలన్
జిన్నైలాంసంబునుజే ఆయ డన్
తన ప్రతిగ దీర్చు కెనువా డొటన్॥

౪౪౫. అపు డొకవంతుం లాశ్రయు డగుచున్
సుప్తా సనముళా ఇలగొనుచున్
స్వపరంజితై స్ఫురూపు డగుచున్
విప్రలతరస మాధి పరుం డగుచున్॥

౪౪౬. హె॥ శృంగులుం డినగని సతి లీ జెందెనమితరుః
జంబు, రివసమయుగసమము నెరులు నెలి
య . ధీమర్త్యంబు॥

౪౪౭. హె॥ యీ॥ దుఃఖ సముద్రమున నెన్నడుగడచెద
నయ, లూకీనిగులుగునియె పతి వాత్త్రంబు రని
కల మిది యును॥

౪౪౮. హె॥ తిరామునతవ మాసంబు జేసితిపతి వాత్త్రంబు
దురితి ననాన గా కి ట్టి దురవస్థ యవశ్యంబు॥

౪౪౬. చా॥ జ్యోతిర్నిశంతరు తో విరహం బున్
 గాఢియి పేగ మెమరణంబున్
 గాఢింప విదితగడు నొకసుకున్
 వేదిధములని ల్లువేదనగొనుచున్॥

౪౪౭. సురర॥ సతిరామునిమదిలోన్ స్మరియింప
 నతురగాన, ఎతతపాలిర్థననిల్లు వేబల్తె
 తైన్యమొనన్॥

౪౪౮. చా॥ పాపంబుల॥ పేవరామనిను దిగకయూ జుని
 గావేదంబులు గణుతుమా నవిసుగా
 వుననేనిను కరపుట మున నెద
 భావింబు ద్రొక్కే పాలిర్థ జేసెద॥

౪౪౯. హె॥ మహా చాక్రయవర్తముల మత్పటివరణ
 ములందు, శ్రిహం

బమర నేనినాయందు॥

౪౫౦. హె॥ నొదయ నల్లిన మరణంబు శ్లేరము లాందక
 ముందు, వెదయనేయుమ లంబు వేదనగొందు
 చునందు॥

౪౫౧. ఎదిగతి నల్ల లాకత్తసుత, వేదన గొందు
 చునుండ, వృద్ధగ జని యెనెనబడియెడు
 వేలకర్మములునిండ॥

౪౫౫. హే॥ అంతఃకళాభుడు సమాధి న స సా రస ము
 గ రవింబ, యెంతయు త్రరామ స్మరణంబె
 ల మి చే గు న తన రంబి॥

౪౫౬. హే॥ తేన స తే స మాది వి డ సెనని తొనెరిగి కరికి
 నే గి ॥ ఘన స్థైర్య పతికి వందనము గావింపెను భరణి॥

౪౫౭. హే॥ గృహంభుం డ భాముఖముగ నాసనం దీమధరంజన
 ఘనరామతథా శ్రవణముగ రవింభ్రమండు రస॥

౪౫౮. హే॥ అపరద్రుణాధిపై ధైర్య దత్తండాధిప త్రేమదయు
 క్రి, విపరీతముల్లి తొర మా ర్థాన్యము డ య్యెదురా
 స క్తి॥

౪౫౯. హరివారియార॥ యజ్ఞ మొకటి జేయంగాద లపెన్
 తే జ్ఞు లయిన మునివ యు లనుబలపెన్
 యజ్ఞ భుగ బహువీరులను వెలగ
 న జ్ఞు తేన జీల సురాంజలి లపెగ ర॥

౪౬౦ .. శ్రీమం త్రి తు వై యజీల సురాంజలి
 వై మానికుటై వచ్చు ర నెఱతులు
 మొమల శౌభాంసులు సురసుందరులూ
 మొదముగానా డు మ సందరు॥

౪౬౧. .. గరుడ కేంపురు పుకంధ ర్థకుల్
 వరయజ్ఞ మునకు వచ్చు ర ఖేకుల్

వరతెకి స్మర వరగానంబుల్

పరమాపురస్కల బహునాప్త్యంబుల్॥

౪౬౨. మునులక్ష్మై న స మ్రాజంసకర మై .

దశరుత దుత్సవమును సలీరిరమై

వినిపతి తానెనిని నరం చేమని

వనితే యుడిగిన సుతనలి భు డిట్లని॥

౪౬౩. కేవలంబె తద్వృత్తాంతంబున్

దారిని సతి లోదవిలె మురంబున్

నావిభుడారి జ్ఞును నాకేనంసంకనా

శ్రవిని మిచ్చన్ నిపుడేగెదనా॥

౪౬౪. దూ॥ జినియిట మెన్నిదనములుండ

జనున నిమదిసూహించె

తనపతి విడుదగ |

నెనయున్ నిలులు వలంబె॥

౪౬౫. " జిగేవా ముల్పే తృగృహమా

దుత్సవ మిట్లగురుండ

సారరముగమిం యానకత్రేన్

జిగరాంబె దయనిండ॥

౪౬౬. " చా॥ చినిశంశుం క్షిణ్ణి వడయియెన్

గననిగె నాహృద్దలగి మింబెన్

జనుగపల్లినను పిలువకున్న
జనరాదుగదా ఎనుమొక్కటిన్న॥

౪౬౨॥ దొ॥ పిలువకుం డిగనుగురుమిత్రకృహములకుజనంక
వలయునై న ప్తరియై నతస్కిలయముజనదేగంక॥

౪౬౩. దొ॥ వశం జవునిన జలసి నాచే తనురత్నం దొకనా యు
గని మొదరాజవమును నాదుంకిముమరువకభనా డు॥

౪౬౪.॥ తనతనయులనంగరపిలక, నినుబలువడునాపిని,
నానినదుంకిముననావునగా, జనుటతనదెట్టుతేని॥

౪౬౫.॥ అనియనైవ గంతులను దెల్పుననుజావిగతననుబట్టి
తనవతనం దలుచుమదిలాసే దలవనా దత్తైవ ధ్మి

౪౬౬.॥ అదిక్షనిశివ డిట్లనెనావా పర్వినమున మువెనానెను
మదిదలవతేని నిజను నానానమ్మతమతమునాదియ

౪౬౭. ఎనియుంరతున్న స తినిననీత్రేప్రమకులతొం డిచ్చ
జనుమనిపంపింజను, శివుడుజనదగదనిమదిసెచ్చ॥

౪౬౮. మోపాయిం॥ జనియెనున తినిదత్తనికృహమునకున్
దనరనె వృరును దత్త కినుకకున్
మనముగవంగరిని స తి తొం డున్
గనిమాం దలం డుతనెరుగాండున్

౪౬౯ జనియొక్కతెయి సతిదతికేసెన్
గనునాని ప్రేమాంకరింతత వోసెన్

గరిసతి భగినులు కడునగ పైపున్
జగితలుసుకురి సతి తొలగాపున్॥

౪౪౫. ౩౦॥ నత్తుదా బలుకతయున్
వీక్షించుచు యున్నదే వేమదిమరియున్
నత్తుల వచ్చి జూలలమరగా.
నత్తుల కుల ధాన్యు దొయెగా॥

౪౪౬. ౩౧॥ అప్పు యయ్య జ్ఞు బెల్లన్
తప్పున కుల ధాన్యురంబుల్లన్
నెప్పుడతిమారు నెవ్వరి ధ్మికన్
సుప్పయి జేసితి సొసె తగున్

౪౪౭. ౩౨॥ అనిరుగింపుచు కుల ధాన్యు
నత్తుల సత్తులదేర
గరిలుల్లని యెనుచు డు
సభాగతులగు మునివరులారా

౪౪౮. ౩౩॥ యును డుసగతిగంభునీంబుచు డు
గరి యగరాళల మున్నేచ్చుల్
గగమ జ్ఞుగకుగ అతి మేలెకద ౦
జగవతె నత్తు న్నవీకెన్ గోయుచు

౪౪౯. ౩౪॥ జగనత్తుమం డు సత్తుగరుండున్
ఎగతమా యికు డు ఎచ్చుడగుండున్

నిగమా వేత్తుండుగుశంభునిదాం

తననిదియెను దత్తుడుగుగదా

గలా-౧. దాం. బట్టి దత్తు శుక్లముచేసామేను సంభవించె

నట్టులగావున నేనాదేహమువిడుతు ననివలెనా॥

గలా-౨. మనమునవృద్ధి కేతను దార్జ్యవేదన యోగవద్దవేత

తనతనువుదహించె | ననశిలము తల్లడి తెలివేత.

గలా-౩. సతే తొంపల్చి తేల్చా ప్రచుధుల తల్ప వనంబునుద్దేశించె

మతిమంత యుద్ధుడుత తే యుధృతా మయురత్నముహంబు

గలా-౪. ౩౦॥ అప్రదుగుమడయశిలము వినియెన్

విప్రలతాత్రిధమువేగై కొనియెన్

ప్రతే భద్రభూతి ప్రదువరభక్తు

నడవురుబంపె నడ కలేబలసముక్తు॥

గలా-౫. ౩౧॥ అవరభక్తుడమయుమెల్లన్

కేవిద శంభుమవిదిశి దుల్లన్

దేవతలసెల్లవే వ పడంగన్

గావిలు దత్తున గృహమునుంగన్॥

గలా-౬. ౩౨॥ ఇంగిల వరభక్తుడమ వినియెన్

ప్రంగవహం యుపదములు గనుగొనియెన్

సాక్షాంగమెడలి సతీ స ర్యేశునివే

మంగళవత వరముంగొనె న్ద్రుతి చే ॥

౪౮౬. ప్రతి భవమున శివ పదకమలములన్
తయలభి. తన వేమరగవరలన్
మతిహవరమనుమతే గానె గానన్
క్షితిహిమనితి కే న సుత యోగానన్ ॥
౪౮౭. శ్రీ శృహపతి శృహమందు వసియెన్
భానుగాసిధులపారతేగాంబెన్
యోగులును మునులునా నితియందున్
బాసుననుం డేరి భవప్రతే నారంభన్
౪౮౮. మో॥ సకల నంలములన ర్భవేరు సకలంబుం
భలియింబె, ప్రకటములను గంభీరముల
బహుగతులను గన్పింబె ॥
౪౮౯. మో॥ నదులను భజలచుగలి ప్రావహింబెన్
సదమలగతి నితి సదనము మింబెన్
స్వరుగి వైరములు కూలింబుటన్
ముదము గానె సకలమును నభ్రుడవటన్ ॥
౪౯౦. ,, నితి సుతయార నితి గేహం మునందున్
చరియింబుటే సే సకలమునందున్
పరమభోభనా స్పదమంగళముల
నితి పతి పరనెన్ సురసుతే యశముల
౪౯౧. ,, అంతే శ్రీరదుగ డవటికి నారకనా

దేవతాయుమోక్షం చేసయగజనా

వెంతనాంబే త్రీత్రీ, కాంతనకు

సెరురు నావే గంజని ॥

౪౬౩. ॥ సౌదరముగ ముని పాదకమలముల్
మోదముగ గడిగి మొగి తేల్చులముల్
తానా లీల రత్నమయ నా సనముగ
మోర్చిది నీల్పిత స పంలతుక తొండన్ ॥

౪౬౪. ముని పాదములకు మ్రొక్కి శుభమతేన్
ముని రాకకు తన ఘన భాగ్యకలన్
విసుతొందు కౌసుమ తన సుతనలన్
గొనివచ్చు మాని కుంజరు వెంటన్ ॥

౪౬౫. మా॥ మ్రొక్కి ॥ నిలచి యిట్లనియె ముని నాధ
త్రీకాల శక్తి, యిత్తేన్నియ నుణా సూర్యము॥
సెరుగ బల్లు మోర వెల్లిల్లు ॥

౪౬౬. మా॥ అనముని వరు డేర్పని వలయుం బెన్
ఘన తేర మృదువన రవన మిం బెన్
విసునా సుత సుంధర నుణా జనియున్
ఘన సుగెల మంగళ కారి శరీరమున్ ॥

౪౬౭. విసుమంబుకయ నగసుమయనంగన్
ఘన శ్రవానియ నగ శవయనంగన్

ఘనసామమస్థిలవోతస్యకు

ఎనుల లక్ష్మణాన్ద తనామాన్దకు॥

౪౯౮... ఈ తస్యన పతి కెంతయు ప్రేమసి

ప్రకటముగ సో భాన్ద జరింగు

యీతుమారి వేరిత నాకుకు లుప

లగీతము లగీ వెలుంగు నిదినిజము ॥

౪౯౯. ,, సకల జగత్పూజ్యయగు మనోవతు

లకు కెంతె ఎ డునులవి నోతస్యకు

మెత లీ రెండు మూడో పునిగుణ మూల

ప్రకటియవండు భగవే త ముల్ ॥

౫౦౦. సో॥ తనకు మహాములుగ గనుచు గలయు

జనకు డు వేతుండు, ఘన డు దాసనుం

డు కంతు రహితుడనముండు ॥

౫౦౧. ,, యోగిజాతీలు డును నన్నుండే ట్లా పునిరుంపము

వండు, బానుగ విభుండో నని దెల్పువారి

శిష్యులె జూండు ॥

౫౦౨ బంపాయి॥ త్రినవినమనవారత్తయం సత్తయంగ

గొనిజననో జనకులపారిము గా

మనముననుదుంజిమమ్మలైరింగ

విని యాతస్యత వేడుక గొనగా ॥

౧౦౩. ౩౦. పులకే తొంగి యొరలదరికె నెన్
 తలదండ్రి పులకది నారు నామాంగెన్
 వెలువమాతనయలతి తొంగినది
 తలదగి వదిలు ల్బులు గూర్చి నది॥

౧౦౪. పొరపాళి॥ అప్పుడి ల్బులనుచు నమ్మునీతొ
 ననాదీశుడు చుంబె, ఎప్పులదుఃఖకరమందు
 కునే వదియు కెయని బాల్మర్థింబె

౧౦౫. .. అప్పుడు ముఖాశుంధి ధ్వునియె నగవర
 బ్రహ్మ లిజ్జెంబు, విపినిం ద్రాదనురలు
 కందీ తేరిమది లోనుంబు॥

౧౦౬. ౩౦ పాంయూ॥ ఎనమెకయు పాంయము నుజెప్పెక
 దీనికి దైవకృత్యము తొంద్రొ నెక
 యూనుచు నే చెప్పెక గుణము తేగల
 మానితేవరు డె యుమచునగు నిందుల

౧౦౭. మానుసనయము మరియేచునన్
 నేమెడి ఎనవరుని గుణాలు తెన్నున్
 బూరి శంకరుని పై నూంపొందెన

మార్తామండలము నావనునన్ ఎగంబున॥

౧౦౮. హరుడు మను వెల్లియాండెన బాసెనన్
 వరు హింసములు గుణము లగునానన్

సురసన్ని కుజలసుజలములున్న
పరమశుభములుగ బల్లుదురెన్నున్

౫౦౬. హే॥ ఎవ్వరైన నిట్టి వారల నర్థ్యవేతనినిండు,
రవ్వారల సరకములొకలవ్వవసానముగనాండు॥

౫౦౭. హే॥ హే॥ గానశంకరుడు మానితుడు
ప్రహ్లాదుడు మా కలంతుడు

ధర్మనాథుడు సేధుపాలకుం

డారసంకమయిండు డతడియమకున్

౫౦౮. హే॥ భర్తయగు నువ్వు త్రొక్కి పోవలెను ముగ్ధుని
నా త్రిభువనండు లేండు వివాహంబు నుయమనెంచు॥

౫౦౯. హే॥ దానికే తొంకర్తంబును గానెన్నునెన్నును
గానెలతకు దవనంబు యమ్ము జనె తనునయ॥

౫౧౦. హే॥ హే॥ ఎను భరదవాసుడు నువ్వు పరమహంసం

మునుగాని యశ్రుతపూర్వమభేదం

బసయ్యుల్లి వినియతి వింతన్

గగనవలె నెమిక గాని శృంగం॥

౫౧౧. హే॥ ఎను పింఛమని నగని మునికంబన్

ఘనుడు యాజ్ఞా వల్క్యమునికన్

తనులల్లె భరదవాసుని మును

జనగాక గాడొలవదు నెరుట॥

౧౧౫. నిలబడి మేనత్తని జపతి తో

బలితేని టులుముని వాత్తముజూడన్

కలసిడియెన్ దెలియకు జపుడే

వెలదికి తిరిగి వచ్చి నింకను డే ॥

౧౧౬. మో॥ కులగో క్రొంబులుదెలియ. యాకుచ్చితప్రవరు

నితన్, తలప సుతకుమారియను | గురునాథుని పండుక

మేలెన్ను ॥

౧౧౭. .. నానావిను పాత్రముకన్న నాకు త్రియ సరిగాన

నానియ గును పిదప నిప్పు డె యరయుము ॥ నుచునాన ॥

౧౧౮. మో పంయో॥ అనిమగ్నిం పూచునది పదములన్

వనితబడిన హిమ వంతు డుష్కలం

బును దెలియవా డుచ్చిట్టి హయనన్

త / సతీ కిట్లినె తగు వాత్తమునన్ ॥

౧౧౯. .. వనితానారదు వచన మన్మతే మా

వినుగోక మేల విడుచున వశమా

తనయనే ప్రజుడు నయ చేసె నానా

నన యుచుం గళంబరయు నె త దా ॥

౧౨౦. .. విగ నాకు సుతనై నెనరున్నన్

బూనితప మునకు బుచ్చుకు ట్లన్నన్

మేగతగాతి సమింపంబునకున్

తా నేని బా ధ్వి త తి క్షణమున

౨౦౦. .. వెల్లిగంగ న తల్లియనుచునున్

మెల్లన కౌగిల మెయికను నై గొనుచున్

చల్లనను ప్రేమ సంద ర్థి గొనగా

యుల్ల న మోదము జ్వలముగ నుం॥

౨౦౧. .. విమయ నన తేకా మెయి నుండన్

ప్రేమితనా తల్లిగని దం క

భూమి క్రమ త యుష్కార్య మహా... కున్

సౌమ్యని సర్వజ్ఞుల మునకున్॥

౨౦౨. .. తల్లిగొననున్ తా నెవలనెన్

తల్లియడుగు మా నుగళుంహించెన్

తల్లి స్వ స్థ గతంబాక ర్తి వినుము

తల్లిగొను నిత్యము గనదిగనుము॥

౨౦౩. దూసుందర తేర నొరొందు డ్రోణ రసవచ్చుండు

చంద్రశ్చితముజుడై స్వచ్ఛమందు నాతు నొక్కండు॥

౨౦౪. దూ॥ గనర డి నాకు పడేళులుగొనిపెడివి లింగ

ఘనపడులుజేయువని నావునంతవచ్చి వ్యయతెన్న

౨౦౫. కౌ॥ వినువైల జనానిననన జనన ల

కనుమతమిదిజే యగదను నిచ్చుల

వినుతంబెనుజమునునొనిచున్

ఘనతర కుంభములను దూరించును॥

౪౦౬. తపముననే జగము ధాతే శృజయన్
తపముననే హరియు తన త్రేయన్
తపముననే ఘడు ధరధరియించున్
తపముననే హరుడై తాహరియించున్॥

౪౦౭. హే॥ తపన త్రింతికారణమైవ నున్నాఁడు వరసంబు
ప్రకృతయమః కుగావున జేయుము తపణు

౪౦౮. హే॥ నాయు॥ అనియెననిస్వప్న ఘమగజదేవివిగ్ధ
వినియదిమేనకవిభునకు సనినన్
తేనీవింగాంబెదిరి దంపతులంతన్
మనమునలనాని రమ్మొదకు వింతన్॥

౪౦౯. హే॥ అప్పుడు నిరిజజననిజనకులను మతే
గరివింబంగ, విఫలతపశ్చరణాంబునకు
జైవేనియెమదిజలంగ॥

౪౧౦. హే॥ ద రికిజననిజనకులు సంతోచంబు
మదిగానంగ, మౌన యొకడు వేదగోళాను
కుడు వారలు జలంగ

౪౧౧. హే॥ భవానిమహిమ నుంబునవారవిరభి
బోధమునాంది, పులిమలమతేనుండి
రవలను సుజమధితముగాండె॥

౪౩౮. చాపాయి॥ భవానిచటిపక పర్వయంగము
 సువిహితముగమహిమమును తపమున
 శీయదానం నెనువనిలనే
 లవయై ననునక్తినివదలక లా గే॥

౪౩౯. డొం॥ తనువతిసుకూమారంబయిన తపః క్షేమ
 సహింస, దినదినమునకువేల లయయై గేహ
 మును బ్రోస్తా॥

౪౪౦. చా॥ ఫలకందములభిన్నములమున
 సలిపెవే యువత్సరములు తపమున
 సలిగొకంబులు సమలుమునం॥
 సలిపె నదవర్షతమును పింతెన

౪౪౧. " వాంఛిత్రాయ వ్యలశుగర్భాన్
 మారుతము గొనుచు మరిశుగర్భాన్
 ఘోరంబొపాస ఘోరకారితయగుమున
 సారతపంబును సత్పను సత్పనుదగుమున॥

౪౪౨. డొం॥ ఆదర్శప్రసంగంబ్రాజ్ఞంబు లతిశుష్క
 బల్బుల ప్రాజ్ఞాదన మొనరింపదు తపము
 గావించె నతి పతి॥

౪౪౩. " అంతట గొప్పయుజైన గౌరసింక గామాన
 నింతికి నపర్థయను గామ మిడిరి మునులుముదమున

౨౩౮. దూహం॥ స్థూలతపముచే కృత్యమునగునయ్యంతి నాంబ
విధాంత, స్థూలమునవలంబె ఇమునుండి భూంతి
గతి నిరాశ్చర్యే॥

౨౩౯. ॥ వినుశిరాజతుమారితన మసారధంబుదేరు
జనుశ్లేశమే తితియ్యదే నినుశంభుడుదాని

౨౪౦. పాపాయి॥ శ్రుష్టితపముమున్నేమునుత్రైతన్
గర్భి క జేయంగానే గానన్
పర్వమునామ రి. ముసత్రముగన్
గర్భి దొర బలువగము దమన్

౨౪౧. ॥ వినుప్రర్థులు నినుగనరాంకన్
ననునమ్మెకవని నతి నలుదేగన్
విను ప్రహ్లాదాంబు వేడుతయొడన్
తనరెనుమ చల్ల తలెమైనుండన్॥

౨౪౨. ॥ ఇదియుమారతితమిశశచ్చనితన్
విదితముగాంచెచ్చె కర్మసుధన్
మదవతియెప్పుడుదేహమేతెన్
తదాదిగాశచ్చనెదరతివదలెన్॥

౨౪౩. ॥ విరాగముగ నానివిభుతాముని
సరాగముగ మది స్మరించుచునుముని
వరులవేరామ వర్ణనవినుచున్

తేరిరిరామ జప తత్పరుడగుచున్

౨౪౪. డొం || బ నానంద సుఖనాముండ మద డొం హం

విరాముండు, హృదయంబున హరిని నిలపి నా

నుండెని ట్టులు శోచుండు ||

౨౪౫. నాపాయా || ఒక హీమున లతును పదే శీఘ్రము

నాక హీరాంబువు నొనివర్తింపును

నకామకుండై హరిభక్తిరతిన్

నకలజ్జుడు శివు పరాతత్వ కలంకమతిన్ ||

౨౪౬. ,, బహుకాలం బప్సరిని జరపన్

మహితౌత్తుడు రామ విభుండు పృథక్

మహర్షిదేవుడగు హితముదెలుపన్

సుహితగతి వచ్చును తిలకింపి పన్ ||

౨౪౭. డొం || దగరెడు గిరిజాజనంబు తత్పరిత్రోకతంబు

వినుతంబు బుల్లె. ని టుదేవవినుమునా విన్నపంబు ||

౨౪౮. డొం || సొంత స్నేహము నొతున్న నామాట విశ్వసంబు

దె పార్యవనివాహంబై వేడ్క నానుముమరిసెంబ

౨౪౯. హం || అనిన శంభుడని యెనిది యాకార్యం

బనఁడు యొనగు త్వ నాజ్ఞ యవార్థం

బనితలమిదేవు నది ధర్మముగా

నానియెడ మస్త్రవమున నల్లు తిగ ||

- ౧౧౦౦ " తలదండ్రులగురువులవాక్యములన్
 తలపక జేయుట తగుదర్శనములన్
 జలజాత్యనాతుసద్గురుపేమన్
 పలువురజేసెదనపారసులన్ " ॥
- ౧౧౦౧ అనతిరాముడు హరవచనంబున్
 ఎనిమిది లోనానియెన మోదంబున్
 యునముగ బల్కియె వినువారయనుచున్
 దనరబల్కి నెల్లు తమిగనుగొనియెన్ ॥
- ౧౧౦౨ నాటెట్లయును నిలవె సుజుమ్మ
 ఈప్రకారముగ నాశునకు బలికి
 మోపెన్ బిడ్డ నా యుక్తిగ నమ్మ
 ఈప్రకారముగ నాశునకు బలికి
 క్షిప్రముగ ఎచ్చు డు జేరె తనమనకి ॥
- ౧౧౦౩ ఆమురినె శివు డాత్మ ద్దరింపెన్
 క్షేమ మదమగు జక్తిని ధర్మసింపెన్
 సోమమాళయిం బాపుననుండెన్
 రామచంద్రచేరణ తమిసిండెన్ ॥
- ౧౧౦౪ త్రివిధపక్షముల శివునకిన్
 సంతనమునరా సస్మృతేతికిన్
 మంతనమున నాకమాంఠముంబెన్

శాంతమై శిశుడు సన్నానించెన్ ||

౨౨౨. హెం || పరమమునులార మిం దుపార్వతకడకు
జనుండు, నితనయాజ్ఞేః పరిత్యక్తమిముం
దుగ జేయుండు ||

౨౨౩. హెం || హిమవంతనివేణిపింబు యమస్యహంబునకున్ ||
సమట్టుసందేహములు సదలగ జేయుడెన్ ||

౨౨౪. హెం || వినియార్జుల త్తవేడుక తొండెన్
జని భవాన్యశ్రమమునునుండెన్
దగరుగారిదగగని అస్తితులై
మనములలరనిల్చిరి మోదితులై ||

౨౨౫. హెం || శ్రీదుఃఖతపోమూర్తులగా గాలికింబెసగారి
వారనిరిటవేలవమునవర్తి || వగతుమరి ||

౨౨౬ హెం || విమిగ్ధుల వెవ్వరిగలవెద
చిమాం దీపత్యమింబులు మెద
లీమర్తమువరలు మనగళలెన్
హైమవతిబుక్కెనీకడు ఎంతెన్ ||

౨౨౭. హెం || పలుకగమనసు ప్రసాదమునైచెన్
పలుకువనమింబు పరిహాసంబెన్
గలరెగంజడలేయదికయిగురున్
వెలయహంరముగావిదిదగుమాన్ ||

౫౬౧. దెలియదాకేనియక జేగము బల్లం
 బలనారకువాచ్చెముదళుకైత్తంక
 జలముపై బ్రత్తిలిలు ఒక గోరిన
 వలె గాలె గాలి బట్ట కలకు పంకమున ॥
౫౬౨. మో॥ మునులాగాయ జ్ఞానంబును గనుండు బల్లంబు
 ననుసరించి నెరిమి లీ నా గనునాను గోరితినిత్తంబు ॥
- ౫౬౩.॥ అనినమునివరునివరులు నవ్వుచు నిట్లనిరి నగరీరంబు
 గనునానిరి సంభవమేతల్ల నాదు నిత్తంబు ॥
- ౫౬౪.॥ నాకత్తి పదేగము వినియెవ్వారలునైన సుఖంబు
 భూరిగాగ నృహమందుం డి బూరిగానెఱుర్యంబు ॥
౫౬౫. మో॥ దత్తసుతకుడు పదేగంగా తండ్రిని గలియింక గానె
 తత్తనామెయారె తే నృహము దరిగనక బోవేతె ॥
- ౫౬౬.॥ బ్రక్రేయనకు శివ్యులచేడు లికితెదములంబు
 బ్రక్రము నారదుమాలి వినిన డువారి సర్వంబు ॥
౫౬౭. బాపంబు॥ అతనిమాది నాచారు పలి గాగన
 మలి కలువ వివరిమూసుముచే గన
 శితికంఠుడు నాసేను డనునాడుగ
 గత లిట్లుండును కపాలి యులం డున్ ॥
౫౬౮. ॥ ఎనిండ్ల వేళ్లు డువిష్టములు
 ఘనగుంబ సర్వనా భూషణుడున్

గనకులము గృహమును వేతుం గున్
దనరున్నజాగపు దరనాక డుం డున్॥

౧౬౯. .. ఏమను జంబున కేలేని నోరితి

తామునివంచన నహంసంజాలితి

వమహుజేవుడెందుల జెప్పన్

తామునుసలి నువ్వహమై గొప్పన్॥

౧౭౦. దొ॥ ఎచరితమ తింజంపింబి విభానినాని నాంధ్

చలలతంగి మనుజంబునంబువియముదమంబ

౧౭౧. .. ఇత్తెనెత్తి ముడువనవలయు చృధుశైవమైన వేడు

వత్కించగ తూ డుత్తై న్నన వెలదిరెండవదిరాదు॥

౧౭౨. కావాయిం॥ గాననామకత్త న్నితని నాకనిన్

మానిగంటిమి మానకినతనిన్

సొనందలేచరిణి యమునా గమ్మ

అసలయు డెత్తె డు సిద్ధమునుమ్మ॥

౧౭౩. .. అతగతిసుంబరుడ తిసుజుం డున్

కృతేపుణ్డ్యం హనుక్రొతివినుతుండున్

తతగుణానిదిసుం నృతగాలుం డున్

ఎతతవై కుంత విభుడె డ్ద్యం డున్॥

౧౭౪. దొ॥ ఇట్టివరున గాతేమిచ్చుడుగట్టగఱుటయింజేము

గట్టిచట్టి నెఱువెనె వైకొనుమిక నేనేము॥

౧౭౭. చౌపాయి || అనవినిపార్యతీయ లగనవాప్తేన్
 మునులాం గ విను డు మొగిన్ జెచ్చన్
 ఘనమనువాం త్రమ నృతే మృగ
 తేనువగజముహం తమును వి డువానా ||

౧౭౮. హేం || తనతమునిలవలననే బుట్టి వి డున్ గే యుగాదే
 తనదోష్టం బెడలుగానెనె నా లను నారకుమారి ||

౧౭౯. ,, వనమునై న స్పృహచుండై న వసిం బున్ జయమొంద
 ననయమౌ గురునివా త్యము నంమునివా డొసగియు దు ||

౧౮౦. ,, వినుమున నాశివు డవసుణుడై నకుహరిసద్గుణుడై న
 నిశేవరింతునెనాన ||

౧౮౧. చౌపాయి || మునివరులారా మునుమారేనన్
 గనియు పడే శింశున నే దారనన్
 గాని నే యనె మారకు నిప్పుడనా
 పై తేనుశంఖునిష్ఠై మదిగానగారి ||

౧౮౨. ,, వినుడునుకొ దోష్టవిహారమిందన్
 గానదగదు జన్మతొం టులశంకన్
 జని యై ననే శంభవరింతున్
 జనదేవి కన్యతనే వశయింతున్ ||

౧౮౩. ,, వదలనునే నారదొంప దేశము
 సకయులంగఁ ట్రొక్కె దమిందనిశము

పదుండితనుమొ పట్ల తళంతక

సదమలదయనను డెదనావంతక

౫౮౨.., అనియిటులొ జనదంబకపలుకన్

యనజ్ఞానులొమును తెదగులుకన్

గనిజయజయ లోతమాతెయనుచున్

వినుతియచుచు, కేడుతగొంబున్

౫౮౩. డొం॥ సోచుమా యచుపరాత్పరుడొకేన్, డుశేన్ఁడు

గారన్, కవలొరిరువురును జగద్దేవుఁడొ

లనిలొనన్

౫౮౪.., తేమిగొని డ్రొక్కుచు జనిమునులు పొంచువంతుని

బంచంగ, జనిపొంచువంతు శ్రీడుతనయనుడొ

కొని వచ్చెనుమరలంగ..

౫౮౫ చొపొయిం॥ మునులచ్చుడుశీవునిముంగలికి జనిరి

యనమనుజువారిని కథపెజెప్పిరి

జనిశీవుడొతనిపేర్కెనుముగతున్

మగమునజలగిముని కర్వులకున్

౫౮౬.., తొనొజ్జెయొసగెతగమొదముగన్

మొనులునిజామమునకు జనగన్

మానగముగనిచ్చుడొనంగముగొ

తొనురయొపతిన్దొనము గొనెగొ

౧౮౩. లిశ్శతులారకుండనుదనులుడునా
 నుచునొనుచు చేయుచు జగమునదారి
 విపరీతగతిని విచరింపంగన్
 సుచర్యలునుసంత్రాభింకంగన్॥

౧౮౪. గాఢమును సంగరరంగమునన్
 దేవతలనెసెగడిమనమునన్
 వారిదిరుగనవార్యుడనుచున్
 దేవతలుమదిని దృఢివిడుకొనుచున్॥

౧౮౫. .. అదిలుడనితడుమరుడుగా
 దేవతలు

గాననజనియ కృష్ణుడెలుపన్
 గాదేవతలనగనియలుడక్కన్॥

౧౮౬. డొం॥ బలికెసిట్లుదేవములొక భయముగానకలుపుండు
 బలుడుగుహారాత్మనుజంపంగలడుశవకుమారుడు॥

౧౮౭. చాపాయా॥ గానెడువనము నమ్మకకొనుడే
 దొరికినైవ కృతీయుగలగుజుడే
 వచ్చినతేనుపాయ మొకటి వేయుడు
 దాననుదుఃఖముతెడయి కలయిండు॥

౧౮౮. .. సతిమనుదత్తి సతనములొగన్
 సుతనువునువిడువనమ్మతియొడన్

త్రితేధరపతే గృహస్థమజ్ఞింశేన్
పతేకేశీచృడుగాతపంజానరింశేన్॥

౫౯౫. శీచృడు సమాధి స్థిమితం డోశుశ్చన్
కవతేదిదిదుష్టమిల్లగుల్కన్
శీచృనికడమమనస్థిబుబంబంబాడు
శీచృనిమనసుగలకననియమింబుడు॥

౫౯౬. అశ్చ డేశుశీచృనికడకరుడెంశేన్
నకన్ శుచివాంఛంముజావింశేన్
సుపర్యులారాంబూడుడమతము
త్త్రపాంశరాధముజంపగుపారయము

౫౯౭. హిహన్॥ అనవిశ్వాసంబియాననుగాంబునిమనస్థిబు
నిశుచింపమానస్థిబుడే తొలదివిజులమాని
వినియేవంబయింప॥

౫౯౮. విశుదమనస్థిబుయెగుమింపన్ శీచృన్
గానననుగుడుశంభువిశిష్టధంబుకడన్
కెడల్లులునేని॥

౫౯౯. సురలారామింపన్ శీచృన్ బాపునైన్ గావిలన్
పరోపకారమేప్రయత్నిండుకడుమనియాలకేతన్.

౬౦౦. బాపాం॥ అనవికె మ్రొక్కి యాన్మరుడుజన్
తనకుశుమాంకధనువులనుగానెన్

జెనుచు లేన మది విచారము నొందెన్
ఘనతైరము మృతే గదయని గుండెన్॥

౪౯౯. ॥ శత్రు డాత్మైతేప్పని సిద్ధుల వలనన్
స్వవశముగ ను సర్వము గానెను గనన్
భవ్రుడి టు మచానిసు భావం డైనన్
తవ్రలు తెని యెద నెద న్ముదమానన్ ॥

౫౦౦. ॥ అనిమదనుడు లేన భను వెక్కు డునున్
జనె బ్రహ్మచర్య సేయమ సంబుల్
మసొన్నై ర్చ భర్త జ్ఞానంబుల్ ॥

౫౦౧. ॥ విడితెంబైదను విజ్ఞానంబుల్
సదమ లవ్ర తొడి దమ శమంబుల్
సదాచారములు జప యోగంబుల్
వదలి తో యె సర్వ వివేకంబుల్ ॥

౫౦౨. భంధం॥ స్వ సహాయ సహితమునా వివేకము జనియె
నా సంగరమునన్, వేసర క్క టులు సన్నో వ్వు తెల్లను
గళిమ సరి మూర్చి ల్లినన్, చస జె డుచు సద్బ్రంధము
లు | గిరిజల పంక్తులను వాసములు గాన లోక మెల్ల
ను ఎకలత నా కు ను యుం డె గా ॥

౫౦౩. పాం॥ జగమునై తత్త్రముగల్గి తను పురుష స్త్రీ సంజ్ఞ
ననునట్టి చరాచర మెల్ల నవశమయై కెను పొల్లెన్ ॥

౧౦౪. ,, సతలముచుదనవశంబగుట సరసి పృథ్వుమలెల్ల
ప్రితటింబె సమ్రువిడిచుముతై . పజ్జలతలువిలసిల్ల ॥

౧౦౫. చాపెంబు ॥ వనధిగలయజనెవనగులెల్లన్
గనజడుమలెయొగలేరంజిల్లన్
ఎనువేతనుల దశనువర్తింబన్
గనగనూనెనికేశిత్యంబె నాంబన్ ॥

౧౦౬. హిం ॥ పశువులుపల్లెలుజలవరముల్ పన్ననములువృ
మి జూరతి, స్వశరీర స్మృతి జనకారముద
శతకుండై కతనాతి ॥

౧౦౭. చాపెంబు ॥ నిసమిదినిశయిది యనవనుమోతము
లనంగ కేళికి నలరె నుసలేతము
దరు భూతలే చేతొల్లవయముల్
దనుజామరకిన్ద్రానరతయలున్ ॥

౧౦౮. , కారుమికారాకల్పంతములయొక్క
భూమిసన్నియునప్రభుత్వములయొక్క
కామానస్త్రులుగానివిరాంగుల్
కామాధుతైరి యనులగు యోగుల్ ॥

౧౦౯. శాండే ॥ మునుతైనదిట్టులుగాకపామరులనగనెంత
టివారతె. వనితామయంబుగనొందె మనువారి
శంకను గారులున్, గనెల్ల జగమునల పృథుషమయ

ముగ కాము నెల్లరె భరులున్ ||

౬౦౦. సురతా || ఎవ్వ డైన దైర్ఘ్యమున నయడయ్యె మన
సపహృతమై కల్యేమురిగినయల్లు, నాగమదన
సారయక వశమై ||

౬౦౧. దిం || ఇట్లకాద్యయపర్వంతయినకామకౌతుకంబు
నటలతనగుఱుం డగమరుడొనగె శిష్యుని వాసంబు

౬౦౨. చాపాయి || కాముడు రుద్రుని గనుచునె జ్ఞాతేన్
తామర తెదననా క్రూరగిని నుతేన్
హరిమృతి నిశ్చయమని భృతీని లిపెన్
తొం మొనయు వసంతమని యురిగొ లిపెన్ ||

౬౦౩. ,, మహాప వనములు వడి యుప్పింపెన్
వనజాకరంబులు నుజ్జా జంపెన్
గననత లదిక్తు అను వాసన లన్
దనరె మరున కంత లమదిచాదలన్ ||

౬౦౪. భాండ్ || మదనుండు కడియ జెలంగె చల్ల నిమాయతం
బు క్రొచ్చురెన్, మఱ మొప్ప యుమ యుమ్మెగు
బు, తుమ్మొదకదుప్ప మోత్రయు బుక్రొవరెన్
తొదలదలండు కొయిల లొత్త మొని వాతానీ
వుమండెను కేరముల్, హృదయంబు లలరగజే
యు పలుకులనెసగ జేయు సెనున దముల్ ||

౧౦౪. దుఃఖం॥ మదను దక్షిణ తిరులు నిజవిద్య
మహిమ తెల్లజూపించి వదలి మాధినిశ్చలు
దైవరలు సదాశ్రీ గారంబు॥

౧౦౫. చాపెంబు॥ మనముగఁ జేయుచుల్లడి నొనగ
గనిరసంబుగాంజతు నెక్కిదగ్గ
తనపుష్పధను చుగనుగరముమరలి
నానియార కర్తముగను బదియించి॥

౧౦౬. ,, విడువనా తిష్ఠమ విశిషమబడెగ
వడితొంగంబుని పల్కమ డరనా
తడబడుచుశివ, పడరినయనముల్
గడిదారని గడిదారిప్పిగనెడిచ్చెయమల్॥

౧౦౭. డొం॥ అంతరసాలము సందురలేకంతుని గని
కొరపించి, ఎంతగ తృప్తియ నయనము
నేవొల్లెంతెనుదాపించి॥

౧౦౮. ,, దానన మదను డుదగ్ధండ్లై భరణిబడియొచ్చెగా
మానులుయొగులు సుఖతైరి మనములుగ

౧౦౯. భాండ్॥ పతిగతిని వినిమూర్తి ప్లిత బహుగతులునా
జీకింపూయన్, తేవైన్ద్ర ముప్పగనపు డుగంబు, దరికిని
తగమొక్కయన్, వేజాపితి తనునయ్యయన్, సంపాద్యగము
నందింపనా, మతివరుణాదలు కైత్తంగ శివ, ముగ్ధనికిని

చేపె - ధీ మనవిచేసెను తలన॥

౬౨౬. దూ॥ కేవాసర్వజ్ఞులు మిందు తెలు॥ కుర్మియ్యునై న

భావింబు పత్తెన॥ ఇత్రి పార॥ స్వమెక బూత॥

౬౨౭. ... సకలసురలు మిందై వా పొగా త్వవమున యుగముల బాడ

ద్రౌత ప్తన॥ సహముగలవారై పాల్గొల్గిం॥ తమితో రుద్ర॥

౬౨౮. కౌ పొయిం॥ స్మరున నాచి రతికి వర మొస తొత్తె॥

సరవిని గనద్రావు సరణి మిది యెగా

చరమదరంధుల ముగిస్త్రీమల యాన

గరణాన్మరురక్షణ జేయుల యాన

౬౨౯. ,, ద్రివిగాన సంతయి నిక తపమునన

మదిని మిమునై గనె గన దయెగా వ్యనన

తద భాష్ట్రం స తద భాష్ట్రంబున

ముదమున గాం వింపు ధృవ కలంబాన

౬౩౦. ,, తన బసొనునను విధాన్య సహారేన॥

విహారు డిట్లనై తే శర్మాణేన

గాని యెదన నది తుసుమ వర్ష ముత్

దాన యజె లగె దుందు బు స్వనముత్॥

౬౩౧. ,, సురలు జయజయ వహి యు తులను బున

బరగన ప్త ధృవ ప్త, స్మ యురుచున

త్వరిత గతి గడికు వచ్చిన వారిన్

గిరిక డేవలు డు బసె తగుదారిన్.

౬౩౨. సో॥ వారలుమున్న గామోదముతొగొరితడకు బసె
గారిని, భూరిమధురవాక్యంబులచే పొలతికనిది
వింబు ॥

౬౩౩. గొండుగారిమనిమాటేవిని శమ్మనైతి మామాటే
నే డుచు॥ కనుని కపొత్తె శివుండో దెగదాగామ లాటే ॥

౬౩౪. చాచెయి॥ అనగిరి బసె స్మితాననయ సుమన
ముసులకే డ్దులని యెటతమిగొనుచున్
ముసులారాచిమారనముల కాలేన్
గనిబుట్టి తిరక్క జమసుమాటేన్ ॥

౬౩౫. మనగిరి బసె డు మానెనటంచున్
ముసు శివుడు వికారనిల యుడంచున్
సెట్టాసులను డి నెట్టి రాలేన్
గనుగారింట్రికి నెగనెగిల్చి లోన్ ॥

౬౩౬. శిశివుడు పరమ యోగివరుడబుండున్
వివిధసుగుళానియ వికారుండున్
దివిజస్రు మడని దెలసెయె బ్రోలిన్
వికేతయుతోన్ వింబనగాలెన్ ॥

౬౩౭. గనుత్పపగని గారిపగముని జముగారి
సెనరించును శివుడు త్తృప్తముగా

ఘనమలగుమొదయకల్గిన చోన

పదమనగనెంత చనిత చిగం ॥

౬౩౮ పా॥ అనగారవిశ్వాపదస్థితాదవవనములొంబు
మనములతమిగారిని మ్రొక్కుచు వేలనిహిమనముని

గారంబు ॥

౬౩౯ పా॥ మునుచొగ్గవరమునుసర్వమున్

వినిపించునమదనునవహం నంబున్

వినిపించులయదువే దుని భింపెన్

వెనకనతివరము వినిమోదింపెన్ ॥

౬౪౦ ॥ ప్రితుశుల్లలక్ష్మంబరయింపింపెన్

దిలముగనదిమునిప్పుంగవు గమిచే,

నదికుబంపె, పత్రితవలయింపెన్

శ్శుండుముగనదిమునిప్పుంగవగమిచే

నదికుబంపె నత్రావరమత్తిచే ॥

౬౪౧ ॥ మునులాశుబ్రవే శనునాని వేగన్

వినివిదికొనగిరి నమర్చుదమంగన్

వనజశ్శుం డెదివలయింపంగన్

విని శురలుతమిగారిని గొనెన్ గొంగన్ ॥

౬౪౨. మునుమము మునురుగయి దొణంగెన్

వేగవాద్యధ్వనులు సరవిజాంగన్

పసిడి పూర్ణ కుంజములుల్లసిలేన్

దిశల శుభశకున విశరములూ డలెన్॥

౬౪౩॥ డూ॥ బ్రహ్మవిభులువిమంగళజ్యోతిల్లగు సజ్జములుగ

జ్యోతిరసూన కలగొనముజేరి రప్పరసలుతెలుడోన్॥

౬౪౪॥ శివునకప్పుడు శివగణంబులు శృంగారింపు ముసంద

భక్తునిజను డమున నానాభరణముమధ్వినుసిండు॥

౬౪౫. కుండలములు కలకంబులును కుండలుతేయగునుం

డొసండుమై భస్మవర్ణింపనంసి యొయుండె॥

౬౪౬. జాపెయి॥ లలితే కృత్తిమృదువస్త్రిములయ్యెన్

లలాటిముగ శశిలేలకంబయ్యెన్

తల్లినుకంగసుమనామంబయ్యెన్

వెలయవ్యాళముపవతంబయ్యెన్॥

౬౪౭॥ నయనక్రియ మానసమునజలగన్

శయమున డమరుచక్త్రనైరగన్

దయాంశంబుత్రమంత్రైవెలుగన్

జయరాములు దిశలవెల్లెనగన్॥

౬౪౮. వృషభేంద్రుని వైషవణ్ణుడగుచున్

వృషకేతుడపుడు వేడుకలగుచున్

వృషాదిర్భరవిమాన పంక్తుల

సుషమనల్లడల జూరూరూపింతుల

౧౪౬. జనగురు డ ధ్యజ్ఞైల జానను లన్
 గనుచుననుచునుండిను తమిజుదలన్
 మసూహారాకృతి మండనతయ లన్
 దగరుసురల కిల్ల నె హరివరలన్ ॥
౧౪౭. వరుతనకమహాప రమ్యతలతొరి
 ఎరుగుమిరెడగ గరుసు డుతమితొరి
 పరనగరములగీసరిగిడి హగీసన్
 కరిహగీసప్రము|బాల్యడునానన్ ॥
౧౪౮. ॥ అశివిష్ణుండు పహరిస్త్రరసముగా
 గనవిశంభుండు వ్రాస్త్రముగా
 గగయును లాగీగతి కెంతయుక మొప్పన్ ॥
 తనగుణముల రమ్యమని తెప్పన్ ॥
౧౪౯. డొరి ॥ అచ్చడు వ్రాసిముఖులందరు గయ్యభవుల
 దములను మ్రొక్కి, విచరాతా కృతులలరగవే
 వేంవేసిరి తమిజాక్తి ॥
౧౫౦. కా ॥ అందు కుందరాస్త్రవిహీనాంగుల
 కుందరువిఘ్నముఖులు గడికాంగుల
 కుందరుత్తేజాంగుల తేవబాహుల
 కుందరు దర్శాంగులు బహుబాహుల
౧౫౧. భాం ॥ కుందరు కదంబులగ డెదరు మరికుందరస్త్రం

గములవే, కుందగుక పాంబుల శరణులునును అతి క్రోధము
అయిన తులవే, అందులను ద్రోక్షము నమిల జాగితో
త సత్వ సర్వమును లగుచు సత్వ బ్రందములు గాగర
శుభ కమా శుభ కరత్వము లులును ను నడుచుచున్ ॥

౬౫౫. సురరాం ॥ ఇమిత వికృత వేదములు లలర డెరి
నా స్త్రోతాది, సమాజమును వర్తింప శక్త
మెగరె నయున్ ది ॥

౬౫౬. ॥ నానంబులు వాద్యంబు లానం దముగా
వేయుచును, తొన డుమామాగ శివయ నా
నాతి పరతొర త్తలను ॥

౬౫౭. శాపాం ॥ వరాను నునా పరివారంబు గా
సరణి కాయ తము జెల్పుచు జగెగా
వరుడి బువెల్ల కరుగుచు నుం డున్
గిరివరు డె తన పురమున నుండున్ ॥

౬౫౮. ॥ అతి జక్ర ప్రాణాదు లాన ర్చెన్
కతమణి కె తన వీతని సమర్పెన్
త్రేణిగలుగ సర్వ శివ బ్రందములన్
తతవ సౌగర తటాకములన్ ॥

౬౫౯. ॥ పిలువంగాబునెను తనువారిన్
పిలిచివారయ ట్రియమగుదురన్

వలయుకామరూప తనువు లాపున్

లలతమాంగత్వ లక్ష్మణానాపున్

౧౧౦. శుభతరభూషణకరిత పవన

గగన్విజయవాహనగతు తనగన్

దశమపుత్రమిత్రవళ తొల్లిదూల

గరివిత్తురందరును ముదముచూచు

౧౧౧. వచ్చున గని గిరిపటి తమిసెరచెన్

బెచ్చెరతను స్పృహంసమలనిలచెన్

ఎచ్చలవిడి పురవిళవము గనివా

రచ్చెరువునాంబరనియనగలవం॥

౧౧౨. భాంబు॥ పురభాజ భూరిక చక్రభవనై

పుణ్యమెల్ల నికృష్టమా

గురువన తటామోదార్ద్రవాచ

కూచములు గగ మోదమా

చరకే తనధ్వజమోరణిదూల

వవెసర్వ శృంగంబులున్

పురుషంబు నాంబులు గనిన

మోహముబాంబు మునసంఘములున్

౧౧౩. హం॥ జగదంబకయల్లారీతగుదా జన్మమొనగచ్చి

తనుగిడ్డి వృద్ధి సంపద తెంతయు నలవరయెదమాంబ్ ॥

౧౧౪. బౌపాయా || పృథక్ కటంబున సురస్థితమునా

పారుడీ యె నసునదివి తమితో

పృథక్ శాశ్వయు కడు బోల్పువకొనెన్

గిరివరుండు సొదరమునమిన్

౧౧౫

అట్లనానాహంసములతోడన్

స్థులమున నెదురుగఁబోయితి నుండన్

నీటిలాత్మహంసి నిర్భరస్సేనన్

తలసుననగితి ముదంబెదగొనన్

౧౧౬. "

శూం|తేనుకల భూతౌ పృథులన్

భౌతింగనుగాని బెకరుచుమరలన్

వేలేరిగి బంబు రంతరులనుమన్

కకలెన్గేమిమరల్లంబు

౧౧౭ భామ || వరుడెద్దునెక్కి సుదేహమెల్ల

నవ్యాశమయమై దోసెగా

నదులుగనుదాల్చె కపాలమాలలు

జటలుగగనముల్బేగా

హరురూపమెనె ఆయంకరంబు

సహింతును యాయి జనబులె

సరినొప్పి భూత ప్రేత నై కత్త

పిశంపముల్ ఆయగంబులె ||

౧౧౬. దేవా॥ ఈ భావములన్ని ప్రాచుర్యవశాత్తే శక్త్యులుగా
సాంభావ్యమాన్యులై యిట్లనివలెనందులెన్న

౧౭౦., బాలురారవారలుగిప్పుడులు మీకు భయమేల
నేలనురుగాడిన మీకే కరుణే కనిది జురలు ॥

౬౩. తామరలు॥ అంతట మేనక యతిమోదముమో
నంతఃపురగతకాంతాగతియో ॥

సాధ్యంతే మలరవకు సస్తి శ్రి కి జనుమ
సంతయు చరిరతు విచ్చెను శుభమనుమ॥

౬౪౨.. హంరునవశృడుపాద్యంబు సెసంగన్
వరకాంబనకుంజముల సెసంగన్
సరసజలముగాని జినితరుణులకున్
హంరురూపంబు బయంబుడె సెదకున్..

అ. ౪౩. ,, పతితలగుమనంబున వడినా
 బెకాబెకలగుమనంబున వడినా
 సకలముగని నగజనియంతటి పుర
 ముకడసి విచారక మోహంబునకు

౯౨౪.. హరుడ పుడంతరి పురము నకు జనెన్
గిరి వరుని పల్కె హరు రూపునెన్
హరుని ఎత్తుటి కెన నడలుచున్ మేనక
గిరి జనుల కౌని కైలార్యక..

౯౭౫. ౩౦॥ తన తొండం దు కెని మనముగలంగన్
 కనుబాష్పములుగడలుకొనుగన్
 తనయావిధిని కనురూపునిగా
 పెనిమిటిని దన జడునిగాబ్రేస్తా॥

౯౭౬. భాండ్॥ ఈన భావశౌంధర్యంబు భాకి కి
 కాయనను నుకొన జేయకన్
 ఘన కల్పతరుప్రసాదంబు లత
 కి డి కతిసబ రుక్మా రంబకన్
 ఎనుమమ్ముగింనుండి లకునుకెద
 ఎషముగొని యెదవహ్నిగై
 గను బాష్పజప్తదానిక పరిణయ ఎకం
 రంసహినిగై॥

౯౭౭. హం॥ ఇట్లు బదుంకి మన్నయ్యెనన్వితనిగని వెలుతెల్ల
 కలకల పడుచుండెడి యశ్రుధారాస్రావ్యై హముచల్ల॥

౯౭౮. ॥ ఆదలమేనకకడుదుంకి ముతొన గప్ప డెట్లు లనిబలవయె
 గారుహి తృడుంకి మూలంబు గారదుడనివలయె॥

౯౭౯. గారదునకునే నెన్నెమయినా జేయతేదు తొన
 ఈరితేనింట్లనుండిన నాకెడగరుగాగిట్లు బూరిన॥

౯౮౦. గారదూంక నే శ్రీమన్నగి గామబలముగానింబ
 గోరుకొనియెని ట్టులు ఎప్పుడొకరుడెనపటి నెంబ॥

౧౮౧. డొం॥ తను నృహంధనహం నునై మునిచరస్థనగం

లనుజేయునటుల తూర్వత నిర్లజ్జుడగునుననిగంబు॥

౧౮౨. తనకురులుపొట్టుదెలియ ని వండ్లకు ప్రసవశ్రమ
ఈతే, యనిదుఃఖింపెడి జననికిని త్లనియెననతనప్రేతే॥

౧౮౩. చాపెంబు॥ జననిని అట్లులు గొనకుముళాకము

వనజభవ్రవాత్రులుమను పగవశము

తనుజేయుకేర్క తప్పదువినుమి

తనగ | తి సెతరినగరాదు జుమి॥

౧౮౪. భంబినుచుమ్మిగోకము విడుము నాచాలలను సుజంబు

దుఃఖిమో , యనుభవము

వెలిగొకరిని మాన్చునగల ఎకాదని

నమ్ముమో

జనన! మదియ్యుపరాకృతము

నేననుభవించెద నంబనగ

ఎనియోక్తి ఎనిగోకింబ రచ్చటి

వెలదులతో మోహంబునగ॥

౧౮౫. డొం॥ తిప్పుడునప్త, ర్కులతొడ నానారదుడరుగింబ

గప్పినజేదుఃఖిమునుకడుకు డెల్లయనుంపెంబు॥

౧౮౬. చాపెంబు॥ మేనకకట మార్క నిమంబెగ

బుంబినిదుఃఖిము చోచెన్

మనతయిదివినుమానత్రముగా

నిగందనజగదానందనిగందం॥

౬౮౨. అనాదిశక్తియునవిగాగ్నియున్
జననాదిరహిత సర్వేశ్వరయున్
జనన్ధితలయాదినియంబ్రితాళియున్
తనువులొలంబముగొనినదియున్ ॥

౬౮౩. ,, గోవునర్థింకముజేతెనువినుమా
భవానికేలులుచగవదగదులుమా
సువిమలగుణాయాసుదరిమునుపటి
భవమునదత్తునిచట్టియునప్పటి ॥

౬౮౪. సో॥ ఒకనాడుసదాశివుడొండ్రుగిరిజనిరయు
చటిగాంబు, సకలేశ్వరుడగుటించుక
నమ్మకజ్జెయియింబు ॥

౬౮౫. ,, తిరించునిమహిమదెలియదానితొవేష
ముతొండ్రుగాంబునిదరికేననులొ
గాంబున ప్రమగుండం॥

౬౮౬. భాండం॥ తిరించుచంద్రునిదరికేకేసలిదా

నితయైకజనెనందునా
నేరంబువేచటిఎడవ

విరహమునజనకునియిందెనొ,

నాం యో శ్వేదే వాంఛాం యోగవహ్ని

నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

౧౬౩. దీపాంబు|| నాంఘానాశులంబునుచునాం

మొదలనుచునాంఘానాశులంబునుచునాం

౧౬౪. దీపాంబు|| నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

౧౬౫. దీపాంబు|| నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

౧౬౬. దీపాంబు|| నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

౧౬౭. దీపాంబు|| నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

నాంఘానాశులంబునుచునాం

౧౬౮. దీపాంబు|| నాంఘానాశులంబునుచునాం

ప్రక్షయిరలయిన సకలమరులన్
 యష్టులుగగట్టి డారవేసి బడిన్
 శివైరియారముజేసెనట వడిన్ ॥

౬౬౬. ౧౧. శ్రీ భోజనసమయంబున నారలు
 భోజనలగాలొ శుభనానంబులు
 వైభవమలరబారయమమండన్
 గంగాభూతిమోదనంత్తులు సిండన్ ॥

౭౦౦. భాండ ॥ దనరాతి నిర్మరుల పుడల గాలొ
 తతుల వ్రంధ్యవయో గతిన్
 విశవేష్టవేసం లప్తము
 ఘోజనములంజేయుకు శృతిన్
 ఘన భూగ్రవస్తుల రుచికరాలొ
 గంధమిసుమడిజేయగా
 తనిపుండిత శ్రురపు వాడెముల్లాని
 తమవిడుదులకు బ్రసాదగా ॥

౭౦౧. డొం ॥ అదంతమనులయ్యచనతి తొ
 గాన స్వముచూర్తంబు, వేదలిలిగిరిచి
 బలువవిచ్చేసె సురగళాంబు ॥

౭౦౨. బాపాయి ॥ వచ్చినన ల్సురవరులకు నెల్లన్
 సెచ్చిరనినయముల తమున వెల్లన్

సంపత్త్రతరాససములం దుని నె

సచ్చరల సాధ మట వేయ ౨౧౧౨

౧౦౩. ,, అప్సర ధూమిసురు . శశీభసమున

విపులవేదితన్ విరహ . తన

స్వరూప చే విదిశమకూర్చెనన్

తపశ్శుతాననకనక . గనన్

౧౦౪. దానిపై ప్రేమ మోములకెల్ల

తానతిజేసి మనము . జిల్లన్

మానసమున గాన చంద్రురలవరు

అగైరయనధివసించెనగురు

౧౦౫. ,, మునులపుడుపొరల్లెని దెచ్చునగన్

ఘనకృంగంగంబానరియె తగన్

వనవ దొండ్రొని ము . రివేగన్

గనుమాంత్రిమోహము మదిగాగన్

౧౦౬. యగదంతయూశ్శ . వ్యయలన్

చగజంగని భక్త్యుల లోలనన్

తగనన్ రులంతరితరణంబులన్

దశివి ట్టుక్కి రుత్సాహముబారలన్

౧౦౭ భాండ్. అ సారసౌందర్యంబు వక్షన్

మాచరించంక వశమా

వానిగ నే ఘటై న నన

నావంటి వాని కే శక్తమా

అనుట నాయమ యప్పుడు

వేదిక నేరిగి వందరి నుండెగా

నానిరి శుచి ములననిజ

హృదయాళివేరి సుఖించుచు.

లిం. దేవా॥ మునులను మతి న్నేయంగ న నే శుభముగా నుచును

నగజావిజ్ఞు నణ పండ్ల నేదే తేజ్ఞుజ యనవినుండు॥

లిం. ॥ అనాదుల జీలామరులను మాండు నమ్మి సంగయలు

నానకుండంత శ్రుత్తుత్రముగా దనరి నాని వాహంబు॥

లిం. ॥ గిరి శత సుత లేన పతి కేల్లాని కుగ న్న

నిరశు నకు నానగ పరమమతి తొ

ధరామరులు వేదంబులు జరువన్

చారుడు నై తొని తొన దిగంబెలువన్॥

లిం. ॥ కుసుమములు ముసుగురియ దొంగలెన్

వెనవాద్యరవము దెసల నెలంగెన్

కేజయ జయరావంబులు

నన దృశ్యగతి సురలు సప్తి రయ్యుల॥

లిం. ॥ అప్పుడి టులు మా మహేశుల పరిణయ

మహిమిత ముదంబందరికి నెనయ

సుచర్వు తెన్నక శుభముగ జెల్లన్
విప్రులార్ధరపతి వేవిలసిల్లన్॥

లింగం,, తనకుంతున కల్లునకును ప్రాల్సన్

ధనకనకవస్త్ర కనక వేలే నోజులన్
ఘనహం యరధ భద్ర దక్షిణ బృందములన్
వసితల జ్యోత్సుల వరకత్నములన్॥

లింగం,, కనక పాంక్త ముజ్జ వస్తు తెల్లన్

నానని ధైనుని కు తుకమువల్లన్ |

గనియవత్కింపన కత్తంబు

గనుక ప్త ధైనుత, మునమొదంబు

లింగం. గాండ్ ॥ ఎనయంగనిక పతి పాలితోన్

మానునకుని డిల్ల క్రితం

తన పాణియుగమును మోడ్చి

ధైవస్తుతేస్త్ర మతూ

గనుక డుకనానియె

శుభకౌమార నకునే కేమిచ్చెదన్

ననుబ్రాచమని కవుపాలకము

నగవరుంగని శివుడెదన్॥

లింగం. గాండ్ ॥ గంతొచ్చి మమలకు దాగంతొచ్చి మునుచేసె

కాంతమేనకము శివుపదముల్లను నుయనంతునానె॥

౧౧౧॥ రూ॥ జీగేప పాణాములకన్ననుమయేమాం త్రియసాన
నాదుహివే శీలు కింతరినాన మలరెడుచందాన॥

౧౨ చా పాంయి॥ అనన్తంభుండయత్త్రమూచుకు
విసతియనుమతినిగొనెను శుభ్ర
జననిగారికిల్లనిమూయింపెన్
తన తొండనిడుతునితనంగానింపెన్॥

౧౩ ఎనుమచ్చానాపెనిమిటిపదముల
ననురక్తి, పూజ లానరియమబల
పెనిమిటిదైవమువనితలకనుభ
మనకిదియెత్తర్చుమనదెల్పియునట

౧౪॥ వసులబాంపుములుకడలుతునంగన
తనయునుకెరిగింకానిమదివంగన
వనితలవిధియేమనిస్సజయింపెన్
ననరొందిసులనెఱుఁబింపెన్॥

౧౫॥ వనితలకుసుజంబుని వేరునదా
యనిద్రేమమన్నియనుజననికేదా
మనంబలరద్రొక్కనిజంబులతొ
నననిరొజునననిమనితమియొ

౧౬॥ భాండ॥ యనములనుదీవనవిత్తుయారలింగన
మాటికివేయుచున్,

జనుమనినతల్లిని మరలమరలం

గనుమపెలులనునిల్పుచున్

తనరమణుసన్ని కేగి శవ

యంతేన్ శివుండ ధూలకుదా

ననఘంభి హితములాసంగి

నిజశృహమునకు శవతొజ్జెగదా ॥

౧౨౩. దూ॥ అచ్చడు హిమవంతుడల్లునిదా సంపకమును
 గానింబ, నపరిమితమోదమిడి
 శంభుండగ వరునివై తే తే మింబ ॥

౧౨౪. ॥ అచ్చడిమవంతుడల్లునిదా సంపకమునునానింబ

౧౨౫. దూ॥ అచ్చడు సురలుమోదములొలూలూ పూసెంరమునా
 వింబ, అచ్చలదుండుల్లునిదా సంపకమునానింబ ॥

౧౨౬. ॥ అచ్చడిమవంతుడల్లునిదా సంపకమునునానింబ
 నపరిమితమోదమిడి శంభుండగ వరునివై తే తే మింబ ॥

౧౨౭. ॥ త్రింవేల హిమవంతుడు నిజగోహంబునగలగిరి
 పొల్లి, గెంతయుబహుమానింబ తగ్గే గబంబెనటహల్లి ॥

౧౨౮. ॥ శంభుడు నైలాగముజేరు సమయమున గాల్చి నాంబి
 యంభోజబహువాదులు నిజగోమాముల కేగి రేపాంబి ॥

౧౨౯. దూ॥ నిజగోమాములు గాలువ నిరిజాన్యముడైనదాశవుం
 డు, బ్రజగత్పాలకుడై రజతాద్రిని వహించి తమిసుండు ॥

౧౭౮ డూ॥ సకలభూతములనాంధు శివాశంకరులవిలాసంబు

ప్రవర్తింపనువాంధులు అనేక ప్రభులను బ్రహ్మవంశంబు

౧౭౯. " నిత్యనూతనమై వ్యవభాగ నిపుణులనుచుగెరితి

సత్సత్సవమున బహుకృతంబులను నిలిపిరిసంక్రమి

౧౮౦. " తెంతకాలమేనిదిదళకుమారాభ్యుపక్రమండు

వింతపక్షియునుబట్టి బుట్టి వేడ్తగానివేల్పుచిండు॥

౧౮౧. " డూ॥ | శివుమంతరితంబులు అంతరిశయములను

విశ్న, ఉకరములుతొరకొసరి వత్సనాధిపములెన్న॥

౧౮౨. "భాంధు॥ జగతింబ్రసిద్ధములెన్న పక్ష్యాభి

జన్మకర్మమహావ్యముల

సుగతిప్రదంబులుగాన సంక్షేప

గతిగాతప్పురితముల

తగవర్ణసంక్షేపి లినినిని జాతా

మహేశవివారహంస

నిగమప్రిసిద్ధంబులన కథవిగ

నిత్యభుజమిడునమ్ము॥

౧౮౩ డూ॥ శివాశంకరులచరితంబు లిగ అమరమురఖిచ్చు

శ్రి, నవేలముగనాంతురుగాన నవత్సమిడునినిశ్చి॥

౧౮౪. "చాపంబు॥ అనభరణ్యులు డలి మోదముతూ

వినిభూచ్చు పూర్వవత్సనములమూ

గర్భయంత్రాజ్యవర్జితమునివరగర్భున్
రనివితోత్రోడదగమెనిగ్గున్ ॥

౨౩౫. ॥ అనఘమదగ్ధుడల్లమయింబన్
విసుముగమదిచేడుమింబన్
ఘనమగురుగుశంభునియెడగమలి
రనరెనానకడుదన్ద్రలసలరిలి ॥

౨౩౬. ॥ ఎవడుగిచ్చనిపదమెలమిబ్బజింబున్
తలలిలింముడెత్తనిదయనాంబున్
గిచ్చనికంటెలింమిబ్బునకొప్పుడు
బ్బులవేడిది నమ్ముమలదెబ్బపుడు ॥

౨౩౭. ॥ గానముందుగానగుచరిత్రా తిక్కవరితంబు
బూరి బెప్పిలిమలముగానబోల్చిలేఖిత్రంబు ॥

౨౩౮. ॥ పాపెరియి ॥ నేనుబ్రహ్మనియతిదెలనితిన్
మానలేమగులింమదికథనికథ్పతిన్
నేనెరిగినంత నెరవించుచున్
జూనుగలిను సంతయములుక్రియన్ ॥

౨౩౯. ॥ అలింముడుదయవేసెవరిగనున్
వారిహృదయమునవారివేదగమనున్
విరుడును దనుర్విగికథరుండను
సారియుని కేగనిగతింజూచదను ॥

లి ౧౦॥౫౦॥ శత్రువులకొంఠమున భాముని

శ్రీమదలయ తత్ర్యవినీశై కుని

రామకథాపాత్రరంభముజేసెన

శ్రీమద్దత్త నదిత్య సింహమేద

లి ౧౧ దేవా॥ గిరిజాశతరతాసంఖ్యై చరమరమ్యతరతైః

గిరివరంబునై లాసమన బరసునం దుముదమూన॥

లి ౧౨॥ సురగరు యోరగ గంధర్వాసురసింధ మూనిబృంద

మురుగతిసుండి భజంతురు గంకరునానందంబులంద॥

లి ౧౩॥౫౦॥ హరిహరముఖులు నభర్తృగెలురు

నరులాగిరి ప్రిప్రమునకుజేరరు

చరమమైన యాంగిరి రాజమునన

బరసుమండె వలె తరు ప్రకటిగనన్

లి ౧౪॥ అదినుత్యై పల్లవాంబులమనుచునన్

మృదుసురభిహము సమారళమనుచున

సదాశివసకంసృదమనుననగా

అదితమనుచునన్ అలిసి త్లెనుగా॥

లి ౧౫॥ అతరుమూలమునందాక వేళన్

జేతంబులరన జనమున లీలన్

ప్రతిగళిచు డ్రోట్ అచ్చుండనుచున

కొంఠమున భుజుం డలరుచున॥

౧౪౭ బా॥ కుందేందు సద్భక్త కౌమలదేవతుడు
 సుందరదర్శన స్ఫురదురుబాహుండు
 కందర్ప భూతాతి కతిలేశరుడు
 నిందుబాబులు త మహితధృతవరుడు ॥

౧౪౮. ॥ తరుణు | జ్ఞతేత వరణుండుగ్
 కరుణానిభుజనభూషణుండుగ్
 చరిత్రార్థ మనో భాసురముఖుడుగ్
 శ్రవణదుం తం శంభుం డేశ్యరుడుగ్ ॥

౧౪౯. దూ॥ జటూప కుండభాస్వదంగా సలలితా త్రమాంసుండ
 స్ఫుండేనభ కాలివిభుత భక్త ప్రేమ మహాస్థానమండు ॥

౧౫౦. ॥ సారజనుత్రి శేత్రం డే సలగళి జ్యుండు
 భూరితరశరణిరస మంగంబును బాల్చి నర్త్యులుండు ॥

౧౫౧. ॥ సాపాతయి ॥ శక్తినిగనియపు డు భవాని బోధిన్
 ఇచ్ఛానికడకు జన భవ డానూతిన్
 స్వవమభా గముననిల్లు మైయన్
 శవచూర్ణ ఇష్టాన్ని స్మృతిగానియెన్

౧౫౨. ॥ త్రిశ్రా యుమ మృదులమనాత్మముగ్
 స్వరతికేర్త్యులనె స్వాంతమువరలన్
 కృపాకణివిశేషపు ఠార
 త్రిసన్నరత్న కపాపవిధార ॥

౧౩౨. నారాయణీ నమో నమో నమో నమో నమో నమో నమో

మోదమోద గద నారాయణీ ముక్తులనుదము నువెల్లి

౧౩౩. మో॥ శివసర్వజ్ఞ సమస్త భూత సద్గుణ భావ

విలదయోగ్యై తై రం నా నీధి విమల భక్త హితనామ

౧౩౪.॥ నెనరు నాకు నా పై నున్న నాదాని నగన నేల

ఘన మోహనాశమనులంకార భజితు ముగళి మా

౧౩౫.॥ సురవరు మూలంబుండున్నరుడు గడి మ్రుండై న

కరుణాని పత్రి కేటకం నా ఘన బ్రాంతి మదిబూస

౧౩౬.॥ హంరకు హృదయ నా బ్రాంతి నా హంస మోహిత్య

పరమార్థ వాదులు నురా మున ప్రహ్లాదునా గని లోకి

౧౩౭. మో॥ విదముల పురాణానుల సై నక

మోదమున నారదులై నక

సందత రాయచంద్ర సునామం

బ్రాహ్మణ సమైక్య దురగద బలె

౧౩౮. కం మహారణ మరాఠా యుగం

ప్రేమ ననిశము జపింతు చ నమరక

రాముడతడె రకరథపు మ్రుండో

సామంత వశాత్తయడ నుండో

౧౩౯. మో॥ దశరథ సుతుడె మహాబ్రాహ్మణై తనెన నవనితబాని

కుశతే నెడులుచు దురిగి నులుడు చనేల తయిలోని

౧౬౦. చౌ చౌ యి ॥ వి ని యుం టి ని గం టి ని తే న్న హ మన్

గ ని యుం డే యు వనసున వరల క్రమన్

ఘనః యు వ్యవకుండు నిరంజనుడై

దనర నృపుని కం టిను కేరొక డై ॥

౧౬౧. ॥

యుం డే నే మె నాకు కి బో థింపుము

పండ్ల తప రనానై శాం లింపుము

నిండుగనా మదినుండున మోహము

జండ్లం పనే ఒక త్రొ గానింపుము ॥

౧౬౨. ॥

శే నా లంఘనృనిమహి మతెల్లన్

నానా గతుల మనసురంజిల్లన్

గానగం టి నై నమింతు జెప్పన్

తేనై తిజయము నానయుగప్పుక

౧౬౩. ॥

విసనా మనంబు లిమలిసంబై

జ్ఞానమునాం దకే సడ తెలుడంతై

నే నాంబిలి తన్నియ తేఫలంబున్

మానదిప్పటి కి మనసు క్రమంబున్ ॥

౧౬౪. ॥

మున్నుతమరునాకె సెల్లామారుల్

విన్నతింబుతో విభుకదహుల్

మన్నాధదానమర తెనుమోహము

వెన్నుకదవిగ పేడ్చ గానె మనము ॥

౧౯౫. దూ॥ త్రివిధైశ్చ హమజేత్తునతేన శేషినిస్తుబ్రాహ్మణేతు
శ్రుతిసారంబగురామకథాన్తిజైష్ణవము తమకారంత్రు

౧౯౬. కాపాయి॥ కంఠేనననశ్చిరం నియం

కంఠానోచకలీగుదానన
వంఠనార్తననువడిచారేధింపుము
మంఠబాయువచ్చున రక్షింపుము॥

౧౯౭. దూ॥ యసులుసాధులారూనియశ్చిరం నన గునిమర్త్యమైగ
వినిపించుచుబాపుదురౌ విజ్ఞానమున గాత్రనాన॥

౧౯౮. కాపాయి॥ నినుయామరేతి నెగడినవృషనన

గనితరామునికథదెల్పుచినన
మునుగనిర్గుణంబునగుణమగుర
తనిదెల్పుచు మర్దితబలవదర॥

౧౯౯. ,, శ్రీకృతారామావతారమున

అదలరుబాల్యజేష్ఠలవిధమున
మేదినిసవౌమితశిలంబున
సాదరవేద్యునివాహంబున॥

౨౦౦. ,, శ్రీరాముడు రాజ్యమువరకుదేయున

యోరారణ్యవిహారయగుదేయున
కృగారరావణవిధారణకథయున
మౌరులలరపురిబావించుదేయున॥

211. హు॥ భూమిని పావని పెడి వేళ రామచంద్రుడె లొల
తామెలనె నొయదియెల్ల నునే తనియజెప్పుము సుగతి॥

212. జాచెయి॥ అరిరామతత్వమంతయు జెప్పుమా
పటు తరహోహములటలజేయుమా
చటులజేస్తే ఎల్లానవిరాగత
టులనేయవిజెప్పియెడజేయుమమత

213. ,, గనితనడిగిన గయలడగనియియు
నగనరావునేయక జెప్పవలయు
సెనరజువనగురులనిమిమముడిసితి
నగురేర్చుము రయనెననినహృద్గతి॥

214. ,, అనిది గానివాత్తములా వింతునా
మునుడు శంభుడిట్లనెమదిసెందుకు
ఎనుముమనయడిగిననానాముగమగ్గ
రనిసెనునామదియనుసంగయముగ్గ

215. ,, హరునిహృదయమంగారద్రవేమనా
వరరామచరితచక్రగుప్త్యుచిగా
నరారమెల్లను సఫలనేమయ్యెగ్గ
స్థుతారదత్తే బాపుములు బెల్లయ్యెగ్గ

216. హు॥ హరునిమది పుడురామునిదూపావిర్భావంబయ్యె
హరుడపుడు రెండు ఘడియలు తగ్గినరసమన్నడయ్యె

౧౧౧ దేవా॥ అటుపై అఱుమునిచరిత్రంబే ఇవర్ణ్యమదానంబే

స్ఫుటముగ వాఙ్మోక్షదుర్వంబుత్తమమనందెవలెలానె॥

౧౧౨. ॥ ఎనుముచు యెవని యెరుక వేకున్న నమృత

సత్త్వము నాగ, గనచదు రజ్జువునెరుగని పా

మను తెలివినాం దులారా॥

౧౧౩. ॥ ఎవని యెరుక వే శూన్యమునా నెల్ల జగము క

ల్పింబు, భువిష్ట పృథ్వి లి బీజమునం దచ్చర

డైరితి మింబు॥

౧౧౪. ॥ ఎవ్వని నామము జరి యింక నెల్ల శుభంబులు సిండు

నెవ్వడు మంగళమూ లుండై యెసగు నె యాదేవుండు

౧౧౫. ॥ దశరథ క్షేపం విహారియునే దశుతన బాలమూర్తి

కుశలముగా దర్శన మిడు త | ఎగారంత రంగవర్తి॥

౧౧౬. చాపాయి॥ అది రాంభువుని కిది క్రొలిగ్

అనులెంబులై వేడ్ల సులిగ్

వనితొగిం నం రసో గాసములగ్

గన నెచ్చెన్ నై నను లాకేతము లగ్॥

౧౧౭. ॥ గావెదన్య వెన్ని గతుల గన్నగ్

భావింబు లి రయుచు లే కద తెన్నగ్

కేవలత్త దది విజాప గవలె

పాంశమునే యుచ్చక్రమ గనుబులె॥

112

104. చాపాయి॥ అరాము పదములు దలేబ్బి

గారిగమన సుగల విలీ రక్త

అరామునిదమునే గమనమున

జేరదు మోహములు తేము గదగన

105. ॥ రామచరిత విసగామి విలీగా

భామిని లోకైకావతార గలిగా

అమర్త నిరైకైక వినిన

కామితములు మోక్ష మునబ్బుననగ్

106. ॥ హరితధలను విసన బ్బి కర్మముల్

కరమవి వల్లీ కరం ద్రముల్

గరిమ సుజనులను గనని నేర్పిముల్

సరిగ బర్హి పుష్ప లక్ష్మణముల్

107. ॥ అరామ కథా సురభిని శేవతులను పోషించు

గెలికిమతి సరిగదా డె వ్ర డయిన శేవిండు

108. ॥ రామ కథ కలిమలంబుల డెయగ్

రామ కథ యెల్ల భాగ్యముల ద్రుముగ్

కామిని వినుతత్వ భాగ్యముగ్

శ్రీమనాచలైకైక సజీలంబుగ్

109. ॥ భగవంతుండను అరామ భక్తులకు డెనగ్

తగతత్వ ధలు ససంతము లై నలదు వినుము ముగముగ్

౧౬౦. డూ॥ ఉమనా వడిగిన ప్రిత్యంబు త్వుత్తమ మఖిలకంఠేణు
తేమినాకుసుహితమసుగై న తగదండొక వాత్సల్యంబు ॥

౧౬౧. ,, రాములవరౌత్తై టి యోవేరాయని యడిగితివెవ్ర
కామినితగదడి వేదములగ గనియువినియు ప్రావిశ్చేష్ఠ ॥

౧౬౨. నాపంయి॥ శ్రీజ్ఞులకూవిధుల భషులు కుటలుల
ప్రజ్ఞాహంసలక్షణ స్తులు వెటులు ల
పాశ్రమాలనెరుగని పశులురు ధాముగ
సుజ్ఞానయును సుజ్ఞాడరు రాముగ ॥

౧౬౩. ,, సగుణానిర్గుణానైకుగని వా
రగ తద్రూపైలాడగవరు వా
తనుహంకితం యాతవేర్కొనుల నూయగ
నగములతమ డూమగలేబలుకుమగ ॥

౧౬౪. డూ॥ సయంతియెనాత సమ్యోహమర్థపాంగ
భాల్లితే తగినవిబల్క్యగమా ల తబట్టకుమాయంబున ॥

౧౬౫. సైరతి॥ నాన సొంగితిమూరి కడల సంగయంబులు
మాని, నానెడుచనము మ్మిదిమోహం
గకారవికళణమయినాని ॥

౧౬౬. నాపంయి॥ సగుణంబునగా సగుణంబునగా
తగ భేదములేదు దెలియగా
నిగమములు మకాని వ్రాల్చెయిన్

త గ ను లోను నిర్మల గ న తలంబున్
 ౧౯౪౩౦ ॥ ఎనుమనులొండలుండన లత్తుండ
 యనుడె లోక రత్నకు సగుణుండొ
 జనన నులొండల్లు సగుణుండొ నన్
 ఎనుజలతరతం విధి ననుననినన్ ॥

౧౯౪౩౧ ॥ ఎవనినామజ్ఞాన తమెహితుకర కేరణంబున్
 భువి నట్టి విభునక జ్ఞాన లవమై నెట్టుతెన్
 ౧౯౪౩౨ ॥ రామచంద్రుండ నురవియందుండన్
 వ్రామోహరజినియ ల వేళుండన్
 సర్వమిది వ్రేకొనక మయుండగున్
 కామాదుల తనికడ జన వెలన్ ॥

౧౯౪౩౩ ॥ ౧ తనియను విషాదమును జూతి నంబున్
 ఎనుమజ్ఞానము వివిధ సుఖంబున్
 యుగతప్తమహాంకర మమతలున్
 గనజీవుని వెనక లనై కృత్యులన్ ॥

౧౯౪౩౪ ॥ ౧ రాముడు వ్రాసెనుడెబుడు చర బ్రహ్మము
 నుచర మేళుండొ, సామిగొనక తొండగుమా
 నయల్ సప్తనపుడు శంభుండొ ॥

౧౯౪౩౫ ॥ ఎనుమజ్ఞులయిన జనులు నవ్వుచుంబును భువై నె
 చ్చుకు తల బడి మన్,

పంత్రి గప్పిన గగనమునం

దినుడు గట్టబడి ననిడు విధమునన్ ॥

౧౦౩ డొం॥ గగనమున పరాగధూమపటలము తెగని కలయ తేనినతిన్

మోహమునిహమావే మ్రొండను రిమునియందగుచ

డియునశీ త్రంబం నెనయున్ ॥

౧౦౪ కౌ॥ సకలప్రిత్యజ్ఞకరమునకుదా

సెకయండు త్రికాశీకుడుకొనునదా

యకలయందను నప్పిచ్చునిమహిమన్

ప్రకటియినునుమాయకల్ల సతమన్ ॥

౧౦౫. " సర్వకాములమిత్తయను

జగముసల్పమున డొం మునుక్రీరజతభ్రాంతి॥

౧౦౬ డొం॥ జ్ఞానముతేకున్నను మాయా జనితకుంభమెడ

గాకుంబూనిస్వచ్ఛ సునిగిలు తెలివబాంక

తండిననాటగి డు ॥

౧౦౭ తాపాయి॥ ఎవ నిదయకలిమిని ప్రామదుల్లున్

జువిసతేడిరయు ఎచ్చుడ్రొరాజుల్లున్

తవియతనివేదములనిశముగా

వివిధగతులనిటువిను లోనిగునుగా ॥

౧౦౮॥ ,, జనుశుండల నెచ్చ డ్రివరణుండనుమన్

వినుశుండలను త్రివిరళితిరళితుడనుమన్

గొనుచుండును రుచులజీవవృందై

గనుచుండును సోననహం సుందై

౧౦౬,, కరహం సుందై కర్మలాసరుమన

గురుఁగంధముల గాఢగూఢుడై

కరముప్పశీంబును కాయహం సుందై

౧౦౭ దూ॥ గ్రంథులు లోకేత క్రియమనునెత్తివేద

మునుతెంచు, స్థలమహిమా స్పదుడై రఘు

పుంశర్మ ద్విమదిసెంచు॥

౧౦౮౫౦॥ కేకంశామృత లసెను లతెల్లగ

పాత్రకలమున ప్రభుత్వవల్లగ

చేతైవల్లముచేతూరు సేన

గౌతామశ్శకుతేశ్వరుడు గదా॥

౧౦౯,, ఎవని నామ మెరిసె రుద్రకైకగ

భువి నాకసెలె సేదవుమాత్రాగ

భవవాత్సిని గోపాకము బొంతుగ

జవకుగనుతరించగను గాలి లగ

౧౧౦,, ఆత్మవిభుడై బ్రహ్మమునాగవలగ

గట్టిపట్టి ప్రమగదిరెగను మేగ

పెట్టనాక మేష్టకురునే లాగ

గట్టిచూడెని గరిమది గానగ॥

౧౧౪ ౩౦॥ భవనానిసంశయచలముడుతెగ్గ

వివిధకుతర్కములు వడివల్ల తెగ్గ

నవనతేనారమునాయకుపదముల

నవరళప్రతి యతికమునవరల॥

౧౧౫ దేహ॥ తనపాపాలుజూడింబురిలొక్రిత

నలంబు , యుగస్రీమతివచనమువృత్తివలంబెనుమింబు॥

౧౧౬॥ నేనామీనాత్మమువల్ల నదివసితిసంశయమెల్ల

జూడింబురొడితిరెదరుగింబునుజూడితి

దయవల్ల॥

౧౧౭॥ గతినిస్వభావజడననురంభయచరాధము

తెల్ల , నారయతప్రసన్నులరై విన్నపమువి

నుడురంజిల్ల॥

౧౧౮॥ విష్ణుయముచరత్రుత్తమనాశియుసర్వాత

రంత్రి, సత్తాస్పృహతేడు నరతనుడై జన్మిం

చకసర్వా॥

౧౧౯॥ ఆదియెల్లువిస్తారమునానానతియ్యవల

నన్నుముదితమంత్రమంగిచ్చడెరిగిమొ

దముతొరముదినెనె॥

౧౨౦॥ గిరిజానాత్మమువినిగిచ్చడుచరమపురుషుడై

తరుణి ప్రకృమునుమెచ్చదయాకరుడుబల్తై సైవమాలి

౧౨౧. సురతం || గీరిజానుము త్రితమవతి మానసంబును

తదను, నరుడు నకుమున్ను ద్వికాతంబు శుండుమానెన్ ||

౧౨౨. సురుడు నకాకా కంబితద జెచ్చి డ్రుకా రణంబును

తరువాతను ముయింతు తరుణి కదవి నుముడుగను ||

౧౨౩. హరి నుణముల పారంబుల నంతములు వన్నామములు

హరిస్వరూప మన భాగ్యంబై న మతి కి హింస నగులు ||

౧౨౪. ముయింపక నుచ్చ వాసా శుభంబుల విను సాదరత

ప్రసరంబు మహాప్రసాద భజతే మోరాంముని పతి ||

౧౨౫. తొరాము డవతరించు వాశణంబు నుదాతయని ముం

నకత్తము, తొరాము డవత్త త భవ్య డెచ్చుడు

నుభవధమ సోద వృత్తుల కును

౧౨౬. తొరాము తమానక కర్పయ ముగ మది నక్షుప్తమైన

మరి యొకటి తినిన, సకమల మతలగు సంగి

ములు శ్రీ తలవల వేపురాణములు దర్శనతయ ||

౧౨౭. తమ మత్తెను సారము గనుబల్కిన క్రిమము నెదిరియి

గలిగియు తన నుమనాకు నెచ్చెర మహా విభక్తి

సుముఖిని ముమూక్షుకులు రత్తి ||

౧౨౮. ఎచ్చ డెచ్చుడు నుభవ మెల్ల జైరుచ్చు

ఎచ్చలాంబు మానవకత తిరుగును

త్రేపాంబులు నుభవ మెల్ల జైరుచ్చు

విశ్వలూచురగో ద్విజులుజై డుకురొ

౮౨౬. సూ॥ అశ్వధువివిధరూపముల నవతరింతు
విశుండు, త్రపాంచరాధముల నుజింపి న
జ్జనుల యోగ్రమునుండు ॥

౮౨౭. ॥ అనుకలనెల్ల వధింపుచు నయ్యమరులను బ్రతి
క్షింతు, సహజులె యశముధరసింహ
నభివృద్ధి యులవతరింతు ॥

౮౨౮. కౌపరియి ॥ తనకేర్తిగానమొనరించుకైక్
దనరునట్టి జత్తజనము ముక్తిన్
గొను గావులెమని జని యొనన్
యనతరములైన నమల జరింపన్ ॥

౮౨౯. ॥ రామజన్మకారణములనేకము
లామోదకరములతో పరిత్రేయ
లాచేయూనినవినుమొక రుదెండ్రునిత
గామొయి గాకుముంతల నెకనులుకన్

౮౩౦. ॥ హరి ద్యాకరపాలురు జయవిజయం
వరసుకొలుగున మోదా దరులురు విజయం
పరమవక్రిగాపని హతులను మున్
యనులుచొరకొక్క
ధరజన్మిరి దానవులను మున్ ॥

౧౩౫ చా॥ ఘనులుచేరణార్పిత్ర హిరణ్యకశిపు
 లనునందుంబులనలరుచుండనపు
 డనయు డను హరి మహా కిరాటయనుచున్
 దునిమెహిరణ్యకశి వేమిగానుచున్॥

౧౩౬ ,, అచట హరి నృసింహావతారంబు
 కడటయనుహిరణ్యకశిపుని
 ప్రహరణుడనుప్రహరణుడననున్
 అచట నటించుచు నుయశమునకున్॥

౧౩౭ పా॥ పాత్రునిచేసినటులుహరిచే బడియను
 దనులుముక్తి, పాత్రులు నారే రలమును
 వృత్తయందుంజాతాత్రి॥

౧౩౮. అనంతరముననయ్య సురయుగము
 ఘనతాపతాపములవర్తనామయము
 లానరముట్టిరిమహిమార్థులమహిమ
 సునానీరముగ సుదనులనయలు

౧౩౯ చా॥ వారిని వధింపగారించుట
 జారిలుట్టి భక్తహింసలకుంజు
 నారదులనిటలవలెరించుమున
 సారసాత్మకన నమోక్షమునిరి॥

౧౪౦ ,, సరసిని తీర్చుటకు దనులు

ధరతా శ్చల్యా దశరథులగుచున్
 కరములు ట్టి రోళ్ళనలి నావచరిగె
 తరుణి మరియు ఎనుతమిమదిగొనగా

౧౪౦,, గతిమన్మరియొక కల్పమునానన్
 సురలన్ పొందించుచుభరయందున్
 తిరుగాడుజలంబుబడసువారిన్
 గిరిజారణమున నెడచిననానిన్

౧౪౧.. తనసలిచటిద్రెలొరె త్నమహిమవే
 తనుబెడక నిల్వగనిహరి తమిషే
 కనుజ సలిప్రతంబు నడచెనలమునన్
 నల్లిల వాడందు ననునమబడిన

౧౪౨ మొ.. ఎనియొదను జూరగనగరపంజలు సెసంగె
 సుహరితలె, యనుడువిల్లుడ దనిజంబని
 నైతునియెనెక్కకడుతియె

౧౪౩,, త్రిదికారణమున సెకపరిరామావతారమిల
 నయ్యె, ముదిలేవిను మణిర కథలుదిమున్
 మునిజనవత్తి తమయ్యె॥

౧౪౪ జా.. గారదునిగారకారణమున సెక
 మందురామావతారమనసురక
 గారి ఎస్మయూకలైలొత్తయ నును

నారసింహు ధీమాయే హరునపుడు గనుచు

౧౪౬౫౦॥ హరిజన్మమందు నారదుడు

హరినిశపించు లకార తనబుడొడ

పుత్రహరియనియే పొలుపొనెపుమారి

శ్వరనామ్మ త్రయమును డుపుమారి॥

౧౪౬౫౧॥ అననసుబుధు నాగిరిజకుతరిని ధీమాయేనాపుర

హరుడు, ఎనుమంగరుజ్ఞాను తెహరిజేసికనతి

మది కనుచుండు॥

౧౪౬౫౨॥ ఎనవయ్యరద్యాజయనరాజువనుకొని

ధీమాయే, తనవనితకుదెల్పంగ నలసి శివుండని

యెనుమరియును॥

౧౪౬౫౩॥ గిరిజానుకొమగిరినుహరినక

పురమాని తనసుభరణాన్మూలక

సురకలెల్లెలెలి సుతకః శార్దూలక

శైరుపునలకుబుంబెమనసూర్తిక॥

౧౪౬౫౪॥ మరనుడపుడు నారదుకడనుజనెక

మురముననువసంతకుడు తొండజనెక

గదనెనచ్చరొంగణములునంతక

మురముననిలిచి నారదువెలెక॥

౧౪౬౫౫॥ నారదాశ్రమవనబుష్పించెక

భూరి మరందా సారముమిందెన్
 కేరమయూర కికారవమొప్పెన్
 మారుడపు డుత్తనమహిమలుగప్పెన్॥

౮౫౨.౩౦ పొయి॥ హరిగతి పతంగా జ్య క్రిడన్
 మారుచు నేతుచు మేలముతొం పన్
 తొరముతైన మధురనానములన్
 శొంఠాంగనలచ్చరించె వత్స॥

౮౫౩ మదనుడపు డుత్తనమాయలసెల్లన్
 గదియజేసి మునిగలగమివల్లన్
 మదమరినారకుపదములకైరసుచు
 మురమెడలిజనియె మునితలను గొనుచు॥

౮౫౪. జనియింద్రునభివృద్ధిశీలముగమ్ముని
 ఘనస్థలమునెల్పిననందరుని
 మునివర్చుకొంగున మొనరింపుచు
 విసమలానర్పిరి వేర్త్రులునింపుచు॥

౮౫౫. అప్పుడు నారదుండమరునిసెల
 విచ్చలహంకారపరతజనిశు
 వపుళ్ళోళియొనపశుచలీన్దని
 ప్రపదిడిస్వరంప్రముబుల్లినని

౮౫౬ దూ॥ నిచ్చుడునారదుడునకప్పుడుపదేనినెముని

హితముగోరి దివిజమునిగుహకుత్త టి నీ ది వె.చ
నమ్ముముదీరి ||

- ౫౫౭ దేవి || నా తొండనువిచ్చడి ట్లన్నట్టికడ నెచ్చడిన
అతరుణి పతి తొండ ననకుమా తెరణప్పడుగాన ||
- ౫౫౮ ,, అనమునిమారలలు జాలిల హరుని యుజ్జీశేమ
తనకురూపేమజనియెనునత్యలగోతమునకమ్ము
- ౫౫౯ ,, హరియి || అనెడుయాజ్ఞ వల్లమునశ్యరుని
యునభరద్యంబులడనె నశ్యరుని
గనియును తేద్యత్తమున నురుగునాన
డగయుడుగొర డది యేమిదన ||
- ౫౬౦ ,, వినియాంజ వల్ల్యుడనె నాతని తొండ
వినుభరద్యంబు విష్ణు మాయతొండ
మొనయనెవని వశము రాముడేరా
హరిమాయావశుడై నారకుడార.
తెరచునత్తరాంబుకే జనియచ్చడార ||
- ౫౬౧ ,, హరికి ట్లొత్త గాహరియాలనిగాని.
శరిగాతన యాన నముననిడి కైని.
హరిమాయావశుడై నారకుడార.
తనిజేయునా యదితేవియగనేరా ||
- ౫౬౨ ,, హరిమాయా వశుడై నారకుడార

తేరపునత్తలంబ్బికిజనియపుడార
 హరికిమ్రొత్త నాహరియూతనినాని
 సరిగా తనయారసనమునని డుకెని॥

౫౬౦ ,, మునివరబహుదికములకివలె వచ్చులె
 వనిననారదుండలమనగ్గువృతి
 తనజుతేంద్రియత్వమునుమనెనె
 ఎనిహరిగుచ్చుననుడై మింపెనె॥

౫౬౧ దో॥ నారకగాదర్శనమారత్ర సళియియనుకుకొరమాన
 లారితివాడవను గెయంగాకొరమృతితేనె॥

౫౬౨ తాపాయి॥ ఎవనిమదినిజ్ఞానవిరాగతలార
 లవమైగనాగతాప్రసాద
 దలిలియుండుకామువిషయదోషము
 లవిధాకుండులనివేదవనిశము॥

౫౬౩ ,, అనయుబ్రహ్మచర్యవ్రతభిలుని
 నినుగలుకునేయమృతనిజుండవని
 నననినారకుడెననర్యముగా
 వనజుత్తాసర్యముగాకృపగా॥

౫౬౪ ,, అపుణ్ణారితనయలైకెననుకెనె॥
 తననిమదిగర్భవదువొకటిమనెనె
 విపులముగారవమునుపురానినె

నచగతముజేయుక తోనగన్ ..

౫౬౨ డూ॥ నెవకహితమునునొకణము చెల్లించగవలెనేను

నావిధి మౌనకిహితమును గానినొక కౌతుకమౌను ..

౫౬౩.. ఆపుడుగారకుండదిగతహానివిరములకుఁబ్రొక్కే

విప్రులహంకారముమోడ వేజియెను తమిజాక్కి

౫౬౪.. హానియునపుడు మౌనకి నమామోస్త్రరణమొనరియె

గతియ గామాయ గతి | నెన్నతనిననుచు గన్పించె ..

౫౬౫.. వినుమామాయ మునొండ్రిడు జనుమాతల్లెవ

రమందు, గగనంబె శత యొజన దీర్ఘమైన

పురమొకటందు ..

౫౬౬ చాపాయి .. నరులు గారుల పురవరమందున్

వరదూపంబుల దిరుగుదు రెండున్

హరిజహాయముల గణ్యముతెన్నన్

పురమత్రక్షుతమనుగక్కన్ ..

౫౬౭ డూ॥ ఆపురిలనె గాలనిది సమాహ్వాన నృపాలి

కుండుండు, రూపోజోబుల గాతులనె

రూఢి కెక్తై నొండు ..

౫౬౮ చాపాయి .. వినుమావిభునకు విశ్వవిమోహం

యనుసుతగల దదియజిల సుఖంబు

యన హానిమామొకల్పితగానన్

తనుచో భజెపు దరమెసంగన

౧౨౪. దూ॥ అతన్యన్యయంవరమునత్రైయభిలంభపులు
జనుదెంచి, అంతౌతుకమరయనారదుండక
అతన్యదేనుదెంచి॥

౧౨౫. చాపాయి॥ పొరులవే నపుటి వృత్తై తము
నారదుడుదెలని సరసతీసముఖము
జేరిచ్చుంజనానినింహాసనమున
కూరియెలూడను గూర్చున్నయడవ॥

౧౨౬. దూ॥ నారదునకు తనతన్యనా
భూరమణుడుజూపించి,
స్థారకమున దొని నుటాదొరపు
సరణి దెల్పుమారరాంచి॥

౧౨౭. చాపాయి॥ అనిసృష్టదననియమ్మనిదానిక
గనతబ్రాహ్మణలవెను మూనిక
అనవైరింగ్రముగడతేరినగర
మనసుమోహమునమగ్నమాయెగా॥

౧౨౮. ,. రెప్పవేయకనుతప్పక చూచు
విచ్చినయగములు అరిగినజేయుచు
నప్పణిలత్తనారతికయముగని
యుల్లింగినతను ప్రేప్పంగైకెని॥

౧౫౯ చా పాఠం॥ ప్రేతల మునానాక పల్లె నననవ

సకలమెన్నిమది సంక్రమ మొకలవ

సకలతన్మక నెవడువరించున్

సకలభాగ్యమంజుడెగాంచున్॥

౧౬౦ ,, అనివిరాంబయం లక్ష్మణమువ
మనమున నిడుతునును కల్పితమువ

జగదలేకే తొన్ని సల్ల త్తణముల

వినిపించును ముని మనమువరల ॥

౧౬౧ ,, విరతిగనువరించునిదియనుచు

భూంధిగీతపరిపూర్ణమతీయనుచు

గారకుడవు డుతనజపలేపములన్

తూరడయ్యెమదితూమలివరలన్॥

౧౬౨ పాఠం॥ అనుకుని యెనచ్చడు గారకుడయవసరము

సకులలీల, తనుసేంద్రముగానియెదనా

గల్గినగాతునగూడునుజయమాచల ॥

౧౬౩ చా పాఠం॥ హరివేషాం దర్శముగానియెదనా

హరికంటిగావుడెరయవేడునా

హరియసహాయుండనుసంకనున్

హరిని పాల్గొని పుడెదకనున్ ॥

౧౬౪ ,, హరిప్రసన్నుడై యనుపడియెంతన్

సురమునియవ్విభా జూరమునుగంలేన్
 కరములేన్ | కార్త సత్యమునుగనుచున్
 కరములుజూడి కనులు మూయుచున్ ||

౪౪౫ || సంతకపుడత్తే ధనాదుండ సుచున్
 సరబుల్లై భయసంప్రమియనుచున్
 పరమాత్మై భక్త వత్సలసారా
 యరయగి వేన్నసొంపులికేరొ ||

౪౪౬ || వసజాత్మకయా వసనిదిజుమి
 యనయుగాకేల సహర్మియుడవసుమి
 దగిడు సాసొందర్పముగాకేడు
 మనంబే తేకున్ను కార్తముజేడు ||

౪౪౭ మొ || ఏలెనొంతుపొలమనుసొరిమి
 రాంబైచేయుడొర రసిసాంబా
 యాంబై సనుముసొంపునిగనిలేన్
 భూంబయమన్నులంబుమదిసాన్ ||

౪౪౮ సొ || కర్మముతొంతురిబల్లై గారకునికుపొలం
 బు, గూరుతున్నముగానివే సంతోషము న్నువంబు ||

౪౪౯ తా || భరణీమకర్మము యాంబుచున్
 వరమైచ్చుండది వలదని మారింబున్
 సురమునిగా కరివేరగుపొలమున్ ||

నరసిమితనవిభుండ రిసెరయంబుగ

౧౬౦౩౦॥ హరిమాయవేనలేమూఁగుండై

హరివాక్యముదెలింపక నజ్ఞుండై

సురయోగి స్వయంవరభారముకిలని

దళింపతులనందరి నచ్చరగని ॥

౧౬౦౩౧॥ అంకరితంబైను సౌందర్యంబుగ

జెందుల సంతాపిలురూపంబుగ

సౌందరియూ నృపసుత గనినమ్మగ

జెందుననుచు ముని సింహాద్వైతమ్మగ ॥

౧౬౦౩౨॥ మునిహితముగోరి ముకుందుడిటులూ

మునికేరూపంబు నొసగెనటులూ

పతులెరుగమిధంయమయనుచుగ

మనములద్రిక్చి తమిగనుచుగ ॥

౧౬౦౩౩॥ అచ్చడచ్చరప్రమథులరుచురయ్యగిలము

దెలిసిరిగంన, విచ్చలకొలంకముగనుచుం

డ్రొవప్రరూపములతొండు.

౧౬౦౩౪॥ అమరవతానిరూపాంహంకారము తొనందువనినె

ప్రమథయుగముగనరగెని విజయైశ్వరీగావింపె ॥

౧౬౦౩౫ బాపంబు॥ హరియొసంగెతనకటి సౌందర్యము

పరికింపంగ నడలమను కలత్తము

18/19

నరపతిసుతయీవరుచవిగన్న
వరియిందునితనివదలక నెన్నుక

౮౬౬ చరి॥ ఇతనివిష్ణుడని యెన్నిక తొండన్
తుతుక మలరనై కొనుననురాండన్
యతిపటి నారదు డదిని మోదం
బతులము గొనె మోదమదిహూదన్॥

౮౬౭ ,, హరునిగణములపుడొననముకున్
కరమిడుమున యెవరికిరుత్రాక్రియన్
చరిచరిసమైకర్మ మూనిగనజా
నెరుగకుండె మోహియగుల నెగదా॥

౮౬౮ ,, మునిరూపంబెరి ముద్దియయంతన్
గనియెమర్చుటొననములంతన్॥
గొనియెనులేనువటి యొరము గంగన్
గనినమాంబ్రాళిని కేగన్॥

౮౬౯ చో॥ కనులుమూసుకునిపెరి తొండ ప్రక్షుప్తమదిరును
మబాలల, జనపతుల న్ననుమ దరిసి నచ్చల కర
న్మిత జయమాలల॥

౯౦౦ ,, పాక్ష్యననారదుడుండె నెంతయు మోదము
మోడ, నాక్ష్యన మరొకయై నను కన్యక
గనదుల్లాటి నుండ॥

వంతలపై 20 పువడ పై దవుడున్
 పంతపుణ్యముల బాలపుడవుగన్
 ఎంతదెలయబడితిచ్చడు సుఖాభిగౌ॥

103 ,, చిత్రసువున నన్నిట వంశంబులే
 వారితసువును గొనుమని శఙ్ఖంబులే
 త్రాల్చి రూపు నాకు నిడుల జేతన్
 త్రాల్చుట తొరికి గునుమంబునాతన్

104 ,, నానిగంబుంధముంబరింధము
 గుంబులవి నాకు నానన్తము
 నారమణి కుంభియ్యై కైమ్మిరి
 ఈ గా | తులు శ్లోకెనయు జుమ్మిరి ॥

105 పూ॥ అనునారకు శాపము విష్ణుండెరి కరింబు ప్రార్థింబు
 ఘనతరమునైన జమాయావర్షమును నావించె ।

106 ॥ పూ॥ ఎచ్చడు హరిచంద్రుని నెడ నావించెన్
 తపస్వియపుడబోధయుతుని నావించెన్
 శృంగతనయు తేమనిజ మెరి రమం
 శివుడరముగొని నుతంజెవిను ముమా

107 ॥ భాగవంతు ॥ ననుబాన్త్రవు మది నరయం తన భా
 జను శాపము మృత్యునల్లు మోసుభా
 నినునెలయక నెన్నియు దెడదెడనె

అనునాన మెరులయిన బుద్ధి బుద్ధి ననునాన ॥

౯౧౫ చామయి ॥ అనునారకుని యాత్మతవినుచున్

కవిష్టుండి ట్లనై తమిని పూచున్

మునివర విశ్రమమనాదుమదికిన్

నానననున బంతి నానకి పలికిన్

౯౧౬ ,, హరుకరుణాకెవరు పాశ్చాత్యుడవారి

తెర నిర్దిధరన్ తరును మమననుచున్

హరియంతర్హితండు యెన్నుననుచున్

౯౧౭ దూర ॥ అనునారకుడు రించును నానగిరి నానమలలార

విశ్రులమొగమున నల్లులు లోకపథంబున ననుదేగ ॥

౯౧౮ చామయి ॥ శంభుగణయుగమచటి కే తెంపెన్

శంభుమడలి పంపక మొనరింపెన్

గంభీరహృదయనలే మోహమున్

జంభారి ముఖ ప్రవగాయ్య నుకాశి ॥

౯౧౯ ,, మేము విశ్రులముగామో మకానా

స్వామిగణములము సకలజ్ఞానా

మేమచరాధము మియెడనేసితి

మోముల తప్పుల మొందిలేమింకగతి

౯౨౦ ,, విశ్రులగణగతి విడిచిండుడనగ

నశ్రుడు నారకుండార్తదయచైలగ

ప్రపన్నులను నాస్తికులు నశుచున్

కపల మెడలి బల్క దొంగగె నశుచున్ ;

౯౦౪ ,, ధరమొరిచుచును దమ్ములరశుచున్

గురువే నోవిభవగాలి గొనుచున్

కరము లోకముల కలవెకరంతన్

హరినరుడై ముచ్చెబునునునింతన్ ..

౯౦౫ అచ్చడుముక్తి, మారతనునగనుచున్

అచ్చలబ్ధి క్రియైక్రియై కిదపజనుచున్

తల్లిమాంబలొది రచ్చవసుతుని

త్వపాపరులనును పరిజన్మించుతి ..

౯౦౬, దొంగ ఒకకల్పంబున హరియిటు దొంగ సెందెనునర

రూపంబు, పతలను రగులనహితకరము

త్వమాభారహరికంబు ..

౯౦౭ ,, ఈగలితత్కల్ప భేదములనెఱుంగుయవతారంబు

లారయవత్తలు నశితము తొ హరియనంతదునింబు

౯౦౮ తరిపాయి .. ఎనుచు నజామదివే డొక గొనగర

ఎనిపిం వెదకడు ఎస్తారము గా

యనమజమకళంకము ప్రాప్తమురా

ముని రూప మొందగను హితవురా ..

౯౦౯ ,, వినిభునను పహితమునిరూపున్

నొచ్చుమునువల్ల గనియెసలేరుంపున్
 బోవిడియెటి వడ్డులేతల్తే భలన్
 భారవియెగుతు | బల్తే కవరలన్ ॥

కెం ॥ ఎను భారద్యో జవిజుడుగుడులేన
 వనితే కిట్లన గను మముజుంబు
 గానెనగవడు సంతోషముతోండన్
 గనిశంజుం డిట్లని తమసూరి డన్ ॥

కెం దూ॥ క్షీరాముడు జన్మించి ఓ కుమారుడు గావరితం
 బు, గారికి శివుడు వుంటే ను తల్తే భలవినుపుణ్యంబు॥

కెం బాపెయి॥ స్వామింబు చుడను సన్మనువారోని
 జాయశతరూప సద్గుణ మణి జని
 యాయురు చురు శక్తి య్మయ సుశ్రుత్
 నేయగుణులు శ్రుతి గీత సువిభక్తుల్ ॥

కెం ॥ తగరువారి కుత్తెనపాడు డను
 తగయుడు చుట్టె నతనిక్రింద చుడును
 ఘనుడు త్రియద్రుతు డను జన్మించి
 ఘనవారిరువురు ఘనతన్మించి ॥

కెం ॥ తిందు త్రియద్రుతు గాత్మకు మారిత
 వందగాయ నీవహు రుచి సైమిక్
 ముందారవ ర్గమము నితన యగుచున్

క్రిందున కలియని గని ఎంత దగరుచున్ ||

౧౩౩ ,, అదిగోను డగు నాకలియదున్ ||

మేదినిసాంజ్యపు మెయిసెరపొసగె

యూదేవునిమాంత్రిస్తాయవరులకు

నాదియైన సార్యయంభవుడిలకు ||

౧౩౪ దూచున్ || అనందమునారొజ్యమునం ననేకకల

లముజేసి, తొనమ్మతు నేవించగవంత్తు

మున భాగమురొంసి ||

౧౩౫ నాపాంయి || తనరాంజ్యముపు త్రునకతనిచ్చెన్

వనిత తొల తపోవనమునుజూపున్

యనభుక్తి గమూరు, లననా

వనిత తొల నమ్మను వలజననా ||

౧౩౬ ,, మెంతకరిలమునకు న్నెమిశమున్

కాంతారంబున్ గని తన్మనోమన్

ఎంతనా వత్తింబు నేనుమతి

మెంత నేరియల్సిద్ధులనుమతి ||

౧౩౭ ,, అనరములగే తొనముజేయుచు

జ్ఞానవస్థునులనమ్మలేదెయుచు

నానాదుపురాణంబులవినుచున్

నానాలోక వితానముగనుచున్

౯౪౦ దూరం॥ ఆదంపతులదీ మునివృత్తి సమృద్ధులకడమెద
సేంబ, ద్వాదశాక్షరీమం ప్రజలెవ్వరు తైరితమింబ

౯౪౧. బౌపాయి॥ హరిని పరబ్రహ్మమునాగనుచు
హరిదయనాననియమగతి గొనుచు
పరిత్యజింబరి పలమూలములన్
శరీర భృతే తొనిరి నారములన్ ..

౯౪౨ ,, హరిని పరాత్పరు నగుటానన్వేషి
నిరూపింప శ్రుతులెరుగ నిదేవుని
నిరుపాదితునజహర ముఖతారణు
పరమాత్మ భక్తవరగునకారణు ..

౯౪౩ ,, గనియెదమిం లోననముల తొండన్
ఘనుడలెండు భక్తకౌతము శుండన్
తనులాలెతనుధారియగునగుట
గననిత్యమున మాతాంత్రలుదగుట ..

౯౪౪ దూరం॥ అనిష్టప్రహంబులు విష్ణుంబులు దారిది
తపంబు, సునంబు రవల నన్నిళ్లు గాను
మనుండిరనిలంబు ..

౯౪౫ దూరం॥ ఆదంను పహంసెంబుల సాహసరులై
ఘూంబి పాద | మొత్తే టిడి నిలబరిత్ర
భక్త ప్రసన్నుడు గామి ..

౯౪౬ తా పొయి || విరివి ముఖుల విశేషరవమున
 కరుచందురు వరమడుగందగునన
 కరమునిష్ఠహరిగతమానసులై
 గురుతెరుగననుడిఁగసున్దిరులై ||

౯౪౭ ,, భారతవారస్థిమాంబ్రవేనులై -
 ఘోరరవచంచెడనొనకసుకరులై
 సొరియుతనుధన్యమన్నలగుల్గ
 శారదశ్లేశమెరుగరెవల్గ ||

౯౪౮ ,, త్రిపుడుసభార్యుండగు పతిపై
 కృపఁజేసి నజుండపతికి నల్ల
 విపులామృత రసవిధమగువాత్త్రము
 నృపునకుఁ నబడియెనల్ నభిస్థము ||

౯౪౯ ,, వరమనువాత్త్రముచవిలగ
 జూరుమాంబ్రపుష్పశరదులయిలగ
 పరితాపియిఁజూమామనువుల్
 పరసిగఁజుడుచ్చరగుల్గులుల్ ||

౯౫౦ ,, పరమభక్తి ద్రిక్తి రిధరబడుచున్
 వరగామాంబరవశగులుగుచున్
 పరగుచుండిరుల్కరమగుద్రైమము
 వరలమనువుకటిబుల్కై సువాత్త్రము ||

౯౫౧ దొంగళి॥ వినుశేవతతల్పుక సకలాంధ్యధిమాంధి
 సతపాద, యసవరావరా భిశ్వరసంతల్పరహిత
 గవ జేద ॥

౯౫౨ దొంగళి॥ అనాథలమమాప్రేక్షిస్తాంబుండి
 స సద్భావ, యసముగమా—ంకుప్రసన్నత
 పుగముహారోగవదేవ॥

౯౫౩. ,, ఏరూపంబును శివుడెక లో సప్తమరా
 గఘమండు, నేరూపముగళయత్నము
 మారాంక్రతవే చేయుచుండ్రు॥

౯౫౪. ,, ఏరూపముకరిచ యశిండిహృదయ సనో
 హంసంబు, ఏరూపముసగుణమగుణమం
 బెన్నుసూక్ష్మలేచయంబు॥

౯౫౫. దొంగళి॥ ఏరూపముమాంబోపసములలరజుం
 పిదుముబ్బొళ్ళ, మారాంధింతము
 క్రాంతాంత, హరణ తూర్కవతేవు॥

౯౫౬ దొంగళి॥ అనాథలమమాప్రేక్షిస్తాంబుండి
 స సద్భావ, యసముగమా—ంకుప్రసన్నత
 పుగముహారోగవదేవ॥

౯౫౭ దొంగళి॥ గరియె బిల్లునిమనువడి గుల్మంబుగళుమణిశిల్పము
 తను శోభాంత తూర్క సహస్ర నియంతావంతము॥

౯౫౮ బాపాయి॥ శారదశశినిభ సమృద్ధిమకళం
 మారుతతలలుని శంఖనిభగళం
 హరిబంబున దృశి భరభాంసున
 సారకుం దర దుసలలిత గౌసున॥

౯౫౯ బాపాయి॥ స్థు తజ్జుధా కర మేసమహాస్రున
 సరోజసమలగ్న పన సువిలాసున
 విరజిత మృదువుత్తర విత్తణుని
 సుదురమదనధ సుద్భుయు సునిన॥

౯౬౦ బాపాయి॥ లలితభారల వేది తిలకంబుతుని
 విలసత్తు తిలంబుత కుండులుని
 జ్వలన్మతుల భాగవన్మగ్న కుని
 పలదనిభ కేశ విరాజితుని॥

౯౬౧ బాపాయి॥ ర్విదంబు మృత్తికహరి విభూషున
 వనదులాంతవత్స విశేషున
 యుగ్మగ్ధ సంగతౌపవతసున
 కేసకవలయకంకణ సముచ్చేతున॥

౯౬౨ బాపాయి॥ కరితర స దృశిత్యక భుజదండున
 కరయుగళాయివశర కౌంకండున
 స్ఫురత్రావే భూరిషంగున
 వరత టిన్నిజాంబర యుగ్మసంగున॥

౯౬౩ దోహరి॥ ఉ - తరంబున రేఖాత్ర యంబా పున గ
 వైడు వాని, సదమల యము నావత్తిని భజ
 • గల్లు నాంబి వాని॥

౯౬౪ దోహరి॥ తనవామభాగమందు సజ్జింద ర్త వతి జగన్ముల
 గనసాదిశక్తి, శతాదుంపున నిల్చిగళుభలై॥

౯౬౫ జాపారియి॥ తనరువాని శింముని శుభ సుఖమున
 గనియని మిచ్చుటై గదలనితనువుల
 గానియుండిరితరుంపామనువుల॥

౯౬౬ జాపారియి॥ గనుకొనిరట్టురకతిలము తృప్తిగ
 గానరువిడువరత్ తనువుల జ్ఞప్తిగ
 గనిహరితద పంకజములనుజే
 గానుచు ట్రొచ్చేరి భరసుబడిగమిజే॥

౯౬౭ దోహరి॥ హరివారినితనకరములజే సంతతి యెత్తి
 వలయుంబ, భరింవరమడుగుమని తమి
 తొం నర జ్ఞానింబై॥

౯౬౮ జాపారియి॥ త్రిపుడునునువు హస్త, పురమూ
 రియ, ప్రస్తుడై ధీర్వంబెడదాలియ
 చలతవిడుమను వచ్చడిట్టుబలికెక్
 వృషానిధి నాచ్యోగయ ముఖలికెక్

౯౬౯ జాపారియి॥ తమకర్మమున ప్రమతిడివోయెన్

సమస్త, కామ్యములు మిక్కిలాయెన్
రమాసాగ్ధ మత్ర, ముగ సైవతీ సా
కమందమగు కామ్యమగుడు ఘనాః ॥

౯౭౧ బాపాయి॥ సాయినా ప్రేసగజాలలు దుపెన్నన్
సామదీయ డుగజనక దెట్లెన్నన్
ధూమిరిక్కు, డు విజయధ వరు ప్రాచియు
సామహిమ మెరుగక డు గడతీయె॥

౯౭౨ బాపాయి॥ శ్రీరహి సంగయ మంతరార్చయి
జేరె సా మదికి శిశ్మముగా మి
కారితీ దెలసె నందుల దేవ
కూరితనా కౌసగుము సద్భావం॥

౯౭౩ బాపాయి॥ త్రిసభవయం డనెనృపయింకన్
విసుసంగయ మును ఎడి నిశ్చంకన్
మహారథయి దెల్పు నిజముగాగన్
క్షుణ్ణి అసెట్టి ధైర్య నిడును వేగన్॥

౯౭౪ దూహం॥ అనమనువు విల్లెనై ఘన దేవ నిను
యోజనిన సుత నిమ్ము, విసుసంకూహ
యిన నినున్ వేడ వెలువెలి నిజమ్ము॥

౯౭౫ బాపాయి॥ త్రిసవినిసంతృప్తనాగృహగయెన్
విసుసాకూరిన విధిగనున నియెన్

నను బోలినవారి నె చంగఱు తున్

తనయుని నె నే తగనియింతున్

౧౨౬ చాపాయి॥ ప్రి నుచుచునునాచుమున సద్భక్తి

తనవరములుబోల్చి నయాంసక్రిన్

చునుశతరూప సుతను హరిగనియెన్

యనచుకుత్పల త్రేహరి యనియుని యెన్

౧౨౭ చాపాయి॥ దేవిగామది కుంజ్జయెన్నన్

వే వే డొగు మిడుర కడుకనన్

దేవమత్పతిమతి యె నారవమా

గార్చునది యుడ గనాశుముమా॥

౧౨౮ చాపాయి॥ మఱి యెంత రీతి నాచుమఱిలేనన్

హరిబోకంతర్హమివిగానన్

చరగనావెరుగనిరహస్యంబుల

ధర తవరయుముతగ నిర్మలంబుల॥

౧౨౯ చాపాయి॥ తగనానాధుమత మేకింతింకన్

జగదీశ కృపా జలది యశంకన్

మిగులనేర్పరిక లీమిము యాంతున్

జగతిజనులు మెచ్చగ బ్రార్థింతున్॥

౧౩౦ చాపాయి॥ హరిమోహేవశులగి మహా లక్ష్మ

చరగైతొనిన చరణులులొలన్

కరుణానామైశ్వర్యమౌదేవా

శరమంత్యస్తృపాతరసద్భావం ॥

౧౮౧ దూహం॥ అనిగతదూపాంకభలుమౌ యనమౌ
దూహ్రలాంలింబ, యనెనిట్లులామెయ
మనమలరహరిమిక్తేవిహంజింబ ॥

౧౮౨ బాపాయి॥ కొల్లులుగానికొరిక తెల్లన్
తల్లియొసగెదతగిలంబొల్లన్
యుల్లమలరెనెయెకాగ్నతకలబజ్జం
జొల్లపుడుదయయిడియెకభలులా

౧౮౩ బాపాయి॥ అనునంతే మనువారితరూపన్
వనజనాంబుపదవనజముదాంబన్
యనమతేవందనమొనరింపన్
తనకరములు మోడ్చి నెరివంబెన్ ॥

౧౮౪ బాపాయి॥ దేవసుతపాత్రప్రికన్నమిందనన్
ముదితముగ్ధుత్రమలరెగదఃకువిభము
గాని హరివల్లభంగంసం
పాత్రవ్యామూహాచితమాంబానంబ ॥

౧౮౫ బాపాయి॥ నినువదలిసనితనిముఖంబై నన్
మనతేకునుపాత్రాణంబెకలానీనన్
నినుమణివదలియనధరిమనుసం

వక్షము వెడలిసంత సుతేయిజనునిం॥

దోహరి॥౯౮౬॥ అనకరుణా నిధియను ప్రభుడు వినియం
దలననల్లె, దనరునందా క స్మరములు
ననునిల్పుడు తడు క్రియలి॥

౯౮౭ సురతిం॥ అచలభూగములనుండుడత్తుం
తెకలమేనినను, శుచులను మారల
యోధ్యక్, క్షౌణిపతుత్రిబుల్లి నను॥

౯౮౮ చాపాయి॥ మాకు సుతాడై మెలగెదనచక్
నాకుహితం బునునరరూపమటన్
నైతుని అతరత్నణ తత్పరతన్
అకరగతిసడ నెద నాచరితన్ ॥

౯౮౯ చాపాయి॥ అతులెవరు కడులీలుపుకలగుచున్
చెలకటముగ నాపద్ధి లేవిడుచున్
అకరగతి వర్ణింబర యైనన్
నేతురు మొత్త అనుజ మానన్ ॥

౯౯౦ చాపాయి॥ అనిరక్తి, నీలంజనులుల్లన్
నాదుజా యయైనను నేబల్మన్
మదిగళయి మ్మెయి తప్పదుగా
మోదమలర న మ్ముముసత్తముగా

౯౯౧ దోహరి॥ అనిమాలవయింబు విభుండవర్ణి నమునొడె

వినిశ్చ పమిధునంబుచ్చుట సేమనుయ మోద ముగజెందె
౯౯౨ డొంహరి॥ కుంతకాలమచటనుండి దీపగ్నిం తముగ నొకమందు

సంతసమునని వధింబియిం సచ్చరితము ధరయందు ॥

౯౯౩ డొంహరి॥ పొవనకరమిది దినిను మాంభర్యయు మత్తెయింబి
యావలకెడను భరదర్వాజుహారుడు మకెల్లనెయింబి ॥

౯౯౪ కాపాయి॥ వినుభరదర్వాజు విశ్వుష్టముగా

మునుశంభుడు ప్రియకేసినరెలిగా

నినుగూర్చి వసుంతునుమిందేవిన్

గనిశంభుండిట్లనె కడులేవిన్ ॥

౯౯౫ డొంహరి॥ ధరలొకేకయభేగా భిన్నమడొకడు ఎనియం
డు, సరిగదర్శంబులగుణాళి సత్వకేతునాముండు

౯౯౬. కాపాయి॥ అతనికే నిరువురు సుతులని భిరుల్
చతురులుగుణాధులయెలవేవరుల్

ప్రతొపభానుడు ప్రిథమసుతుడతని

క్రీడపతిగాజే సెనుశుభచరియని ॥

౯౯౭ కాపాయి॥ రెండవతనయుడరిమర్దరాఖ్యుడు

భండసములరిపుభండసదత్తుడు

దండిమగనాజెన్-ఎరువరుమా

ర్రాండవేలులనోన్మపాతుయిమా ॥

౯౯౮ కాపాయి॥ ప్రిథుజ్జేష్ఠసుతుగా త్కరాజ్యముగ

స్వప్న డుగిల్చి కులనియ తేత్రిమమున
 కృపాబ్ధియగుహరి కృపనువడయగా
 విపినమునకు తనుకే ట్లంజనెనా ||

౯౯౯ డోహరి || ప్రతాపభానుడురాజ్యములనీ శ్రుతి బోధితమ
 గురితే, నతండులనుడని ప్రజలకుదానం బాటింబెనుగితే ||

౧౦౦౦ || డోహరి || ఆతనిమంత్రి భార్యవ సముడు హితకారిస్వప్నకేషు
 నతులితుడును ధర్మ సమాహ్వయుడు గురుడు మతు
 లండు ||

౧౦౦౧ చాపాయి || ఆనుజుండునుబలమున సమానుడు
 తనురణములనీ సమకడు భరుడు
 ఘనమనుచతురంగ బలంబుగడున్
 మొనరికారిలు శ్రుత్వ ననులకెపుడున్ ||

౧౦౦౨ || చాపాయి || నిజస్వప్నబట్లు జెలనుచుడన్
 విజయకొండ్రాభూతిభూదానం డన్
 శృవమెత్తె, ముహూర, ముగ్ధగరతెన్
 విజయయారప్రకృతై వేడుకబాదతెన్ ||

౧౦౦౩ || చాపాయి || ఆరణ్యకం స్వప్నబ్ధిగీతములన్
 ప్రకలితులజేసి బుడసెధనములన్
 ప్రయరంబుగ సర్వంబును నేలన్
 విచరింబ ప్రతాపభానుడై యిలన్ ||

౧౦౦౪ డింహరి॥ నృపు తెల్లను వేసవగుల నునున్ పక్ష దనము విడువం
డ, స్వప్నరమందు పురుషార్థములు జరుచుమండవమిసింద॥

౧౦౦౫. డింహరి॥ అవని ప్రతాపభానుండట్లతి ధర్మంబున నేల
ప్రవత్సరించు డెనువనిజగతి శాశ్వతమెను లొలు ॥

౧౦౦౬ చౌపాయి॥ సకలనరులు సుఖ సంపదలాపున్
సంకరులు పురుషులు సుదతులు గొప్పన్
ప్రకటి మనాద్యర్థ రుదయను సమన్
ఉతలంక భక్తుడై నో లమనభవు॥

౧౦౦౭ చౌపాయి॥ సరవరుడును గురు సుర సజ్జనులున్
పరమానతి నుపాసించు నెలన్ ॥
గతి మనో దత్తక పాతిండున్
సరవిరాగములు సల్పుచు మిందున్ ॥

౧౦౦౮ డింహరి॥ వేదశాస్త్రము శాములు ఎనువాచకూచవే
టొకొగు, విరాడరముగ జేయును సుర విపాత్ర
లయ కృతీ తమ సూదు॥

౧౦౦౯ డింహరి॥ ఎన్నియట్లు ములువేకములనే నెన్నబడి
యె నవియెల్ల, విన్నవింపును నిష్కారముడై
మహిమే నెను ఎలసిల్ల ॥

౧౦౧౦ చౌపాయి॥ సర్వధర్మములు సర్విఫలములన్
సర్వేశ్వరింపుణము గావరలన్

శి ర్వే తరసత్కా ద్భం డ టు గా
ను త్వి నాత్మనా డౌ ని వే ట కు గా ..

౧౦౧౧ " బా పాయి " శ్రీ కరవరు డగ్యా రూ థుండ్లై
సే సల తూ మృగయా నం దుండ్లై
ఋణుగ విం ధ్యాయల వని కేగెన్
ఋణి మృగము లను బాడ వన జూరెన్ "

౧౦౧౨ బా పాయి " త్రింత నా కవరిచా మడ్డు పడి యెన్
వింత రూపమున వేగను పడి యెన్
కాంత బంద్రకర కమనా య్తములై
సంతసమిడి ద్రా ష్ట్రల సధికములై "

౧౦౧౩ బా పాయి " తిలీచి వర తను వల్లల నాడన్
తతను రఘు వరశబ్దము తొంగుండన్
అతత కర్మములు నిగుడగ గనుచున్
త్తీలీపు నె దుట డొనెను తేమి ని డుచున్ "

౧౦౧౪ బా పాయి " నాలసిరికి శిర సమమనునా కులముగని
నృపు వాని , నూలి జూరె నృపు డాకటకు
జాల డయ్యె వన రాని "

౧౦౧౫ బా పాయి " ఘన వే గంబున జను బతు రంగంబున్
గని బార హి జెలంగెను కెరలంబున్
జనపుడి చుచు భనుచున సంద్విజన్ "

౧౦-౨౧ చాపాయి|| మునుప్రతాపభానునీచే ననలీ
తనుపరాభవంబును నామదిలీ
పనవురురాజ్యంబును అడవయల్గ
మునిపేదముగై తుని యుండెన్గన్||

౧౦-౨౨ చాపాయి|| ౧|| అతనిదరికి జనిప్రతాపభానుడు
కితవముని యెరింగి రాంబు నిచ్చుడు
క్షితిగొందు లౌచిత్యుడై వాని
మతి తెలియక బని మర్కటమనిగన్||

౧౦-౨౩ చాపాయి|| గని లంకరగముడి గి క్రుక్కుగ ట్రొక్కుగ
తనదుపేరు మాత్రమనకరక్తెన్
జనపటిబంబు మమ్మనియరాంబెన్||
మునిసగువరంబును జూపించెన్||

౧౦-౨౪ పూ|| ప్రతాపభానుడు స్తానంబాట ద్వాపరమునజేసి
తననిర్మమల బలమును దలకె తమమదిలీకడుడాని||

౧౦-౨౫ పూ|| అనరచటి కయ్యాక్రమమత్యంత సుఖకరంబాయె
బూనిని జాత్రమ మునకల్ గమ్మనినృపునిగి తోయె||

౧౦-౨౬|| పూ|| సెరియంకొలింబనినృపునినది గనంబున సుంబ
మౌనికపటమృదువాత్తముల సానరచటి కనెంబు||

౧౦-౨౭|| పూ|| గావెవృడ వేగతి సెంటి గావని అరిగెదవేల
భావించుకుగృహలక్ష్మీల బట్టియున్నవరులెల్ల||

౧౦౨౯ డా॥ అశక్రతొ పభానుడనునాచార్యులుగ నెట్లు మనఁ
 ఎనునే త్రితొప భాను నమంత్రినీ వేదవతిజనంబె ॥

౧౦౩౦ డా॥ దానగావనికి జిగుతెంజలి మార్గమెఱుంగనే లి
 యాసెలవునమి ముగంటిమీ నే నెంతోధ గల్గెడనైతి ॥

౧౦౩౧ డా॥ అశక్రమార్తా యా ముని బత్తె సుధ కరిశమిల గచ్చె
 జనగా సెలవతి దూరంబు వనమిది మార్గము దచ్చె ॥

౧౦౩౨ డా॥ తొలలి నీల వనియింజొయెల్లి జనియెదవనంగ
 సొంక జొన నీ తరువల మందశ్వము గట్టి జెలంగ ॥

౧౦౩౩ డా॥ తన సుగము గగూర్చుని ముని తొండన్
 యునతరవా త్తము సమగూండన్
 ఎనులొంబు బత్తె ఎమల జన్మినిని
 నినుని తృప్తముగా గనియొవకరిని ॥

౧౦౩౪ బాపాయి॥ జ్ఞానోపమాం దేవిగ గురుకులసూతా
 వతదెల్పుడొస్తేవతుడనుగదా
 ప్నః ప్రజని నావ కర్మముగముల
 ప్రకటంపుడొ ఎగబల్మి నేర్పముల ॥

౧౦౩౫ బాపాయి॥ నృపుడొ తననెరుగ కేళి డెట్లు లనియెన్
 నృపున తడెరుగుల కపలము నొనియెన్
 ఎలత్తుడల భూమి భుండల వానికే
 కపలముజేయంగ నేమియునికే ॥

౧౦౩౫ చాపాయి॥ ఆమా యానంయమి రిచ్చ డనుల్గ

భూమిపలేసుఖంబున తనవనల్గ

తొనెన్నికొల్పి డ తేప్రహృద్యముడై

పైనిమృత్యుముద మోని పయరుడై ॥

౧౦౩౬ డూ॥ ఆచ్చడు కపల్మగులములగు వాత్సము

లనిట్లనియె సంత, నృపవిను బిత్తుకనామ

కుడ నిర్మనుండని జమింత ॥

౧౦౩౭ చాపాయి॥ వినితొజ్జిల్ల నెవిజ్జారసయుసుల్

నిసుబా విసవృత్తిత సుఖాలుముసుల్

దనరంసస్య గోపన మొసరింయరు

విసవలు కు నిజంబును వహయింతురు॥

౧౦౩౮ చాపాయి॥ దేవాశుక కేవకుడను నా

పై విశ్వాభము బరసింపుమునా

నా వినిగరపతి న మ్రొడు కరణిగ

భావింబు మఱియు బత్తెను సరణిగ ॥

౧౦౩౯ డూచరి॥ | తొలువిను ముసల్కము గాను నొజ్జ

మాదిగాం, నే జేసిలే తపమిప్పనిలాగే కే

టిదాకనలూ॥

౧౦౪౦ డూ॥ ఎవడయినను జేరడ తేలిచ్చడు ననుంగను గంటి

నృపర ఘన గెయెడదార నెరిగాదకనుకొంటి॥

౧౦౪౧. చౌ. పాఠం॥ అనునరపతికృతః పితృభ్యోనమః

॥ సయింశ్చ జేయం నమోనామోత్తమం

వినుతాంజ కతః సునామతుడన్

ధరేరద్రానికర్త మువినుమనుడన్ ॥

౧౦౪౨. ద్వి. పాఠం॥ యశ్చ ధృత్వైశ్చ సన్నిల మనురానైవేదేహ

మునస్సంజయై, నపనతమునాతనదేహా కీర్తి

రాంరుచు వసియింపె ॥

౧౦౪౩. ద్వి. పాఠం॥ తేనృం తేర మోందకయిండి తేనరుత్తేక

తేనుండ, నన్యర్థ సమాశ్చైవ ద్వికృతృ

మునానమండ ॥

౧౦౪౪. చౌ. పాఠం॥ వినుమంతు తతనదుర్లభముల్

నానవచ్చు సునిత్యవమిది తపముల్

జగతియేవిదిహరిశంకులయిరిల్

జగన్మిత్రులయ సహృదయముల్ ॥

౧౦౪౫. చౌ. పాఠం॥ తపమునుమింపన ధర్మమునలదా

తపము సర్వధలనాయితముగదా

కపలతపసి యీవరణోననంగ

గృహం వినియమదినెనువొంగన్ ॥

౧౦౪౬. చౌ. పాఠం॥ త్రిపుటామునెన్నుంబులరెరన్

విపులధర్మముల విధులింపారన్

సృష్టానుమన బహునియలగాదల

సపారముగ జెప్పెను గడుబోదల

౧౦౪ చాచాయి || ఎరక్రీమంరము ఎవేతగయలగ్

సరవిజనన్దిలి సంహారములగ్

సరసవాత్తముల శ్రవణములలగ్

గతిమబ్బైహృదయే బెన్నెనగ్

౧౦౪౫ చాచాయి || ఎనితామమోదమును నానుచుండగ్

మునిననుమన ట్టులసె నాదండగ్

జనవరసాయెడ నసృతముబల్తె లె

వనయెదయు మేల నియూహించె||

౧౦౪౬ సురతా || సృష్టలసౌర్యద్య ప్రతి సరిచరిత్రీయవేళ

లను, నెచమడినా మముదాయలరపుడు

చుడు నెలసరణులను||

౧౦౪౭ మోహా || త్రితేనాయవనునగేరు ప్రతాప

భానుడలగును, నిత్యనామము సత్త

కేతుండలను నెదవయమగారు

౧౦౪౮ మోహా || నురు ప్రసాదమున సర్వంబెరునుమందు

నొకటైనా, కురవేలైదైన నిందుగ

మాకుబాకేయి యులుగారగ||

౧౦౪౯ మోహా || యిలకలమున్నె బాండ్లి లెయెల్లసెగియ

యును జెప్పకుం డీ , స్ఫురముగ విశ్వాసముగైతొ
లు ట్టుల గని యుచ్చడం డీ ॥

౧౦౫౦ గైతొత్త్రునకుండై నైతి నే గైతొండ్రితమువలయు
మోకేకయ నృప యన మోదంబుండు రింజులు లలియె॥

౧౦౫౧ జాపాయి॥ మునిపాదములకుఁ బ్రొత్తుచు నవన్
తనతరపుల మెద నొనెంతెన్
విషయ పూర్వకముగ నునులొయింపెన్
జగదాధుండి ట్లనివలయింపెన్॥

౧౦౫౨ జాపాయి॥ త్రి న యూ మొదయన శీల భాష్యముల
యనముగ నలచె నను మొ పకముల
గను లసాధక తము గాకుం డెదు గా
పునగ డిగెద వరము నునం గితి గా॥

౧౦౫౩ మొ॥ మునిసాధయ నంగత మైన నే గని మొదంబెద
మారని , యన మనుకొండ్రితమడిగెద నె
తరుణాంగం దరయని॥

౧౦౫౪ మొ॥ జరిమరగొ దుశ్శరహిత మరొ శరణంబున
నులందు , పరాంభవము తేకుండ్రుల యం
తరంగ మొశ్యరునంద్రు॥

౧౦౫౫ జాపాయి॥ ఏకభక్త్రంబులొనంబామహిమండలమొ
ల్ల , గొతల్ప శతంబున నెలగను గొత్త తనవియెల్ల

౧౦౫౬ నారాయణం॥ అనన్తకాలం పశుక్షయం నృపకాలం
 యుగముగగిలేనా కౌశలమును జుమ్మ
 గనుము ద్వికృతైర్మతానామనృచి
 మనకై ననుజేయను కరిగంబది ॥

౧౦౫౭ నారాయణం॥ కౌశల్యై నగతాయ కౌశల్యై
 జ్వలంతం నుద్విజ్జ్వలము దత్తై
 తరిమిమిదేన నుతపము లావృత్తు
 యో లవారలదిభుతాం దేవైర్న

౧౦౫౮ నారాయణం॥ వారలగిన నెవ్వరును నైగ
 వేరి జ్యోతనా వేరది గానం
 నేదుపున కారిగా వస్తులుగా
 గుర్తుకొను మదికొర దే శేయగా ॥

౧౦౫౯ నారాయణం॥ అక్రమమున నెవ్వరైన నెవ్వరెవ్వరు మహాశ
 స్వప్రభులును నెవ్వరికెవ్వరి జరియింతురు తేమనగా ॥

౧౦౬౦ నారాయణం॥ అక్రమమున మొత్తం దత్త అనున ప్రాంతము
 అంత, నే ప్రకారమును నాశము నొందననుచు మదిసెంత

౧౦౬౧ ॥ అనన్తకాలం పశుక్షయం నృపకాలం
 యుగముగగిలేనా కౌశలమును జుమ్మ

౧౦౬౨. అనన్తకాలం పశుక్షయం నృపకాలం
 యుగముగగిలేనా కౌశలమును జుమ్మ

౧౦౬౫. చాపాయి॥ రంజ వరచెప్పరానికదా నా
 వే జనునత్తెన నెరి గింబులైన
 వే జముక్త కుత్సలయనుగుణానా.

౧౦౬౬. చాపాయి॥ దాని ప్రకటనము ద్విజగాంబున
 మానవవరమును గైతొ సాగించునా
 బూధజేయునమ్ముము నిత్యము నా
 లోననునవి ననులొకింపవు నా॥

౧౦౬౭. చాపాయి॥ అన వినిన ప్రపంచముని పాదములన
 గంధియిటుబత్తెను మడిసెరలన
 మనివర విదయల్ల నద్విజులునులుల
 మనిదెదరువారు కేసుక గొనగొరుల॥

౧౦౬౮. చాపాయి॥ గాత వెరునిత్తము విశ్రులునా
 కేవిధినివశులై లోకేవనా
 కావిధి దెల్పి భయ మ్మిడు ప్రదనన
 భూవిభునతనియె ముని కపటమునన

౧౦౬౯. దోహరి॥ వినిన ప్రపంచము పాదములు వేయుగలవు
 కలిగంబు, లనిశ్చితంబులునం దాకల్లి నరనితినది
 సుగమనంబు॥

౧౦౭౦. దోహరి॥ దానితొత్త కేతనము గలదు నేను దత్తెనరుచేత, గానెరకు
 నేచుకే జనంగారాదానర నేత॥

౧౦౮౧. డెహవర్తి॥ జననాదక నానతిదావజనతేదావనగృహంబు

ఎనుగేరాకున్ననుజెడుగజనియిది కడువిషమంబు॥

౧౦౮౨ బాపాయి॥ అనిసృష్టమృతికనానాకలతేన

మునివినుగితిశిరమున తృణజాతేన

వనశివేనమును వహించుకలతేన

ఘనులబ్ధులబ్ధశ్రీ వనసును ప్రాతేన॥

౧౦౮౩ డెహవర్తి॥ అనిసృష్టమృతిపాదములనగొనిదానవయ

వాండ్లి, ననుబాల్చుడుగావనితి వృధన గొను

డనుచు చేడెనడ్లి॥

౧౦౮౪ ॥ అచటమృయర్జునసృష్టగాత్మభాసుని

గాజూరి, అచలకేవలవనమొకటి నష్ట

భుగతేనియె తరి నెరి॥

౧౦౮౫. బాపాయి॥ ఎనుసృష్టసత్త్వము గనుచుయింతున

మనమునననునన్యునదాసుడత

వనఘోర నాపనియగును సచ్చత॥

౧౦౮౬ బాపాయి॥ ఎచటాత్రియనే నెననిజేతునార

యచటది యతే గోక్షమునావతేనో

గృహగుప్తము॥ యితిదునుధలంబుల

తతోయోగమంత్ర ప్రముఖంబుల॥

౧౦౮౭ డెహ॥ నానోన్మితంబువృందై నానెరుగవగడుజుమ్ము

శ్రీ గణేశం నమః శ్రీయశైవ్యే నమః విశ్వరూప మహాదేవ
 ౧౦౮౮ డో॥ శ్రీమంత్రం నమః శ్రీమహాదేవ మహాదేవ మహాదేవ
 రామమహాదేవ మహాదేవ మహాదేవ మహాదేవ॥

౧౦౮౯ డో॥ గోవత్రం వత్సం తులసిత్వముగా మహాదేవ
 మోక్షమహాదేవ శ్రీమహాదేవ మోక్షమహాదేవ మోక్షమహాదేవ॥

౧౦౯౦ ,, శ్రీ సంచిత్రము కలత్ర లలరసంతేర్పణంబు
 జేసి దక్ష ప్రవీణముగా కలత్రము సంచిత్రంబు

౧౦౯౧ ,, శ్రీ దేవతాంబుల చరితములైన శతసహస్రసంఖ్యనై
 త్రితీయరసము వలెంబుగా నామోక్షమహాదేవ॥

౧౦౯౨ ,, శ్రీ సంచిత్రము స్మృతి కలత్రముగా
 నైత్రంబు, మానవవరగా నామోక్షమహాదేవ
 కా భూతన కృత్రంబు॥

౧౦౯౩ చరిత్రంబు॥ విశ్వరూపముగా నైత్రంబు
 శ్రీ గణేశ మహాదేవ మహాదేవ మహాదేవ
 శ్రీమహాదేవ మహాదేవ మహాదేవ మహాదేవ
 నమః శ్రీమహాదేవ మహాదేవ మహాదేవ॥

౧౦౯౪ ,, శ్రీ సంచిత్రము స్మృతి కలత్రముగా
 నైత్రంబు, మానవవరగా నామోక్షమహాదేవ
 కా భూతన కృత్రంబు॥

॥ ౧౦౮౫ ॥ చాపం యి ॥ గంధి వచ్చు నాది తను వాత నికిక్

గంధి వచ్చు గంధి వచ్చు యేడు ను నా మనిక్

దశ గంధి వచ్చు యాత నికుం పమున్

గంధి వచ్చు పురికి గాదు పన్నె ॥

॥ ౧౦౮౬ ॥ డూ ॥ ఎన్ని అధములను గాచినా గోయిం తు నన్నె నా ముం

నెన్నుము రింతి తి మింబె ను వే గన్ను మూయు

మచ్చోల్ ॥ మనకిల్ పై మూడవ నిశమంబు

గ సమాగమం బొను నను త ప్పొచు పించు

పురిలో నును తు గాహం యము తొం ను ॥

॥ ౧౦౮౭ ॥ డూ ॥ ఎప్పుడో వేషము తొం వచ్చు యెను రహం

స్థామునందు, నిపుడై గత భవంతు నెం

న న్నేరిసి కును మును దియందు.

॥ ౧౦౮౮ ॥ చాపం యి ॥ అనవని తొ ప్పను నాజ్ఞం గొనుచున్

అనవని తొ ప్పను నాజ్ఞం గొనుచున్

మనకిదు దిగుంబింపును నూర్చుండెం

తను నిత్రులక తల ప్పుచు నుండెన్.

॥ ౧౦౮౯ ॥ డూ ॥ అప్పుడు కాలకేతు డను వాడనుకు డవత్తి

కే తేంబె; శుభ్ర నెవ డంలకమును కిటు

యై యెంత యుక్రమనాం దింబె ॥

॥ ౧౦౯౦ ॥ డూ ॥ అది త్తొడ కుటల మానికత్తె త్తొ

హితుఁడగు మాయూరి, మేదిని సురవ - కు
 ట్టిక్ ముంబవర్షిం మనులివి ||

1006 దో || వానికి వములు పదిమంది సుంసులు నూర్చు
 వారు, మానవ భుజులతి దుష్టులు నిశ్చయి
 వారికి ప్రలేవేరు.

1007 దో || మున్నుని ప్రతాపభాసుండ త్పున్న వేవరలదోల
 సముచ్చార్యవైరము రలమయి: ట్టివారవ్వేళ్ళ ||

1008 దో || కచల తొ పసనృప్తా మును రాత్తసుండెను
 నృప్త వలంబ, నచ్చడాలసె బంబు నృప్త
 పడట్ల రయి డ యొక్క పల్లవంబ ||

1009 బాపాయి || అచ్చ డే తొ పసుండనుదు సేతుండన్
 నృప్త తొ జెప్పిన కచలంబుజుండన్
 స్వర తొ పమున సయ్యన జెప్పన్
 త్తపాపకుండన్ సంత్రమ ముచ్చన్ ||

1010 బాపాయి || ఎను నృప్త శత్రుని వంశముతో
 ఎనిపావముగ రవియను తమితో
 మను మనాలుగ వదిలమున గొన్నన్
 గని యెకనచ్చడె మని యెదా గొన్నన్ ||

1011 బాపాయి || అనికమముండ పడలేదోచ్చుటో
 అని నృప్త పురి జెర్చెను తరగముతో

జననాంధునతని శిష్యునివేర్చెన్
మొసగిహరిని మందురలనే నూర్చెన్॥

౧౦౬౭ డూ॥ అప్పుడారాజు పురహితాతురాన పహరిం
వనమందు, నననతమనాభుజేసి యిదె సావ్య
నుహర్మి తేరమందు॥

౧౦౬౮ చాపాయి॥ తను నృపపుణ్యోహితని రూపముతె
జనియారతని శయ్యనుండె తమతొ
ఘనమం యితుడగు దనుజుంజీలుదా
సెనరింబె సెకేముహూర్తమునన ద ౦॥

౧౦౬౯ చాపాయి॥ వెల్లివేగి కాలింబే తేరంగన్
పేతెతి విజాంబి విభుండున నంగన్
కైతు కేమున్యని కే తనమగుల్గ
లగేతొరపసుమేలు నుతెంబెనల్గ॥

౧౧౦౦ చాపాయి॥ జననతెరావేతునవల జనంబున్
నానియెన ద్భవంబును మోందంబున్
దిగములు మూడును త్రియున నమమునం
జనినె నృపుండె తనననిమదిగొనగ ౦॥

౧౧౦౧ చాపాయి॥ జననతె మలే యాభలమున ననమల
ననన్యమున గుండెను త్త్రామరాంబుల
జననతె మా యాభలము లగేనన్

త సుఖానము వలె నతి సుగానన్

౧౧౦౨ చాపాయి॥ తిరుడు సమయమ నియాత్మ సుగమన్

స్వచ్ఛ లోహితా కృతి యసురుడన్

వచన్ తాన నోత్తర శాంతిన్

గృహతీతి జిచ్చెను విపుల క్రితన్॥

౧౧౦౩ డొంగర్॥ రాజుండుతుకడు మోదియె రహించి

వారము మోడు, ఘోరజనము నకు వరియెను

విప్రాలను లక్ష్యై నుండ॥

౧౧౦౪ చాపాయి॥ తిరుడు పుడొహితుడన్ నాకముల్

విపుల శత్రు సాన్నిత పదార్థముల్

సుపలల రాసులు సురుగురాకముల

నరవిలంబుగ నటు మాయవరల॥

౧౧౦౫ చాపాయి॥ రుయియె జలుడురాత్న సుండనుల్

ప్రభు రంబుగ విక్రమాంశమస్మిల్

పరవి విక్ర పంక్తుల కెల్లన్

శుభగానను పట మును విలసిల్లన్॥

౧౧౦౬ డొంగర్॥ తిరుడు రాసుబ్రాహ్మణులకు పాదార్పణములొ

సంగి, ప్రజల్లె, తొం పరివేషం రంభము జేయియె జెలంగి॥

౧౧౦౭ డొంగర్॥ త్రికాశనాణి నిబయె నచ్చడోకె యాత్మజులారా

వేదవలతొండొ పొండివల విధి నలేవె పై సుమేర॥

౧౧౦౮ చాపాయి || హరినిచ్చ ట్టైమికందంకేకల్గ
 మానుండేయస్మయసునినుల్గ
 మానునిది స్విజు మారంసముగూడల్గ
 యూనిరబంబెనగూ నంబూర డల్గ ||

౧౧౦౯ చాపాయి || ఎనిదిజులందరువిగ్రహసముతూ
 డనులేబ గని మోహంముతూ
 మొనసింజుకొప్పై గొనియుండల్గ
 తగవిదిగ్గలేనేమనంతుండల్గ ||

౧౧౧౦ మోహరి || అచ్చడు కినుక తూబాల్మయైలిల్లి
 రిరయక కడువే గృహప్రసాది పరుడవుగవ్రా
 వుసపరివారు డవుగంతక ||

౧౧౧౧ చాపాయి || నృపాంధమా మమును పరిభవముగా
 కపహంసింబ యిల్లి కమనతికిగా
 కపల్మజేసిలేగాయలుగొనగ్గ
 శపింబిలివత్తరంబు లోగ్గ ||

౧౧౧౨ చాపాయి || బుకడై నదళలేలొగేరకమడగా
 నికసుండకుండ నెల్లరు గగగా
 సమలముగా నంశ మునుమనగ్గ
 చకేయడయ్యె గాజినవినుడు రగ్గ ||

౧౧౧౩ చాపాయి || గుమనం మజియు గగనవనము ల్

బరతేంబెను విగబహు మంజులముత్
 న్నరాసురులు రత్ననిడివిగ రచము
 సరపతి కేంద్రైశ వేసునేరము॥

౧౧౧౪ జాపాయి॥ అనుగగనరాని గాన్ధీజులెల్లన్
 వినివముత్తములను బ్రాతెల్లన్ |
 గనిరాజేంతయుకల కలపడియెన్
 తనుభూంజన స్వహమునకలజనియెన్॥

౧౧౧౫ జాపాయి॥ అచల బ్రాహ్మణులగన్మూలకమున్

విప్రముగ వేమబూంబ మరతెన్
 స్వబ్రహ్మముగ్నమతెనె ॥

౧౧౧౬ జాపాయి॥ అపుడం రపులనంకర గంబెన్
 స్వపుడుతనకక్షం గాతేవమియెన్
 నడింబె దనుమంజె డుపును గానియన్
 విపుల మూర్ఖుని నకేదర బడియెన్॥

౧౧౧౭ జాపాయి॥ గృహనిశేర్చి ద్విజులెల్లనిరి గాతేనేరము
 వేసు, నెలమెలులయినను విప్రవహిని
 యలే యెలార మదియెండు॥

౧౧౧౮ జాపాయి॥ త్రిని స్వపుడు బ్రాహ్మణులచేయుత
 గానిజేసెను బహు గానినినయంబుల

వినుడు ద్విజులార ననుదయగనుడు
విగరింగి గె పవిదములిపుడు॥

౧౧౧౬ పాపాయి॥ అనిన విపులనిరది పా వినుమార
వనజ జ కులమున జనిన కలుమార
జనింబు యంతకు పునె నిగివరితేన్
గొని యెదు మని సుర గోపావతేన్॥

౧౧౧౭ పాపాయి॥ అప్పుడు జలమంతాది రహితగు
విపులవిభుత్వము వెలయ గగతగు
తమజే తువంతే నద్దికముగ
కపర్తివరము లగిండ తేని డుగ॥

౧౧౧౮ పాపాయి॥ తను చరిత్ర సాదము నను బలివిగ్
జగత్రయ ప్రభుతగారయ వెలయన్
ననత్తు మారు గారయ వలె గా
కనుగొన స్థైర్య మలగుణగో॥

౧౧౧౯ పాపాయి॥ సచరివారము న గాత పుడన్మద్యార్థము
తెరిసింబు యుపదేశింబు గు గాత పుడైయు
త్రమమునివేలింబు॥

౧౧౨౦ పాపాయి॥ అనినల్లి రిపులారల్లి గృహ ములకు
జనిరల నది విని జనములందు గు
యుగతరగాగి కర్మల నడలుమున్

అని యంతవేసితి అనిని వగచుచున్

౧౧౨౪ చాపాంఘి॥ అప్పుడొనిగిచతుడొప్పురొంకింతుని

స్వచ్ఛరముగకు ననియిదిదచదాని

కచలీమానినిత్తధవలయింబెన్.

స్వచ్ఛ రచ్చలకు చక్రీకలంబింబెన్॥

౧౧౨౫ చాపాంఘి॥ వారందరునిచడిపై వ్యములన్

గుంతుచుత్తుని రణజేరాద్యసులన్

ఘోరమై నకగభాసుప్రతరచపురి

జేరిచుట్టుతుని కరివేసితి॥

౧౧౨౬ చాపాంఘి॥ దిగదిగమును మును జందగమునువేసిరి

ఘనఘటే తెల్లను కరివేసితి రచి.

యని ప్రతరచభాసు స్వచ్ఛండత్తన్

దుసుచుబడియె నసులుని తొంకింబెన్

౧౧౨౭ చాపాంఘి॥ బ్రులసత్వకేమతులమున నొకడున్

గలుగడయ్యెన్ అక్ర కిసుకకడున్

తులిగముగదరిపుచులముపురంబున్

గెలనిజనియె నిబనిజగరమంబున్॥

౧౧౨౮ చాపాంఘి॥ అనుజరద్యజయె వృనికి అని చక్రం

డగుచుండు, గగనానికి రజమగ సమమం

జగకుడు యముడగుమాడు॥

౧౧౨౬ చాపాయి॥ అరేలులరింజుమృతంధ్రైజనియెన్
 చరేలులమలేనిగారవరతంగంబెన్
 పరేలువృత్తికిపడిమృతముల్
 విరేపనమంబులువంశలేశుంజముల్॥

౧౧౨౭ చాపాయి॥ శ్రీరాంజుటేశరముతొండన్
 ధారుణీరావణునామముగూండన్
 భూరిబలుంధ్రైబుట్టిరణముల్
 జ్ఞాతీనొనడుశబావరముజులున్॥

౧౧౨౮ చాపాయి॥ శ్రీనృపుననుజుండరిమర్దనుడును
 మానసియె కుంభకనామను
 ఋషిబు|ట్టిగలేభుజుడతనితొ
 క్కినంగొనైనదెడపునింతలనే॥

౧౧౨౯ చాపాయి॥ శ్రీనృపమంత్రిమహాధర్మమాండ్రు
 జ్ఞానశరువనానయధరముండ్రు
 వానకసుజునైవిభాచణుండన్
 గానెగడిబుట్టి యునుడగ్గిలంబున్॥

౧౧౩౦ చాపాయి॥ సకలజగద్గీతే శిశ్నకరుండున్
 ప్రకటవిష్ణుభక్తికిలయుండున్
 వికలతరకొలతవేదయుచుండం
 బకలంకనుతులగదె నయ్యెడన్॥

౧౧౩౧ జాపాంఘి॥ విశుము మజ్జియు ఘో విశునివశుంబుల్

దనరు శేవతుల్ ఘుసులగు రొంబుల్

జనియింబుల నిశీచరులై ఇయకం

ననకితటాకృతులనువారెక కం॥

౧౧౩౨ డోచార్చి॥ మునిహింసకులు కృపారహితుల్ ఘన

కొమరుంపుతెన్నగనగల విగారిని పాపాత్ము

ల్ విసువారె కుటిలులన్న॥

౧౧౩౩ డోచార్చి॥ మునిహింసకులు కృపారహితుల్

అరయ వరునిర్మల బొ రహంబు న్యయజన్మతేనాని

దొంగురుల గొడముబే గడొన్దమట్టె ఎనుచుని॥

౧౧౩౪ జాపాంఘి॥ ప్రియవారలుమునుతన్నదమ్ములున్

నటలనియమముల సప్తనగారెన్

తలకునవిదియచ్చలచ్చటికే తెంపెన్

౧౧౩౫ జాపాంఘి॥ పిల్లలార మొకేల్ల వరంబుల

పెల్లెలెను నరుగ్గి డుల్లము రంజిల

మెల్ల నవిది ముమ్మొయిని బలుతగన్

నలగ ననుచు దగొన్సుడనరగన్॥

౧౧౩౬ జాపాంఘి॥ వనజ భవ్రుచద ద్భయమునకంతన్

తను డ్రొక్కెయిల్లులనె గొనెలెన్

ఎగు నరవానరులగుగాన తేచెన్

ననులే ధ స్తుల ని మనుమనదత్తన్

౧౧౪౦॥ బాపాయి॥ ఘనమనునావరమునిచ్చులగ్నన్

వినుముమనేనును విదియునుసన్నన్

ఘనతపంబుజేసినవారడన్ మే

మొనగుర్చితిమ లే యొప్పగువరమె

౧౧౪౧ డొంగర్ని॥ నదులునువానరులు దత్త సురాసురిం

దులహేలే, బాఠిగొనబడన్మండగ తరము

యొందెవారడ మరహేలే॥

౧౧౪౨ బాపాయి॥ వినుముమయలేబుని విది ఘటతర్జున్

గనియెలగోతగంతలేదునుదాణున్

లేనుత్సయ మునుగొనిమదిసెంపన్

గనవాడందరితన్ననుమింపన్॥

౧౧౪౩ బాపాయి॥ నిగమువాడిల దిరిగినబోగన్

దగరులగోతమెల్లనుదినునాగన్

జనదిలులని వారణినిబురిణాలిన్

దనుబునిజిహ్వాతరముననిలిచెన్॥

౧౧౪౪ డొంగర్ని॥ విజ్ఞానమునివరమడుగుమన విధింపకతడ

వంబె, ప్రభు వరదయగనుమని అష్టాక్షత్ర

యతయమయంబె॥

౧౧౪౫ బాపాయి॥ బ్రహ్మలే గని మబుడేట ముచ్చరిగన్

చెచ్చిర తొర్రెలు వేసి వసలేకిన్
 ప్రచ్ఛరజసి నిత్తడని మునురును
 వచ్చిర పుడల వసలేకిమ టియును॥

౧౧౪౧ జాపాయి॥ ప్రిలమయుడు వాతొ వ్యవసూజన్
 పటు రూప ఇతొ పుగ స్సమాజన్
 మట్టిలాలకి మండోదరి నడిగె
 స్థుల మ దగా స్మృతల భార్యగె

౧౧౪౨ జాపాయి॥ నరినిం వణుడొ తొరుచి ఎయొండన్
 తను ఇలొగిం | పసు తమ మది సుండన్
 దనుజ వరుండంత ననుమల కలరగ
 సెనెరినె ఎతొ ఎయొ త్తవములులేగ

౧౧౪౩ జాపాయి॥ రిసంతరంబున నంబుధి నడుచున్
 యన త్రికూటాంబు నగముగతిచున్
 దనరదానిపై ఖాత్మ రచితమున్
 గనసుందరమును కడుదుర్లమున్

౧౧౪౪ జాపాయి॥ నీచుపొనమం సురపారిలమున్
 హేమబక్ర దత్తమహా పృథమమున్
 ఇనుమ పై న యొక పృథి లంకయనన్
 గామహిక్రంది న్ని నని యెనండునన్॥

౧౧౪౫ జాపాయి॥ కలుసు శాశేభ నరకమందయనన్

అలువల యేలక నెలవునైనన్
గలదెయ్య పొగడి కలకైత్తంగన్
వెలుగుచుండె నప్పుడు గలంగన్॥

౧౧౫౧. దూరం॥ దానినాల్గు దిక్కులక్షై రారీ ధనన్ పరివేష్టన
మొప్ప, గానన సుకనత నోపురముఖ్ఖంబుల
లవియెజెప్ప॥

౧౧౫౨ చాపాయి॥ దానవదై త్తృజ్జల తలకొ పుండం
గాని లింపులాంబులను జెండన్
బూనియిం ద్రుతొపురితన భటివట్టితి
తొగయత్తయొంధులనిడ్డై నమ్మలే॥

౧౧౫౩ చాపాయి॥ అంతదశముఖ్ఖండా వృత్తాంతం
బంతనెరిగి యప్పు డప్పురిపెంతన్
తుంతనై న్నమును గానిజనియుండగ
వంతగానిరవటివారెద గుండకన్॥

౧౧౫౪ చాపాయి॥ త్రివటియత్తులయ్యసంకులగనుబున్
ప్రకటితులగునునుబంధరడలుబున్
విజిప్రముగ పురి విలసనమంతన్
ప్రకరింబగన్ మొరించుటండంతన్॥

౧౧౫౫ చాపాయి॥ ఘనసుందరమున గమ్మబాపుర
చునిరాంచుటండంబులను యుందర

కనుకూలంబును నా వాసంబుల

రసరింబ నిల్వ గానిది సుఖంబుల

౧౧౪౭ డూం॥ అరి వణుడు కనుడం యత్నార్థపున

సూడింబె, భూరివడి యవిమనంబుల పుష్పము
నచహరింబె ॥

౧౧౪౮ డూం॥ దేవగుంధర్వ యత్నగంధర్వ సరస్వతీరత్నం

బులసెల్ల, బేవనిల్చి గాని వచ్చి వరియెను దామరి
రంజిల్ల ॥

౧౧౪౯ డూం॥ ఒకసాండు వాడు వేడ్త పూజంబు

బలమువల యనగాగ, బేకలింబ రజతగిరి

నెత్తె ప్రకటంబుల బాగ ॥

౧౧౫౦ డూం॥ తనయులు సుఖము ప్రతాపము బలమున

ఘనకెత్తియు భాగ్యంబును జయమున

దిగదిగమును నూతనపుడ్లి దగ్గ

గగ సుప్పెను దగకంతుడు దేన గగ్గ ॥

౧౧౫౧ డూం॥ అవేనికి వే మ్ముండగు యులకర్ణుం

డతని ప్రతి జటాడవని గ

డతులబలుడు కాయమునను దానిన

డతని ప్రతిభ యుడవని గలిడె

సతతములేరిగి నగముల దినడె ॥

౧౧౬౧. కౌ పొయి॥ అతండు మైశ్య పాన మ దమన
 నతులని ప్రజే నాంతు నెలలు జన
 స్త్రీల సేక దినమున నెరియ నాదిన
 గలే శయంతరమగు నాజగమున॥

౧౧౬౨ కౌ పొయి॥ వినుము మురిరావణా వేద స్వసుతుడు
 యనుడు మే యనాథుడు సాధనాముడు
 యుడు, కేసుక మదిని జాడ మన నావనికే
 మొనయ తేరిం ద్ర ముఖాలు ననికే॥

౧౧౬౩ మోపారి: అతే కౌ యుడు వప్రకం ప్రాడు నకం
 కనుడు కుముఖుడు, ప్రకటలురు వారల
 లాన సేకడై జగముల నెండు॥

౧౧౬౪ కౌ పొయి॥ కౌ మరుపులును కడు మాయితేడున
 వామోహి యుధర్మం ది రహితుడున
 కౌ మియునగు నకంతుడు | సజ్జల
 తా మంత్రులగని తగన నెమన లో

౧౧౬౫ కౌ పొయి॥ బుట్టి బలవంతుం దరుగలుగన్
 గట్టి గురులక్ష్మణము జెలగన్
 బుట్టి వేవధిం పగ రాదేమన
 మిట్టి దానికే కటింబితిమనమున॥

౧౧౬౬ కౌ పొయి॥ మనలఱుగు సురలనంభాలిన్

గాని సైరాదురిందుతుందనుగా లేక

ఎనుండ్రువలంతును వేల్పులజీవన

మనయు యజ్ఞహోతా మందుగా గావున "

౧౧౬౪ హాహర్|| వారికి కీ ప్రవర్తనలు విప్రలోక వంశల

హింసించంగ, గీతనానుదురతురు లనయె

నా మేటి రక్షకులు తొంగ

౧౧౬౫ హాహర్|| మేయు నందు మోమరియున నెక్కమిం

టి వైరవరులబట్టి, లాయువ మునబట్టి

తెమ్మనెలావుననప్పటి బుట్టి "

౧౧౬౬ హాహర్|| దనుజులెల్ల మేయునా నులోడక

గనలు చువనిరి జగంబుల్లాడక

యునుండురా వణుండును నగనానానాన్

నని యెనురలకెల్లను భయమిడుచున్

౧౧౬౭ హాహర్|| రావణుండుగర్భజేసెజూలన్

దేవసతా గర్భావళిదూలన్

దేవతలపుడారావణుగనుచున్

దేవదేవి గుహయైరిరడలుచున్

౧౧౬౮ హాహర్|| అదిరావణుడు దినధిపతుల శృహము

లదగదగని దివ్యములును శూన్యము

లటులైనను దేవావళుల నెల్లన్

కల్పలవాక్త్రములనల్ గృహితుల్లగ్

౧౧౭౧ చాపాయి|| సురలులేర్పడుగురు మద మొప్పగ్

జాతిలగేత్రయము దిరిసి రొప్పగ్

సరిచారుడు వే రావణుండతి

కరముగలవెలగేకంబులనొక్క ల్||

౧౧౭౨ చాపాయి|| త్రింతలగారదు నాతడుగాంబగ్

సంతసమునన్గూంబులు గాంబగ్

వింతదివిలు తె పొంతగ్ బోయిరా

సంతస మెడ తెచ్చుండరాగుండెరా

౧౧౭౩ చాపాయి|| మునివరవే జూపు మనుచుననగా

గనుమునికా వాక్త్రమనిష్ట ముగా

విసలుడిన దనువిశం నగ్గింబగ్

లని శ్లోత ద్భవ ము నకులంబగ్||

౧౧౭౪ చాపాయి|| త్రిపుటారావణుడజ్జితరంబగ్

విఘ్నముగానల్ వెలదులగాంబగ్

కపలతజ్జి యా బాసలతొండగ్

కపటియిట్టులనె గర్భము గూడగ్||

౧౧౭౫ చాపాయి|| రమణులార మారమణులవేరమ్మ

నుడగ్ సూండియె, మిముగాని పోయెద

ననబరత రమణి యొకటొ కేంపింబె||

౧౧౧౬ దుంహరి॥ పరుసునబుని రాం వయకడ కంబుట్టి ఆ

పథమున కేసి, వృతతముగ దూరమేసి

సముద్రమునందు వెవనారి॥

౧౧౧౭ దుంహరి॥ తలమ్రొందుగ బడ వేయ రసావలము

బట్టి స్పృహ బాసి, తెలిసిను కెంత కమృతము

డగును ద్విజుల వాక్త్రమున జేసి॥

౧౧౧౮ దుంహరి॥ అప్పటి కై ననుసంతుష్ట నందక విష

జ్ఞాడయ్యె, గొప్పగ గర్జించుచును శృంగ

కు లోక జగి ఘడయ్యె

౧౧౧౯ చౌపాయి॥ జనినాంగలొకము నడకే తెంపెన్ దేబియెయెన్

పనక బడివి లోకమున కే తెంపెన్

గనెవర మనుడార తనిరా వయగార

నిమిష మరని కృతార భిమంసుగార

౧౧౨౦ చౌపాయి॥ అవటి శిశువులార హరిబలము కలిమి

గూంత్త్రబల్లరై యసుర విభునెలమి

ప్రమర గతిబట్టి పట్టణ మునకున్

సకమత్ప్రతి దేబును లందునకున్

౧౧౨౧ చౌపాయి॥ ఘనవర విష్ణుయ కలితే హృదయమై

చనితలుపురుషులు గననుతుకుతై

బసుదెందురు వింశతి భుజకక్రిన్

గణిబంధియతి యుగమనుద్రాల్లెన్

౧౧౮౨ చౌపాయి|| దనుజు వరుడు విద్యబాబ్బి విడుచున్ ✓

తననామముజేప్తునుడి నెననుచున్

యుగబలుర శశులకర తొడనముల్

తనసహింబయుండెను దుస్సహముల్||

౧౧౮౩ చౌపాయి|| తొవ మనుక సిద్ధిన్ద్రముగారంచన

నావి భుడెరి ధైత్య చు విడిచింబెన

రావివణుడల్ నిర్లజ్జుండనుచున్

చేవంజనె కిచ్చింధ వలరుచున్

౧౧౮౪ చౌపాయి|| ఇ కిచ్చింధర పొంత మునం దలరుతుల

సెక్త టుండెనా తానార ముదరి వరిలి ధర్మ

నము జేయుచునుండె||

౧౧౮౫ చౌపాయి|| వారియెగురి రావణుడు భుజింపెల్లన

ముగావింబజూలగల్గిం బనగివా విషమ

యముగా దసిగాంబ||

౧౧౮౬ చౌపాయి|| తుద్రాధ మెడలి ధర్మసింహుకవి

౧౧౮౭ చౌపాయి|| నవర్షుమింబునందాక నిలవగాను నాయెంన

చేవబోర రామా నిజింబోజే నిజిహరిహరులారన్||

౧౧౮౮ చౌపాయి|| అనవతియిల్లులనెనాతనె తొ
 ననునెరుగుదు నదె యనునకు తొతొ
 దనర నర్జున్ మిడ తననంతరమున
 నను ననిలో నెలబజావు జనదన

౧౧౮౯ చౌపాయి|| విసిరా వణుడిట్లను కచ్చభ మం
 మనమున ఇయముండిన వే జనుమం
 యనగ వాళి మనిననుకొనె విధిచే
 గొని యెవరము వాడని లా నారునె

౧౧౯౦ చౌపాయి|| తొడితుడయ్యును బోడనుకొనున్
 వాడినిట్లనె వలదురమింనున్
 వాడిగలవాడ శ్రోడితి జగము
 తేడి నాసముడిక బలగరిమన్

౧౧౯౧ చౌపాయి|| అజే యుడవు నావరును మననినన్
 త్తజ్జరేక వాడు జగడమును గొనన్
 రుజుగతి తొండని టోషముతొనిం
 శ్రుబుడు పట్టికొనె దంతునవానిన్

౧౧౯౨ చౌపాయి|| పట్టియద్ద నుల పతి తననంకన్
 బెట్టికొనుమను రవికి నిశ్చంకన్
 దట్టునన ధోవ కతమిడి యవలన్
 బుట్టున నప్తాబ్ధి నలిలంబున్

౧౧౯౩ చౌపాయి॥ స్తోత్రమాండీ యంబవనముజేయును

జ్ఞానివారి తనసదనముడారియును

దైవందిన కర్మానుష్ఠానము

జేసెనే యును నెసగును దానక॥

౧౧౯౪ డెహవర్ణ॥ సంతతమునిశరిచరచిత్ర కత్తాంతరమున

వనియించ, ఎంతగ ఉత్సాహముతోగె

తరుముంప॥

౧౧౯౫ చౌపాయి॥ చంకనుస్వేద సామ్రాజ్యముజేతనక

లంకాపతిదుర్లంధపుణితనక

కింక గొనిపల్లెగిట్టును గొరుతనక

శంకించకచానరచిత్రయితనక

౧౧౯౬ చౌపాయి॥ దనుజువరుండల్లనె వనియింపెనక

నుకనీటికైనిదిగములుయింపెనక

వనచరచిత్ర యొకదిగమున సర్వము

దనరనిచ్చునా దనుజుడంతరము

౧౧౯౭ చౌపాయి॥ గనిబారిచడియె కత్తమువలనక

ధ్వనిగావంబెను తత్ప్రణామనక

గనివారివారి గట్టికైనిజనక

తనజనమెల్ల సనసిముదము గొనక

౧౧౯౮ చౌపాయి॥ ప్రిపుడువారినిడి సంగతుడాడక

విపుల బలుదనుజవిభుల తమియోడన్

ప్రపదనగ వాని తలలును కరముల

కవివరుడు గూడ గట్టిను కరముల

౧౧౯౯ చరిత్రయి॥ తలక్రిందుగ నావని సుమారుగ నన్

చలను గళయార్చ పల్లభిం గమునన్

నిలని గట్టి నన్నియని తలలన్

దరియంగ దుడు దన్నును వరలన్

౧౨౦౦ దుంహర్ణా కేల కేల శిశ్నమునే యుమనని కేవలను

గృహం మందు, నలనెడి గొనుమను రాంవ

బుడర్ణులుండె సెకనిగ మందు.

౧౨౦౧ దుంహర్ణా॥ తొరవని గని రాంవబుగదల మవేగనెడి

పింజ, కేరావరాజును మింక కవివరుడు బట్టిను గంబు

౧౨౦౨ చరిత్రయి॥ అని విభుడి పింజన దనుజపుడంతున్

జనియె కెర్ర వార్చునెన యులంతన్

యనుడం తడవు డుకంతుల తొరడన్

దగరెడు కవానదిలని క్రొడన్

౧౨౦౩ చరిత్రయి॥ నలుచ్చమండె నాసమయమునందున్

గల రాంవబుతొచ్చులినమునందున్

దలయనుగి వచ్చుంబుల కెంబెన్

బలముతొ నదజలముగలయెన్

౦౪ చౌపాయె.. కలకనెరుగనికంఠము ప్రపతనం
 బలికెరప్పుడారెండ్లివవరు తెలం
 కలుగునెనెరన్కుతెవణాయెచటికి
 తలపకవచ్చురి తగడూరమనకి

౧౦౦౫ చౌపాయె.. అనగకాత్తువాల్సొండునుడంతన
 కెనుకెగొనుమనెనెయెను తటిపొంతన
 అనెనాంబుకొంవణునవే బెట్టెన
 యునతెడ్డామలచులనుపెదనెట్టెన

౧౦౦౬ చౌపాయె.. వనెతలకెట్లనువడిజూపింబెన
 దనుజునిగొనెనృపంమునకే తెంబెన
 దనుజొంధమయిరుతనునామింబెన
 ననుబోర్లెగనకరుచునుమచుంబెన

౧౦౦౭ చౌపాయె.. వనిచంయగరిలలొననునెట్టెన
 జూనియచలెగాంధం దనబెట్టెన
 నొనిజునమున్నతుదనగొట్టెన
 గానవచ్చుననిరింసతచంర్చున॥

౧౦౦౮ చౌపాయె.. పొరువెల్లగనిచదలెడనమల
 కౌరియబెట్టెనగనడతడన్కుల
 జేరిన్కులచెచ్చుకెనెన్కునెడినెన
 మారుబల్కుడంత్తు తిత్తుమదనిగొన॥

౧౨౦౯ దోహరి॥ వినుము వరావణు గళివిగ విస్తయ మెదకను
మండల, గగరంజాదులు నృత్య, పువే శనితన పడివలలుడు॥

౧౨౧౦ దోహరి॥ పడిరావము లిడి సఖలః పరిహరింబెగాలి
మదముదుల మెన్నొల్లు దశవదనుడుండినల్ బ్రాహ్మి॥

౧౨౧౧ దోహరి॥ అంత సెక్తనాడు పులసుండువటి
క్షేరిడివింబె, అంతచారి రావణుడల్ జేం
జేయును సెకనలేగారింబె॥

౧౨౧౨ దోహరి॥ అది యూర్వః సౌందర్యవతి యా
రాధ్యవతి నల్పియ, గదమల గంధ సుమాదులు
హస్త, ముల గాని జనియెమింబ॥

౧౨౧౩ చాపాయి॥ ఆ యూర్వగే దనుజాధిపునాంబెన్
తారయరాగ గగరంజ లజ్జియెన్
కా యజగత సంకల్పంతుడగుమన్
జాయక దనుజుడు ఇద్రంబనుమన్

౧౨౧౪ చాపాయి॥ అదిగల మూర్తి గంగనయన్లుమన్
గదయుమనెలంగన మొనరింబెన్
విదపగలంతకు వేజునుడెంబెన్

౧౨౧౫ చాపాయి॥ అదిగయూర్వగే యలకాపుంత్రిన్
దతుకునజని యూర్వత్రియవతికేన్
చతులదగ్గరినన చరితముబెప్పన్

కు టలవ కవ డలే క్రూపివనం పైన్

౧౦౧౬ పాపంయి॥ క్రూపింకును నలమూకరుడంతన్

గొరమిడె కుల త్నయ మంగవంతన్

దావితమై మంగంపంబారలం

కొప్పరిజని దశకంధరు మోలలన్

౧౦౧౭ పాపంయి॥ నిలం యున్నగను నిశిచరవరునకు

దలకమనంబత్రైగం మునకు

నలుకయు బ్రాతేయు నరిమురిగొగన్

జలుడుగొరమునుగని కడు వేన్

౧౦౧౮ పాపంయి॥ పొచ్చుడుంకంవణుండొగంపంబంది

మదిన్ క్రోధియ, త్నపావదులకేట్లనెమదిని

సజ్జావహాధదలంబు॥

౧౦౧౯ పాపంయి॥ మునులదరికేవారలుజని వత్తను

రత్తమునై గొంతు, జనుదెండని బంబన

నారొచ్చునులేని రాంబు గొంతు

౧౦౨౦ పాపంయి॥ వినుజరస్యాజశంభునోదా వనితకేల్లని

వంబుచి, పెనకకధ నుజెప్పెరను వినుమంతును

బత్తెనుతమిమియ.

౧౦౨౧ పాపంయి॥ వినుభవాని యాపితకవిస్త్రారకధన్

ఘనముగను శాస్త్రజ్ఞనకట్టనుధన్

దనుజమాతల ద్విజనివసంబులతో

మునులగనిరి వాకును తమమదితో

౧౧౨౨ చౌపాయి॥ భితింగు నిమాం దూంతలతొండన్

మతెరగే మని మేలుగనాడన్

మావలు మానులతొం పటియాంజ్ఞన్

వేతెలుప వారువిని సప్రజ్ఞన్

౧౧౨౩ చౌపాయి॥ రింకయాలో చన మొనరియందున్

స్వ కేంపురక్తంబాత యుండున్

ప్రకంఠుగ నిం బ్రహాదింబి

సకల మునులు నొక సరణోపాయం •

౧౧౨౪ చౌపాయి॥ జల రాంవణుడ యుండుటె కల్పన్

కులముతొండ వేగులును బేల్చున్

వలసగని టుంజాపముతొం యుండు

జలదూతల కక్తడ నిర్మరుమా

౧౧౨౫ చౌపాయి॥ ఓమావలు యుండునుగని లంక

శిశు మోలలను డింబ, వేదెల్పిరి మునుల

వాక్తముల్ వినిరాంవణుడెద సెంబ

౧౧౨౬ చౌపాయి॥ కులక్షయకర మగు దానిరనన్

లలినుత్రర భూముల నిడుడనన్

సెలవుకొని దిలె బుల ల యుండు మంతన్

నితితితివిదేహని పురముచెంతన్

౧౨౨౨ చొ పొయి|| వినుమందనంబుల మునజునియెన్

యునముగనాక కన్యక యిదిగానెన్

జనకుడు మదిలో సంతాపము

దనదు లోక మాతనుగానెయిదు

౧౨౨౩ చొ పొయి|| తనకు పుత్రుగాగనుగై కునియెన్

దనదుజానః నామంబడి యెన్

ముగ్ధుని దుండరి కదిగమున నలకున్

జనుదెంబయి ల్బులైజనకున్

౧౨౨౪ చొ పొయి|| జనవరసానుత జన దంబు సుమీరి

యునవరస దుండరి ఇదియది వినుమీరి

యని తచ్చురిత్రమును మాయించెన్

తనుగితరనా మనుజులుపించెన్

౧౨౨౫ చొ పొయి|| నాగ దుడిట్లని జని యెనల నారింత్తనదుం

తాళి తారురి వణుకని ని యులగ స్థాపక కథనంబు

౧౨౨౬ చొ పొయి|| వినుజర ద్వాజమనియారితం

బునుగి వ్రడని మరియును తన గతితన్

గనియారమిదలీ కథ జెప్పెను దారి

నిని మంత్రుని తనివిని డుంసదారి

౧౨౨౭ చొ పొయి|| త్రినియాజ్ఞ వల్లముని గనుగానుచున్

మునిభర ద్యాజుడన్ వమి ననుచున్
 ననుదన్ది.. వెంచయు నిత్తజ్జే
 మునియవలనెప్పినియెడ వమిన్.

౧౨౩౩ చౌపాయె|| అనియన్లు వల్లుడొకనియెన్
 వినుభర ద్యాజు ముని శివకనియెన్
 యనుడు శంభుడొకరంతర వినువి
 యనలేరమింకేడ వర్ణసుధసుమి

౧౨౩౪ చౌపాయె|| అనియన్లు మునుడుగముల నెల
 యనురవిభుడు మత్తెల్ల సువర్ణులును
 హరవిధులును అనేకంబులెడభాతెల్ల

౧౨౩౫ చౌపాయె|| అనియన్లు మునుడుగముల నెల
 జొరికి సతతజేసె సుధా రీతి
 యెలరపాపమద యుద్ధితుడనుచున్
 భరతేజగములు దిరిగి వడకుచున్

౧౨౩౬ చౌపాయె|| ఎవలనై నవనకెన కుత్తనెనన్
 సవరూపరమనుగతు, అచేనన్
 ప్రమరులునిగానక నిష్కంకన్
 సవానధరుడై జనికడుకెంకన్

౧౨౩౭ చౌపాయె|| హరిగీ జీయమ వర్ణరవరుణ, మరుత్తుచేర
 గంగేన, హరి దత్తగళుల మర్లములన్ హరమునదిరుసునుదన

౧౨౩౮ దూరవారి॥ పరమేశ్వరస్మయందుగల పురుషులనుకతు
లనెల్ల, కరమునివళులుగొనేసి గండుమారె తేమివల్ల॥

౧౨౩౯ దూరవారి॥ సకలము తనదరికేసి నమస్కారంబులుగా
వింఁ, క్రీడముగ, నిజాంజ్ఞలుజేయ పద్మలశోర్యంబు

౧౨౪౦ దూరవారి॥ శ్రీరామవాయిండు జగంబును వశ్యంబు
జేసి యేలంగ, నారెడుజనముల స్వతం
క్రొండినకు తేడుగారచంగ

౧౨౪౧ దోహరి॥ స్వతంక్రొండి సకలరాజ్యము నల్లు
యనతసురనంగ, దితేజ కేన్నరార్ద్రంగనలగ్
దెచ్చెఱుజంబులజేగ

౧౨౪౨ చాపాయి॥ మునురావాయిండు తనయునితొండగ్
తనుజెప్పినపని దనుబులు గూండగ్
జిజ్ఞాసేసియమేయనాధుడుండెగ్
వినుమదిజెప్పెద వినితేనిండెగ్॥

౧౨౪౩ చాపాయి॥ జనకునింజ్ఞ మేయనాధుడుజిసెగ్
దనుబులుజాకర తనుజగమునగ్
యనతరమాయలుకల్పింబు వడిగ్
మొననిదర్శనిర్మూలనమువడిగ్

౧౨౪౪ దోహరి॥ గావింబుచుగోగణములు ద్వింబులగ్
జేవనడుమింబురి గ్రామములగ్

వే వే గాల్చిరి వేద క్రియలన్
 యోవనాట్టిరప్పు డన్ని యడలన్

దోహరి॥ సురారిచిడిను పై హింసెం ధర వేదవిప్రహరి
 సుర శక్తిరహితులయిన కులెల్ల, సురారిచిడితుల
 యతి హింసెం పరు పైరి నాలేదుల్ల॥

అరగదో॥ ప్పొడుయజ్ఞాది క్రియ లనిలవినునారావ
 యుండు, తప్పక వేజిని తత్త్వ ర్మతా, వ
 హరియరుండు

అర2 దోహరి॥ ఇటు బారూర ము శ్రుతంజై యెల్ల
 జగతి గన్నియె, పట బారయగ్గల పైన్
 పట్టె వే వసుధ వెలియె॥

అర3 దోహరి॥ గీరులు వనములంబు భలు పురోత్కర
 మును గావు శరంబు, దురియారు డొక డే
 ధరకు దుఃఖ కరుడ్రు నిత్తంబు

అర4 చాపెయి॥—అని రావణాచిడతరు లగుచున్
 మును లే మియుననక నుండు కౌనుచున్
 గనుచుండిరప్పుడు కారతన గొనుచు
 దనర ధరణి గోతనువుగై కౌనుచు

అర5 చాపెయి॥ ఇది యెను సుతముని జనములున్నయె
 డక్షు, గనిబుత్తె నుతనగలేని వారలకు

వినివారు ఇలా తేమనస్కులగుచున్
గనుచుండి కేమియనక సేదగుచున్

౧౨౫౧ దోహదా॥ అరిసురమునిగంధర్వానులాం భూమి
దోత్రయ, కలతుననలు లోకములనినోదనము
జేసిరలు యుండు॥

౧౨౫౨ దోహదా॥ వినిబ్రహ్మమదిసెరి యిట్టులనియె
వారలను గారంబు, యనుడగుహరిమనకం
హరిసహాయుండు కలగలడనిజోధింబు॥

౧౨౫౩ సురతా॥ అరింబహరిపొదలబు వేల్చేతూ
డస్మరియింబ గని, సురలపడనర్చంబు
హరియెరుంగుననుగాను విని॥

౧౨౫౪ హరిపాఠం॥ సురలుమునులు నొక హరిప్రసన్నుతి
హరి వేడమనకునగునలబ్ధితి

హరివైకుంఠసంరసి కైంధరు

కరముదున్ననిగల డని కైంధరు

౧౨౫౫ హరిపాఠం॥ ఎవనెవనిమది నెల్లరుదెంచెన్

దలివివాడు తద్గతినివలెచెన్

ఇవానినే నట్రువలెనుం డెన్

ప్రవాణాతంద్రపుక నిల్లెంటెన్

౧౨౫౬ హరిపాఠం॥ వర్తనకుండు సర్వసమసూడకు

ప్రపతిమనపై ప్రేమాంకుండగు
జూపట్టెను యెహో టు ల్లనెన్నె |
కావల్సముడిసిగనుడు లోకన్

౧౨౫౬ బ్రహ్మపాంతుఁ దత్తులయందు విదత్తులయందున్
దత్తులరమున స్థావరమందున్
వికటిల్లు విభుడికడ పేడెరి

జత్తునమనకు ప్రసన్నుడుగాడెరి
౧౨౫౭ దీవర్తిఁ తిగవిసినురలెరి నెరినెరివనఁ జచ్చుడు
మేలందు, తనకరములు జూపిచ్చుక్కిన్
వినుతి నేసెని టులందు

౧౨౫౮ భరతం॥ జేసేవనాయకసంజ్ఞాదానయకశిష్యపాంతున
చత్వరం, భూదేవరత్నకై ద్ద్యశీత్నకభూ
రిగుణం లక్ష్మీవరం, భూదేవపాలనమత్ర
శేఖర భూరిమాంయారంకల్పన, వాదాద్వ
వేద్య దయాంలదన కృపాల చాశ్రీవు
జనార్దనం॥

౧౨౫౯ " జేసర్వ యే పరిపూర్ణ యవిసంగి
పరానంకానదం, కాసావనాదకేయ
యం తత్త్వతాత సుగ ప్రదా
యోసామిసిను నత మోహరాసు

యోగులు ఇత్యసించురె, ఇలాలు గాగు
 యమక హరిదులు ఇత్య, యోగులయించురె

౧౨౬౦" " ఏ నావనన్య సహాయమాన స్వజ్ఞ
 యించు యోగసర్వంబునుగ్, సానా యదన్య
 డ వైస యాగా తేన సంద గడెంచు నుగ్
 నే నాదు ఇత్య చనల నెరుగ ననిద్యనిచ్చ
 పటాత్మ్యై, మోసు ల్ సురల్ సుశర
 యజ్ఞాత్మర మాద ఇత్యై న్నాత్మై ॥

౧౨౬౧" " ఏనిన్ను ఇవ ఇయ ఇంబు కుండసి
 యెన్ను నోం భూతంబుల్కు
 గానా ముని క్రికరంబు వాణ్యకి
 గాథుల మరచ యంబుల్కు
 దానాత్రి, వారణాడంచు యేనినుడెలి
 యనీరి నుతంత రో
 యానా పదం నాకు జూపు మహాత్మ్య
 య నె ఎను కరింత రో

౧౨౬౨" " నా యిటు లజుండు వినుతంబు
 చహాహ దాన వాక్యంబు
 స్మృత ముగ విహారిగ నె భూమినుర
 మోసుల కన్యంబు ॥

౧౧౬౩ డొంగు " అప్పుడు మంగళ కరంబును వాక్యం
జూరేటి గగనమందు, అప్పుల భృగి తొ
హరిబల్ల అనబడ నమృత సమంబు "

౧౧౬౪ జరిపాయి " మునులు సురలు భ. లేని నానకండ్
దుని మెదలూ యూర్తిని కవినుండ
మనుకులమున నిమృహినింక
జని యింతును రాజునై యుగంక

౧౧౬౫ జరిపాయి " మును కన్యపుడంగన తొడలేటం
జూరేటి వరమడిగిన నేను కృపం
తనయుడ మారక గుడు సంతి గానక
యసులు వారి నా స్వయంబులనేగ

౧౧౬౬ జరిపాయి " త్రిలరగ కౌ సల్యాద శరభులై
యిలలం " అప్పుడు నెగ్గిగ్గ యులై
లలిత యోగ ద్వలనేపల వారింక
దలరగ నే నవతరింతు కంక

౧౧౬౭ డొంగు " నలుగురన్న కమ్ముల మల కౌగల వారము
నేగిక్రి, కలితుడై పరిచాలింతు గగ
యింక నారడలేక్రి

౧౧౬౮ " గో " సురలు నిర్భయుల వుడుక నడిగొనక కంక
వారి, నరసి ప్రిహ్మ మొదలై ఇయంబరుగగ నెసుర క్షేణి

౧౨౯౯ చాపాయి॥ అశ్రుడు బ్రహ్మశర కథిచోధియెన్
సుకర్మలకు నటంశుభ మువలంబెన్
కృప వారికి సెలవిడి నలువలనును
కళత్రే ధరలనెన శ్రుట్టు ఉనును

౧౨౯౦ చాపాయి॥ అనుడునున సురలవనింబును
మగ్గ, నిజచిహ్నాహ్నికే తమిగొనుచున్
విలుయవరంబును నలువరిత్తంబుల
నిజములనిజనితినిజధర మంబుల

౧౨౯౧ చాపాయి॥ అలై సురలుగ నాస్థలి మర్కటేనులై
రితేమోంబు, పటంనగిరి వృత్తైయుదు
లుత్తై బలురెరి తమింబు॥

౧౨౯౨ చాపాయి॥ అచ్చల పల్లవ ర్మణ గుహల నరన్ద్ర
ములవనియింబు, సచ్చరిత్రండును
హరిరాక సరవి నోరుచుండ్రొంబు॥

౧౨౯౩ చాపాయి॥ వినుసుంబరమను నాచరితంబును
జెప్పితి నోకెరళి, మునునడుమ విడిచిపట్టి
కథ వినుచింతలనువినుచున్నా,

౧౨౯౪ చాపాయి॥ యునమనున యోధ్యయనెడి పురము
నగ్గ, దగర దగర ధండన నామమునగ్గ
జ్ఞానమున హరిచరణాభక్తియే

శనిధుల సుతులగేతెనుతమిదే

౧౦౭౭౫౦౦౦౦॥ అంతసికి కౌసల్యారులుభార్యత్

ప్రజారసంపద్ధుణధుర్వుత్

పతిభేదాతత్పరతనులస్సుక్

త్రిలినుల్లసిల్లిరతులతదగురుక్

౧౦౭౭౬౦౦౦॥ అంతనాత్మనాడవనిశ్చదుసంతానములేకయ

యంతనాంనుకుతసిష్టండుకారజేరిప్రయత్నేనయము.

౧౦౭౭౭౦౦౦॥ తనదగుచ్యాయం తాపముజైష్టక్

వినిమునిబత్తెనువేడుతనాప్తక్

జనవరయంతింజతముమేమూరుల

గనియదవలితఘనగుణసారుల

౧౦౭౭౮౦౦౦॥ త్రినినృపునాజ్ఞాంగునుకువసిష్టక్

దనఘరుశ్చశృంగునిఘనసిష్టక్

గూనివచ్చియజ్ఞమునుజేయింపక్

చునుజత్రినిపూరిమముగావింపక్

౧౦౭౭౯౦౦౦॥ అశ్వుడువహ్నిపురుషార్యతేతూడక్

పులకరుపాప్రపాణిగూడక్

కృపప్రకరంబిండైతపసివసిష్టక్

కపుడిట్టులనియెననికరవంబున

౧౦౭౮౦౦౦౦॥ వినుమునివరనామనమునగోరిన

౧౦౮-౭ డో॥ బ్రతు కృత్తినిన ములేనిన నంతల సుకళా
 నినమందు, స్ఫులముగ విభుడు ప్రకట డయ్య
 భూపవరు స్థూమమునందు॥

డో॥ అచ్చడులేని వారనత్త్రో దృశిలమను
 కులమయ్యె ఎచ్చల స్థా వరణంగమము
 లవేడుకకు నెలవులయ్యె॥

౧౦౯ డో॥ బైత్ర-శుద్ధ నవమి నయశి పుమయలుగ
 రాముండు, సుతల్రమా దిసంతుండనూకు
 జూపట్టి నునద యుండు॥

౧౧౦ డో॥ అచ్చడు నినమ ద్దమను లను శీలత తపా
 నిత త లేడు, సచి త్రంబును నవ్వేళ మా
 డనుగములకు నా భు॥

౧౧౧-౧౩౦॥ అనిలము త్రోవిధంబై పితేంబెక్
 మునుల సురల మనములు హర్షింబెక్
 వనములు సుమధల వత్త నేమింబెక్
 గననదుల మృతేంబును ప్రావహింబెక్

౧౧౨-౧౩౦॥ అవేళన మదుల ప్రాప్తజాడక్
 వే విమానముల వేడుక తొండక్
 వావిరిని వ్రొస్త వంబానరింబరి
 భూవిభు పురిసు మములు వర్షింబరి.

౧౨౯౩ బ౦ || తనవి మోడగం దర్శులుబాడి
 మొనరి కే న్నరులు మొగి గొ నియాండి
 దనరె నప్ప రోజు న లాన్ద్రంబుల్
 దొనలబొయె కుందు బుశబ్దంబుల్

౧౨౯౪ బ౦ || మునులుయుత్తమముల సునులేయుంబరి
 దనరతిల్లు లందు శేవింబరి
 మనములలర సురలుజాలయముల
 కైసరంజని తమిసుండ్రెసుజంబుల

౧౨౯౫ బాంక్ || ప్రభు డపుడు గన్న డెసకల
 దిగ కృపాయిడ్డై కరిగల్కరుక్
 శుభదంబు నివ్వంబై నరూపము
 జూపె మోదము మాంతకుక్
 ప్రభవింకు నట్లూ నరింబె శర్మమా
 శింబనా తను పైపుగక్
 స్మృతులముల నొల్లె ర్దనరు
 కుండెను శంజ పకల్ కులు దగక్..

౧౨౯౬ బాంక్ || వనమాంబులూ ప్పణ మై పెలుంగన
 వనబదళముల బోలులో
 వనముల్ విశాలమువై డెలంగ
 క్రీశక్త మూర్తింగారింబులో

జననాథునతి మోదియె శోభానగనుడ ప్రతిమాను
డుగ్గ యనసులుడు మాయావేతుడును సుఖకారి సుఖనా
భుతుడుగ్గ్.

౧౨౯౨ భాంధు || ననుచూర్చవగోరి రమానాథుడు

నాతుదత్తన మిచ్చెగా

యనుడితెడు నాయురముననుండగ్గ

గంటి నైపుకార్పత్తుగా

ననిలయ్య మాతంగారిని రసవలర

తత్త్వకి మోదగా ||

ననవత్తవధల్గ కున్నిజెప్పగ

నంతవనయ ప్రేమగా

౧౨౯౩ భాంధు || గనిదేవియిట్లనె తరితగివనతి

మానికి శుత్వముగ్

వినితల్లిచిత్త ప్రతిగాంధిగ

చానమూలకుమారుడై

జనువుప్ప నేడ్చెను కంవుకంవని

గరిని నవల శకుతాయుక్తుడై

౧౨౯౪ భాంధు || యనమయినయారవలెంబుబాదిన

వినినవారలకెప్పుడుగ్

దనరాంరవిష్టు పదంబు గల్గును

నా రే దరుసం సృజిత డుక్
 వనజాప్త రస్మి నోత మములణాగెడు
 వడువుననుహరి సమీపిన్
 ఘనమయిన పాప నికర య మణకక
 కల్గ నేర్చునె యీ రక్షి తేన్
 ౧౩౦౦ డో॥ భరణి సురసుర గోపీతమున్
 కలయ మనుజురూపంబు
 బరగ గహరిమా యూపతి
 యిద్ధర జన్మింబె నిజంబు.

౧౩౦౧ డో॥ దగ్ధ కిశు రోకనము విని యంతకి పుర సతో
 జనంబు ఘన క్రియోక్తుల చేవల్చి గని
 గొనిరతిచార్పంబు॥

౧౩౦౨ చొరపంబు॥ గొనిజనమంతట బరువెత్తిరి

భాసురకవినర పతి కదివెత్తిరి

వాసిసుతేజన్యవారూవినుచున్

భాసె తెట్ర పర్వీ నందము గొనుచున్

౧౩౦౩ చొ॥ ఘన ప్రేమమనమన దనరింరన్

తనువున పులకలు తేలి కడు మింరన్

తనయుడు పరమా త్రేయ యై ననుచున్

తన పుణ్యము నెందును తమిగొనుచున్

గతం తిప్పడు పురజనంబులెహర్షియెన్
 నృపునాజ్ఞావాక్యనిగదముమియెన్
 నృపుడు వశిష్ఠమునిబలిపియెన్
 తపసులతొరగారెడుజనులెయెన్

గతంబు ౩౦ || మునివచ్చు బాలలకునిగనుగొనియెన్
 మనమున మోదమ్మునుగనుగొనియెన్
 ఘనముగనాంబాకేరమరాదిగార
 దనరులార తత్త్వముజోసెనుగార

గతంబు ౩౧ || కనకమణిగోధనునహంబరముల
 జనకలేద్విజులకుసంగెననఘముల
 జనులతొరగారె ములును భృజతముల
 ఘనముగ పురిశృంగారంబుల లగ్న

గతంబు ౩౨ || జనులపుడొం దెడుసంతోషంబున్
 గనివడంచలే క్రమ్యునిబంబున్
 గనయువతులుమంగళకలశంబుల
 గొనిబాడిరి బెత్తులునాగంబుల

గతంబు ౩౩ || సరసగానములసల్పుచుయమివతుల
 గరిమనిల్చిరగ్గలికెనారతుల
 బరగసుమవృష్టిబహుళంబయ్యెన్
 భరజనులకుమోదంబుధికమయ్యెన్

విష్కంబ, యత్తు లవల నిప్రసూ మంబేగె నెరుగడువంబు
 ౧౩౧౬ వో॥ మాన మొత్త దివసంబు నుల మహినిలు నులెరుగ
 రంత, సొంసూర్పుడు చూరి జాగడుమకా
 నరిగెను ఎనుమోకొంత॥

౧౩౧౭ వో॥ అప్పు డొక్క జార్యము నేజేసితి
 బెప్పెదగాకది వెలెనొనుమునుమ తి
 జాపుడ కాకభుశుండియునేనును
 నప్పురిలొమనుజొరకొరములను

౧౩౧౮ వో॥ గొనియానందప్రభుల కేతాంకులమైవోకు
 లయందు, మసావృత్తులను కుశుకత
 వేమరజితేరిగితియియంకు॥

౧౩౧౯ వో॥ ఇదియొమనిక్పకగల్గినవండవడోవండే
 గాని, తదస్య డెరుగడు ఎనుముమ
 యేతేత్త ధ శుభములిడినా॥

౧౩౨౦ వో॥ అసమయంబున నెవడేమియా
 బంబన నదియెల్ల, జాసురగజయరగరాసు
 లు భూపతియిడె మదిరంజిల్ల

౧౩౨౧ వో॥ అందరు మదిసంపూర్ణింబు యనఘా
 యలగోదాస, నందితే నే మురంజివ్రయసి
 దవనలిడిరింస॥

౧౩౨౨ చొప్పులు॥ ఇటులు కొన్ని పేర్లు గీతం
పటుమతి తొనరపాలుడు పేలుపక
స్థుంసామతేరణము వసిష్ఠుడుగా
నలగారి ననరసే వగగదా

౧౩౨౩ చొప్పు॥ మునిబుత్తెను రాజనాథుని సుమీ
యనసాములు గణితములు ముమీ
నననందు నమత్తెను సారముగా
సునరియ నులగే తొన కృతీకగా

౧౩౨౪ చొప్పు॥ ఏనామోచ్చారణాంబుగ నెల్లజనులు
సుఖులందు, రాగామము రామనామము
యనయునకగునె నలేదు॥

౧౩౨౫ చొప్పు॥ సతలభువనభరణ పోషణోత్సవముడు
భరతుండు, ఎకలవ్యుడు ననకత్తకడి
విజుండు శత్రుయుండు॥

౧౩౨౬ చొప్పు॥ సర్వశుభలక్షణాంబుడుగ నలేత
రామభక్తుండు, నిర్వతారుడి తనకి
జేరు నెమ్మిగలక్షణుండు॥

౧౩౨౭ చొప్పు॥ ఇటుల నేవలేత్సామెల్ల నెంబసామ
కరణాంబు, స్థుంముగ నలగారింబ
వసిష్ఠుండలెమునిజనంబు॥

౧౩౨౮ చా పొయి || త్రమమునశైవగతిగొని త్రడల
 సముత్పతసప్తిరలరుజాడల
 సుమతీశశరభుడుజూలమియన్
 తమ మతులజతతైరిగాయన్

౧౩౨౯ చా || రామునిగూడెనులత్తుణుడొసరన్
 త్రమభరతురిపుయుడలరన్
 శార్వపగారభాష్టరాంగులగుయన్
 సోమోదులయిరియపుడడుదగుయన్

౧౩౩౦ చా || తల్లులుసువేస్తొందర్శముగనుయన్
 పిల్లలతుదృష్టిపెల్లగునగుయన్
 మెల్లనవృణమునమెయిదిగదుడియి
 సల్లవితొంగులసకుతుకతగనీరి

౧౩౩౧ చా || నలుపురన్నదమ్ములుగుణావయవ
 లలవేశత్రురుజ్జ్వలతొకరాతువ
 నలుపురిలోనెన్నదగువిభుండై
 జెలువొందెరాముడలయుగుణుడై

౧౩౩౨ చా || స్వప్నాక్షతొనుప్రహరసమనగా
 మిహికాంశుసముదనరిగా
 సహజులతొడనుసతలత్రడల
 ఎహరింపుమండెవిలసిలుజాడల

౧౩౩౩ కో॥ ౨ కప్పుడు ప్లంకములందు సుకపరిణామితలందు
 సకలంతమజంగవ్యత్తంబును వేలమలరెనందు
 ౧౩౩౪ తాలి చకువుల తలలందై నదోచనట్టివేలంబు
 లతకొసల్పాకవలమునందలరెనలేమి ప్రంబు
 ౧౩౩౫ బాపాయి॥ మనసిజ కౌంటి సమా సూంజ్వులమై

దగరివేసువు జలకశ్యామలమై
 దనుచరణములు తమ్ములగే రెగ్
 యనకు విశారద్గంకయుక్తిమింకెగ్॥

౧౩౩౬ బా॥ పదగజకౌంతులు పల్లవంబ్రముల
 సుదలింబుమాక్తి కౌంజ్వుల తబాదల
 హృదయచూరియగు పదసూపురరవ
 మెదముకమిడి యెమునంబ్రులకునుగివ

౧౩౩౭ బా॥ వేటిజాగంబున యనకింకేణులుగ్
 స్థులముగనుదరంబుననన్త్రిరేఖలుగ్
 పటుతేరఘోషాఘోషాఘోషాఘోషముల
 విటపసమములుత్కలగోళితముల

౧౩౩౮ బా॥ వినునాజయు సంభారంబెన్నగ్
 యనవిశాలవత్సంబునుగన్నగ్
 దగరెహారమణి వారల్పరుచువ
 గనచుమువముమాంగల్పపదరుచుల॥

౧౩౩౯ చౌర || తంబుసుం ద ర ముకంఠంబెన్నన్

డంబు మారె వదనంబుసుమిన్నన్
బంబసమంబుదరంబులరుకౌరసన్
శంబములనగ దనుంబులవరుసన్

౧౩౪౦ చౌర || తిలప్రసూనభృతోరును నొసిత

గలమునదసేచక్రగ వనదూలిత
లలితురంబులకెన ప్రవణము
లలరుత ప్రేలముల క్షేదంబుయుగము

౧౩౪౧ చౌర || వినమధురముత్రై విలసితెనుమాంబన్

వినాలాంబుములకెన కనుతేలన్
గనినమాంబ్రదే నకభాగ్యంబున్
వినతజనులకెడు వత్సల డంబున్

౧౩౪౨ చౌర || వికల్ప్రసూనకుటీ విశాలభారలం

బుకుటీలకుంతలములలరెజులన్
ప్రకల్పితవర్ణ కవచమలరన్
సకలజాతిభల ట్లాకెట్టి దనరన్

౧౩౪౩ చౌర || — ఆశ్చర్యని పాంచాయం మ్రొయుగమునన్

మౌక్తిగని గొనితి మునులును మువమున్
అకయితు వేను అలవ బంపన్
గారుతే ద మ యిదనుభూ వింపన్

౧౩౪౪ డో॥ సకల సుఖరాగి యింద్రియ సంపద యుద్ధులకు
పరుండు, ప్రపటుడ యై కౌ సలం భూపతులకు మోదకరుండు

౧౩౪౫ డో॥ బ్రహ్మజ రంప చంద్రుడు లోక పోతుండు
జగత్పై తృభూతు, డల గల జనులకు సుఖమి
డును సల రెన వేసి దయ లోతు ॥

౧౩౪౬ డో॥ వినుభవానియె వర్తరు ర యు విభుని
పకములను ప్రసాది, గాని యెకరా వారే భస్మ
లు సే గని యెక వారల రితి ॥

౧౩౪౭ డో॥ రామవిభుండు ముఖ డెన్నయ త్నముల
రహితేనెన యెవడైన, భామభవ లంధమును
విడుచి ట్టుకున తేరుగాన ॥

౧౩౪౮ డో॥ చరాచర వేదముల పాత్రలు లమేమా
య రుండు బ్రహ్మరుండు, పరమాత్ముం
డి తఁ డామాయ గే స్థవకము గవే యుండు

౧౩౪౯ డో॥ అట్టి విడుచుమ నెవ్వాడ స్తునిభ
జించుండు, గట్టిగ వినుమా తరణిల
ము కంటి గేరము గండుండు ॥

౧౩౫౦ ॥ గానకుటలకు టల తేన్పిడి మనగి
కాయ వాక్తాయ వాక్తర్యయుతే,
గానతిగాత్మ జయింపు డతడు మౌను మురత్తే,

౧౩౫౧ డో॥ అనేక గతులసిద్ధులు తొలగిల్చుచు వలయును

జనులకు నానందంబుడును జెరిగెను

౧౩౫౨ డో॥ ఒక వేళనిజాగ్రత్తగా మన సెంత పరిచో వికయంబు

సతుతు కలయె క రసల్యసుతున్ సరవిసాడించునంబు

౧౩౫౩ డో॥ అట్లు లోకము ను గుఱు కౌశల్యకు రాత్రు

లనుబవల్లు, స్థులముగ జనిని నున ఛుడల

తెనియు గొనెన్ బుల్లు

౧౩౫౪ చాపెం॥ జనని తన యునయునకు జనితమొన

దినం, యున నొనర్చి యప్పు జేర్చి తనం

తను జనినొననంబానరిచక లడె

తనవేదన కప్పు సతీకే జనునె

౧౩౫౫ చాపెం॥ అంతమహిమ నమం దుగ రాముం

డెంత యల్లత్రావుము తెల్లను తామున్

సంతసమున భూం జనమొనరింపగ

కాంతజూల యుక్త జమెక దధరగ

౧౩౫౬ చాపెం॥ మరలి జని శేయన మందరింబున్

పరుగ్గొరొందుని గనిరయ ముగ జనన్

సరవి నరద భూం జనమొనరింపె తొ

పరమున్ గొని యుక్తము గొని యొనడు

౧౩౫౭ చా॥ సరియైన ము లొయిలు వురగన్

కరమెన్నఁగాకు కలగాదెన్నఁగ్
 పరికింపగ నే శ్రమసితి నోరి
 మహాపుడింకొత్తరు డొసూరి

౧౩౫౬ చర|| అనిసభయయగుచు నారిమగనగ్
 యనుడతండు తను గొసల్పగనగ్
 వినుతమయిస విశ్వరూపముగ్
 గనుపజుచ గోరినగుచు నజీలముగ్

౧౩౫౭ చర|| తనువ నంతయుఁజూపింపెగ్
 గనఁజేమపయ్య లను గన్పింపెగ్
 దనరెడు ప్రహర్షిండుంబుల గణితము
 వినశశీలంబుము లనుజులవయుము

౧౩౬౦ చర|| అనేక సరిదగ వనజులని ఘోరముగ్
 మనెడు కాలతర్కములుగుణాములుగ్
 గనెను మతనువున కౌసల్యమణియు
 విగని | యట్ల వెల్లనుగనె శ్రమసియు||

౧౩౬౧ చర|| ఇతిగాని తేనెచేతులుజోడ్చుచు
 తరితలచువస్తు తయెల్లననుచు
 నాతని ప్రహర్షముగాతమినెయెగ్
 నాతె కేళకై యుగంబేమియెగ్

౧౩౬౨ చర|| కనుల బాష్పములు కడువర్షింపగ్

తను పునపులకలవేళ కడుమించన
 తనకు మాఁరాకునికి మోసం
 బునద్రొక్త నవిభుని పదమునన్॥

౧౩౬౩ చా॥ తను రాముడు తల్లిని విస్మయగా
 గనిగిడు మాచము నొసెను మరలగా
 జగని ను తంచన శత్రు లనినన్
 గనెను తులగ దురుని గానానన్

౧౩౬౪ చా॥ అపుడు తల్లి కెంతయు జ్ఞానంబులరగ హరిబోధించె
 పవలనిత నావితధ నెచ్చుల ననకుమనిచుండె

౧౩౬౫ చా॥ నేతులు జేడిన నన్నయన జేరి కంఠల్యగాంచి
 తాతగ మోర్చ వుముహూయనను జెందకుండ ననమి

౧౩౬౬ చా॥ బ్రతు బాల లాల తంతయు రాముం -

డలజేరి వేడ్కనలరినె జనమున్

పులభేరన మది గాని నిగము

లటుజనగ మ్రొడ్డుడై యుండె కరము

౧౩౬౭ చా॥ మునివారలకెప్పుడు మాడారక

ర్యనుజ్ఞానా విప్రలకుధనమధిక

త్వనిరూఢిగ నరపతియొసగెను నా

రసంవ మోదంబును నొనితి శివరా

౧౩౬౮ చా॥ అపరిమిత మసూహారచరితములన్

నృపునంగణాయున నెస నెహరి యలన్
 ఎపులమసూంవాస్తి తే తేక గోచరు
 నిలరాత్పురునిగని తవత్సందరు

౧౬౬౬౫౦॥ జనపతి ఘోంజనమునకు లక్షనన్
 తనతొంటి బాబుర విడువకన్
 తనంతహరి జనతల్లికై నెనరా
 గనుకిరకి డురును జనె తమిమదిరా

౧౬౭౦౫౦॥ ఎవ్వని వేదము తెరువక వెదకునా
 ఎవ్వని గానం డెన్నుచు వెదకునా
 యవ్వెఱునిజనిన యాస్రమునగాన
 దప్పులదారతెను దస్యాయ మగన

౧౬౭౧౫౦౬॥ నూతిధూనతగాత్రం డెరి బాబునిజూం
 కమునందు, నోలి జేర్చి రళిరథుడు తేమి
 సెందెగది యెంతనందు॥

౧౬౭౨, ౬౦॥ జనత ఘోంజన మొనరించు నేడన
 తరము గాంబ, యనుడురాముడిటనటం
 బరు వెత్తెను నగవు తొండ మియె

౧౬౭౩ ౬౦॥ మరలివచ్చి వేదము గాంపెరుగునన్న
 ఇలుజంబ, గురుజనులకు మోదంబుడు
 చు గునియుచు నుండె తేమింబ

౧౬౭౪౫౦॥ బాలకతే మిచ్చగి నయ్యెనా

తొలగ్గె తొమరచూలి యుగైసా
జూలడు వక్త్రంపని ట్టై తొలల
తొలింబుమోదమండ పండిల

౧౩౨౫ బా॥ వాడే గన విధిచంబయి డెన్నెన్
తొడ యుట్టువుల తొనుచనయనము
వొడువేసె హరికే డెరిగ సమము

౧౩౨౬ బా॥ త్రినంతే శంబున గనులుల తొడన్
జని హరి గురు శ్రీ హమన తమి సూండన్
ఘన విద్యలల్ప కరిలయు లోనన్
తను పతియె నెంతయు మది నూనె

౧౩౨౭ బా॥ ఏవి ఘన సూర్యుల వేదములై యెసగుమం
డె నారతండు, వే॥ విద్యలు జదివె నను లోది
విద్యుచంబు గాకుండు ॥

౧౩౨౮ బా॥ విదయాది సుగుణా విలసిల్లు లగుచున్, ఘనముల
దములను పము లగుచున్, దను శరణార్ధ స నిపుణుల
గుచున్, దగరి తమిదర జనముల కేడుచున్

౧౩౨౯ బా॥ తుగతిరాముండె తేయవి హరింబంగ
నాగరికులైన పురుషులు సునారుల లరిరెంగ ॥

౧౩౩౦ బా॥ తొనలి పురి నెలయులు బారిలకులు
వృద్ధులు నభిలషు, శాస్త్రులు రాముని తేము

పాల్గొనకముగగనితి ధృవంబు ।

౩౦ ౦ యి॥ దిగదినమునుహి తజనములతొండన్
వనికేన్ రాముడుజని వడిగూడన్
ఘనమృగంబులను కునిమి నృపులకున్
గనుక బియ్యమెచ్చునానె తమిగొనుచున్

౧౩౮౨ చాపెరియి॥ ఏ మృగములు రామే ఘనవలనన్
జ్ఞాపిబడి సెయి యచ్చుడె నొకమునన్
త్రుమధలే వత్తింపుచునుండెన్
రాముడి యొకడు రత్నత్రయంబునన్

౧౩౮౩ చాపెరియి॥ త్రిసులులతొండతనాపుల
తొండన్, దిగదినములుజ్ఞానము
లుగూడన్, జననిజనకులకేసుమ
యడగుచు, జనులకు సుఖమగు
నరకారీనలరుచున్॥

౧౩౮౪ చాపెరియి॥ దిగముపురాణములను విను
బిలులన్, తనతమ్ములతొండెనని సుఖము
లన్, దిగముజ్ఞమున గురుజనము లకెల్లన్
విగతుడగుచు, రకకు తమివల్లన్

౧౩౮౫ చాపెరియి॥ పురకారత్రయంబులు జరుపుచునుండన్
రమయై నయకమురుగలేనిండన్

ధరపతి తనతన యునిశుమతిగ్
 బరికింబుమోదభరుడయ్యెన్ భ్రమగ్
 ౧౩ ౮౬ బ్రతితి మలళి దాసకృత రామాయణ
 బాలకాండే విశాఖ వివర్ణమ సాహిత్యః
 (అమృతగణాధిపతయేనమః.
 ఇతి మంత్రాలహరసామయ్యచే
 వలయబడినది

Koel Saubarnam Sastri

